
Sprawozdanie z czynności administracyjnych

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 27, 37-108

1934

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

III.

Sprawozdanie z czynności administracyjnych

W okresie sprawozdawczym urząd Prezesa Towarzystwa Naukowego Warszawskiego piastował p. Waław Sierpiński, Wiceprezesem był p. Tadeusz Brzeski, Sekretarzem Generalnym — p. Edward Loth, Zastępcą Sekretarza Generalnego — p. Stefan Mazurkiewicz; Przewodniczącym Wydziału I-go był p. Józef Ujejski, Zastępcą Przewodniczącego — p. Stanisław Szober, Sekretarzem — p. Stanisław Słoński, Zastępcą Sekretarza — p. Tytus Benni (do 20.IV.1934 r.) i p. Adam Krokiewicz (od 20.IV.1934 r.); Przewodniczącym Wydziału II-go — p. Marcelli Handelsman, Zastępcą Przewodniczącego — p. Tadeusz Brzeski, Sekretarzem — p. Władysław Tatarkiewicz, Zastępcą Sekretarza — p. Zygmunt Batowski; Przewodniczącym Wydziału III-go — p. Stanisław Józef Thugutt, Zastępcą Przewodniczącego — p. Stefan Mazurkiewicz, Sekretarzem — p. Wiktor Lampe, Zastępcą Sekretarza — p. Czesław Białobrzewski; Przewodniczącym Wydziału IV-go — p. Jan Sosnowski, Zastępcą Przewodniczącego — p. Bolesław Hryniewiecki, Sekretarzem — p. Waław Roszkowski, Zastępcą Sekretarza — p. Kazimierz Bassalik; Przewodniczącym Wydziału V-go — p. Aleksander Wasiutyński, Zastępcą Przewodniczącego — p. Józef Mikułowski-Pomorski, Sekretarzem — p. Witold Broniewski, Zastępcą Sekretarza — p. Stanisław Zwierzchowski.

Skarbnikiem był p. Wiktor Lampe, Redaktorem wydawnictw — p. Bolesław Hryniewiecki.

W skład Komisji Rewizyjnej wchodziłi pp.: Czesław Białobrzewski, Bolesław Hryniewiecki, Mieczysław Konopacki, Ludwik Szperl i Konstanty Żórawski.

Na Ogólnem Zebraniu administracyjnem T. N. W. w dn. 24 listopada 1933 r. na członków Towarzystwa wybrani zostali:

Do Wydziału I-go — na członków zwyczajnych miejscowych pp.: Aureli Drogoszewski, Andrzej Tretiak i Kazimierz Wóycicki; na członków zwyczajnych zamiejscowych — pp.: Waław Borowy i Manfred Kridl.

Do Wydziału III-go — na członków zwyczajnych zamiejscowych pp.: Luitzen Egbertus Jan Brouwer, Karol Menger, Paweł Niggli i Georges Tzitzéica; na członków korespondentów pp.: Roman Kozłowski, Antoni Łomnicki i Antoni Zygmund.

Do Wydziału IV-go — na członków zwyczajnych miejscowych pp.: Stanisław Przyłęcki i Kazimierz Stołyhwo; na członków zwyczajnych zamiejscowych pp.: Henryk Hoyer, Kazimierz Kostanecki, Joaquim Alberto Pires de Lima i Michał Siedlecki; na członków korespondentów pp.: Jerzy Stanisław Aleksandrowicz, Mieczysław Bogucki, Jan Dembowski, Laura Kaufmanówna, Alfred Lityński, Franciszek Ksawery Skupieński, Teodor Viweger i Ludwik Zembruski.

Do Sekcji Nauk Lekarskich — na członków zwyczajnych miejscowych pp.: Robert Bernhardt, Leon Karwacki i Kazimierz Orzechowski; na członków zwyczajnych zamiejscowych pp.: Jan Cantacuzino, Kazimierz Karaffa-Korbutt, Thorvald Madsen, Józef Okińczyc, Ludwik Puusepp, Maksymiljan Rose i Rudolf Weigl; na członków korespondentów pp.: Franciszek Gröer, Bronisław Sabat i Mściwój Semerau-Siemianowski.

Do Wydziału V-go — na członków zwyczajnych miejscowych pp.: Michał Broszko, Marjan Lalewicz i Adolf Szyszko-Bohusz.

W okresie sprawozdawczym zmarli następujący członkowie Towarzystwa: Maksymiljan Baruch (28.VII.1933 r.), Józef Siemiradzki (12.XII.1933 r.), Stanisław Ptaszycki (20.XII.1933 r.), Jan Cantacuzino (14.I.1934) i Henryk Konic (10.V.1934 r.).

Zarząd T. N. W. w okresie sprawozdawczym odbył 8 posiedzeń (16.X, 13.XI i 20.XII.1933 r., 15.I, 19.II, 16.IV 28.V. i 21.VI.1934 r.). Komisja Rewizyjna — 1 posiedzenie (17.XI.1933 r.); nadto odbyły się 2 ogólne Zebrania administracyjne (24.XI.1933 r. i 21.VI.1934 r.) oraz 5 Zebrań administracyjnych Wydziału I-go (25.X, 22.XI i 6.XII.1933 r., 24.I i 20.IV.1934 r.); 11 Zebrań Wydziału II-go (9.X, 13.XI, 27.XI i 4.XII.1933 r., 29.I., 5.III., 7.V., 14.V, 26.V, 4.VI i 25.VI.1934 r.); 7 Zebrań Wydziału III-go (26.X. i 22.XI.1933 r., 17.I., 28.II., 18.IV., 24.V. i 28.VI.1934 r.) i 5 Zebrań Wydziału IV-go (14.XII.1933 r., 22.II., 15.III., 30.V. i 20.VI.1934 r.).

Nowi członkowie T. N. W.:

Jerzy Stanisław Aleksandrowicz urodził się w Stoczkach ziemi Kieleckiej w 1886 r. — doktorat filozofji otrzymał w Zurychu, doktorat medycyny—w Jenie. Od 1913—1918 r. był asystentem anatomji opisowej w Krakowie i docentem anatomji artystycznej w Akademji Sztuk Pięknych. Od 1919—1920 r. był profesorem anatomji opisowej w Wilnie, a w okresie 1921—1929 r. — profesorem nadzwyczajnym histologii i embriologii tamże. Od 1929 r. jest profesorem histologii w Akademji Weterynarji we Lwowie.

Ogłosił drukiem następujące prace :

1) „Zur Kenntniss des sympathischen Nervensystems des Crustaceen” Jenaische Zeitschr. t. 45 — 1909 r; 2) „Zur Kenntniss des sympathischen Nervensystems einiger Wirbellasen” Zeitschr. f. allg. Physiologie t. XIV—1913; 3) „The innervation of the heart of the cockroach (*Periplancta orientalis*)” Journ. of compar. Neurology t. 41 — 1926; 4) „Contribution à l'étude des muscles, des nerfs et du mécanisme de l'accommodation de l'ocit des Cephalopodes”. Arch. de zool. exper. 66 — 1927; 5) „Sur l'innervation des vaisseaux sanguins des Cephalopodes”. C. R. de Soc. de Biol. t. 99 — 1928; 6) „Notes sur l'innervation du tube digestif des Cephalopodes”. Arch. de zool. exper. t. 67 — 1928; 7) „Recherches sur l'innervation de l'écrevisse (*Potamobius astacus*)”. Folia morfologica t. I — 1929.

Robert Karol Bernhardt urodził się 23 grudnia 1874 r. w Kaliszu. Ukończył szkołę średnią w Kaliszu (1898 r.), a wydział lekarski Uniwersytetu Moskiewskiego w 1901 r. Studja kliniczne odbywał we Wrocławiu, Wiedniu i w Paryżu. W 1902 r. został ordynatorem szpitala św. Łazarza w Warszawie, początkowo jako kierownik pracowni analitycznej, od 1906 r. zaś jako kierownik oddziału dermatologicznego. Założył Polskie Towarzystwo Dermatologiczne (1921 r.), był redaktorem „Przeglądu chorób skórnych i wenerycznych”, jest współredaktorem „Pamiętnika klinicznego szpitala św. Łazarza”, jest członkiem komitetu redakcyjnego „Ikonographia Dermatologica” w Wiedniu. W 1922 r. został członkiem-korespondentem „Société Française de Dermatologie”, w 1931 r. — członkiem honorowym Polskiego Tow. Dermatologicznego, w 1932 r. — członkiem honorowym Czeskiego Tow. Dermatologicznego.

Ogłosił drukiem następujące prace :

1899 r.: 1) Niezwykłe rozległy parch skóry. *Gazeta Lekarska*; 2) Wieloliczne samoistne mięsaki barwikowe skóry. *Gazeta Lekarska*; 3) *Sarcoma idiopathica pigmentosa cutis* (Kaposi). *Archiv. f. Dermat. u. Syph. t. XLIX 1899*; 1900 r.: 4) Wessanie tworów wilka pod wpływem ospy. *Gazeta Lekarska*; 5) *Resorption lupöser Producte unter Pockeneinfluss*. *Archiv. f. Dermat. u. Syph. t. LIV 1900*; 6) Czternaście lat po zaszczepieniu gruźlicy wskutek obrzezania napletka. *Gazeta Lekarska*; 7) *Vierzehn Jahre nach Tuberculose-Einimpfung in Folge ritueller Vorhaut-Beschneidung*. *Archiv. f. Dermat. LIV 1900*; 8) Lasecznik zielonej ropy w drogach moczowych. *Gazeta Lekarska*; 9) *Der Bacillus des grünen Eiters in den Harnwegen*. *Archiv. f. Dermat. t. III. 1900*; 10) Choroby skóry przez grzybki wywołane. *Strupień, Parch. — Odczyty kliniczne ser. XII, zes. 1, 2*; 11) *Erbgrind (Favus) Wiener Klinik XXVII t. 9, 1901*; 1901 r.: 12) Przyczynek kliniczny i anatomiczny do nauki o późnym syfilisie skóry. *Gazeta Lekarska*; 13) Wągry w rozprzestrzeniu połowiczem. *Medycyna*; 14) W kwestji patogenyzy świerzbiączki. *Gazeta Lekarska*; 15) *Zur Pathogenese der Prurigo*. *Archiv. f. Derm. t. LVII 1901*; 16) Wczesne fazy trądzika czerwonego u braci w wieku dziecięcym. *Gaz. Lek.*; 17) Jeszcze o wielolicznych samoistnych mięsakach barwikowych skóry. *Gaz. Lek.*; 18) *Weitere Mittheilungen über Sarcoma idiopathicum multiplex pigmentosum cutis*. *Archiv. f. Derm. t. LXII 1902*; 19) Rzeżączka czyli tryper i jego leczenie. *Warszawa, E. Wende i Ska*; 20) Profilaktyka w chorobach dróg moczowych i narządów płciowych. — *Odczyty kliniczne ser. XII (przekład z niem. wspólnie z W. Sterlingiem)*; 1902 r.: 21) Dalsze dwa przypadki wielolicznych samoistnych mięsaków barwikowych skóry. *Gazeta Lekarska*; 22) *Weitere Mittheilungen über Sarcoma idiopathicum multiplex pigmentosum cutis (Anhang)*. *Archiv. f. Derm. t. LXII 1902*; 1903 r.: 23) *Granulosis rubra nasi*. *Gazeta Lekarska*; 24) Rentgenoterapia chorób skóry. *Gazeta Lekarska*; 25) Przyczynek do budowy wrzodu pierwotnego. *Gaz. Lek.*; 26) *Sarcoma idiopathicum multiplex en plaques pigmentosum et lymphangiectodes* — odrębna postać t. zw. *sarcomatosis cutis*. *Gazeta Lekarska 1902 r.*; 27) *Sarcoma idiopathicum multiplex en plaques pigmentosum et lymphangiectodes. Eine eigentümliche Form der sog. Sarcomatosis cutis*. *Archiv. f. Derm. LXIII. 1902. 1906 r.*; 28) O krętku bladym Schaudinna w tkankach. *Gazeta Lek.*; 29) *Spirochaeta pallida Schaudinn im syphilitischen Gewebe*. *Allgem. Medizin. Central-Zeitung 1906*; 1907 r.: 30) *Epithelioma adenoides cysticum (Brooka)*. *Gaz. Lekarska*; 31) Przyczynek do t. zw. choroby Dariera. *Gaz. Lekarska*; 32) Rak i promienie Roentgena. *Gaz. Lekarska*; 33) O skombinowanym leczeniu wilka pospolitego. *Przegląd chorób skór. i wen.*; 1908 r.: 34) Przyczynek do rentgenoterapii grzybicy guzowatej oraz słów kilka o zmianach histopatologicznych w tkance naświetlanej. *Gaz. Lekarska*; 1909 r.: 35) *Psoriasis rupioides*. *Gaz. Lekarska*; 36) *Psoriasis rupioides*. *Derm. Zeitschr. t. XVIII. 1911*; 1910 r.: 37) Rentgenoterapia raka ze szczególnem uwzględnieniem raka skóry. *Gaz. Lek.*; 1911 r.: 38) Współistnienie tuberkulidów trądzikowatych i liszaja rumieniowatego. *Gazeta Lekarska*; 39) Koekstencja

von papulo-nekrotischen Tuberkuliden und Lupus erythematosus. Archiv. f. Derm. t. XCI 1912; 40) Lupus erythematosus linearis. Gaz. Lekarska; 41) Lupus erythematosus linearis. Archiv. f. Derm. t. CVIII 1911; 1912 r.; 42) Leczenie wilka pospolitego metodą Herxheimera-Altmana (salwarsan-tuberkuliną). Przegląd chorób skórnych i wenerycznych; 43) Ueber die Behandlung des Lupus vulgaris nach Herxheimer-Altman. (Salwarsan-Tuberkulinmethode). Archiv. f. Derm. t. CXIV 1912; 1913 r.; 44) Białaczka skóry. Gazeta Lekarska; 45) Ueber die Leukämie der Haut. Archiv. f. Derm. t. CXX 1914; 1914 r.; 46) O niedomodze wydzielniczej nerek w pryszczycy pospolitej i pasorzytniczej. Gazeta Lekarska; 47) Ueber sekretorische Niereninsuffizienz bei dem vulgären und beim parasitären Ekzem. Archiv. f. Derm. t. CXX 1914; 1915 r.; 48) Łojotok a gruźlica. Gazeta Lekarska; 1918 r.; 49) Osutka trądzikowata wywołana przez stosowanie surogatu wazeliny. Gazeta Lekarska; 1919 r.; 50) Liszaj paciorkowaty (Lichen monileformis). Gaz. Lekarska; 51) Erythrodermia congenitalis ichtyosiformis i jej stanowisko w grupie chorób przerostowych naskórka. Gazeta Lekarska; 1921 r.; 52) O pochodzeniu anafilaktycznym niektórych chorób skóry. Warszawa, nakł. Trzaska, Evert i Michalski; 1922 r.; 53) Choroby skóry. Warszawa, nakł. Trzaska, Evert i Michalski (str. 675); 54) Kilka słów w sprawie wstrząsu azotynowego (crise nitritoides). Lekarz Wojskowy; 55) Wyniki leczenia kiły cytrynianem bizmutowym. Polska Gaz. Lekarska; 56) Ziarninowatość limfatyczna skóry. Przegląd Dermatologiczny; 57) Lichen Epidermophyticus. Lekarz Wojskowy; 58) Torbielowy gruczolak potowy. Przegląd Dermatologiczny; 59) Eozynofilia w leczeniu tuberkuliną schorzeń gruźliczych skóry. Polski Przegląd Dermatologiczny; 1923 r.; 60) Przyczyny i sposób powstawania łuszczycy. Pol. Gaz. Lekarska; 61) Sur l'etiologie et la pathogénie du psoriasis. Annales de Dermat. t. VII No. I, 1926; 62) Pospolity liszajec pęcherzycowaty u dorosłych. Pospolity liszajec obrączkowaty. Przegląd Dermatologiczny 1922 r.; 63) Impetigo vulgaire bulleux des adultes. Impetigo vulgaire circiné. Annales de Derm. et de Syph. t. IV No. 3 1923; 64) Grzybice skóry. W „Podręczniku chorób zakaźnych”, wyd. pod red. dr. Stefana Sterling-Okuniewskiego. Lwów — Warszawa 1923; 65) Rozmieszczenie arsenu w narządach wewnętrznych świnki morskiej po zadaniu dosercowem arsenobenzolu. Przegląd Dermatologiczny 1923; 66) Doświadczenia nad wyłysieniem talowem. Przegląd Dermatologiczny 1923; 67) Zarys chorób wenerycznych i skórnych wieku dziecięcego. Warszawa 1923 (nakładem autora) str. 91; 1924 r.; O pryszczycy prawdziwej pochodzenia anafilaktycznego. Pol. Gazeta Lekarska — 1924, nr. 7, 8 i 9; 69) Anafilaksja antypirynowa. Pol. Gazeta Lekarska — 1924 nr. 16 i 17; 70) Anatomja patologiczna grzybicy naskórkowej Unny (t. zw. pryszczycy pasorzytniczej). Przegląd Dermatologiczny 1924; 71) O liszajcowatym zapaleniu skóry ostrem i przewlekłym pochodzenia paciorkowcowego. (Epidermo-dermitis acuta et chronica streptogenes). Dermatitis impetiginiformis acuta et chronica. Przegląd Dermatologiczny 1924; 72) Poikilidermia atrophicans vascularis (Jacobi). Przegląd Dermat; 73) Przyczynki do znajomości łuszczycy. (Łuszczycyca

powikłana posocznicą, rumieniem wysiękom i liszajcem. Przekształcenie się wykwitów obcych w łuszczycowe). Przegląd Dermatologiczny 1924; 74) Cholesterynemja w schorzeniach skóry. Przegląd Dermatologiczny (wspólnie z d-rem Med. J. Zalewskim); 75) La cholesterine dans les maladies de la peau. Annales de Dermat. 1926, t. VII nr. 3; 1925 r.; 76) W sprawie pryszczycy. Pol. Gazeta Lekarska; 77) Semjotyka chorób skóry. Warszawa nakł. autora (str. 131); 78) Cholesterynemja w łuszczycy (wspólnie z d-rem med. J. Zalewskim). Przegląd Dermatologiczny; 79) Osutki drobnogrudkowane grzliczo-przymiotowe. Przegląd Dermatologiczny; 80) Leczenie przymiotu preparatem arseno-bizmutowym „Bias”. Polska Gazeta Lekarska; 1926 r.; 81) Przyczynę do znajomości choroby Bowena. Przegląd Dermatologiczny; 82) Rogowacenie ciemne pierwotne (*Acanthosis nigricans primaria s. essentialis*). Powikłanie chorobą Bowena. Przegląd Dermatologiczny; 83) *Pityriasis lechonoides chronica (varietas verrucosa)*. Przegląd Dermatologiczny; 84) Objaw smugi białej w grzybicy naskórkowej łuszczycowatej Unny. Przegląd Dermatologiczny; 85) Uwagi w sprawie kliniki i anatomji patologicznej łupieżu czerwonego mieszkowego (*Pityriasis rubra follicularis*). Przegląd Dermat.; 1923 r.; 86) Podstawy etjologii i patogenyzy ogólnej schorzeń skóry, nakł. Trzaski, Everta i Michalskiego. Warszawa 1923 (str. 203); 87) Etjologia i patogenyza grzybicy naskórkowej Unny (*Epidermomycosis Unnae. Parakeratosis psoriatiformis Brocq*). Polska Gazeta Lek.; 88) Kilka uwag o łuszczycy. (Dziedziczność. Przemiana materji. Wpływy nerwowe). Przegląd Dermatologiczny; 89) O zespole dermatologicznym *Duhringa-Brocqa*. Polska Gazeta Lek.; 1929 r.; Grzybica strzygąca nietykowa. Obecność grzybka fiołkowego we krwi. Polska Gazeta Lekarska; 91) *Atypische Trichophytie. Positive Blutkulturen von Trichophyton violaceum*. Archiv. f. Derm. u. Syph. t. 159 str. 313; 92) Na pograniczu łuszczycy. Pol. Gaz. Lek.; 1930 r.; 93) Lecznictwo dermatologiczne. Warszawa, nakł. Trzaski, Everta i Michalskiego (str. 415); 94) Wstrzykiwanie tranu sposobem Jaczewskiego w schorzeniach grzliczych skóry. Medycyna Warszawa; 95) *Pityriasis rubra follicularis complicata pyodermitide superficiali chronica. Atrophia cutis*. Nowiny Lekarskie tom XLII, zeszyt 8; 96) *Pityriasis rubra follicularis compliqué de pyodermite superficielle chronique. Atrophie cutanée*. Annales de Dermat. et de Syph. VII serie, tome I, No. 9, p. 939, 1930 r.; 97) Pryszczycza i spryszczenie. Pol. Gaz. Lek. 1930); 98) Uwagi w sprawie twardziny i zapalenia skóry przewlekłego zanikowego. Nowiny Lekarskie 1930; 1931 r.; 99) Grzybica naskórkowa Unny i jej łączność z łuszczycą pospolitą. Nowiny Lekarskie 1931 r.; 100) Ueber des seborrhoische Ekzem und seine Beziehungen zu der Psoriasis. Acta dermatovenerologica Vol. XII Fasc. 4, 1931; 101) O rozpoznawaniu pryszczycy. Nowiny Lekarskie 1931 oraz Pamiętnik III Kursu dla Lekarzy w Ciechocinku 1930; 102) Obrzęk śluzowaty typu grudkowego i guzowatego. W sprawie liszaja czerwonego paciorkowatego (Kaposi). Nowiny Lekarskie 1931; 103) Der strahlenförmige Saum der Psoriasisefflorescenz (Woronscher pseudoatropischer Saum) Archiv. f. Derm. u. Syph. B. 164 str.

334; 1932 r.: 104) Otoczká promienista wykwitó łuszczycowego (otoczká rzekomo zanikowa Worona). Nowiny Lekarskie; 105) Myxoedema papulatum et tuberosum. Zur Frage der Lichen ruber monileformis Kaposi. Archiv. f. Dermat. u. Syph. B. 164 str. 689; 106) Gruźlica skóry (wspólnie z Dr. E. Brunerem i A. Racinowskim). Poznań, nakł. Nowin Lekarskich; 107) W sprawie etiologii pęcherzycy i choroby duhringowskiej. Przyczynki doświadczalne. Pol. Gaz. Lek.; 103) Schorzenia skóry a układ dokrewny. Medycyna 1932 r.; 1933 r.: 109) Zur Ätiologie des Pemphigus und der Duhringschen Krankheit. Acta Dermato-Venereologica V. XIV. F. 2.; 1934 r.: 110) Przyczynki do znajomości postaci erythrodermicznej choroby Boeckea. Nowiny Lekarskie 1934 r.; 111) Ueber angeborene und erworbene Salwarsanüberempfindlichkeit. Archiv. f. Dermat. tom 170, zeszyt 2 1934 r.; 112) Zur Kenntnis der erythrodermischen Form der Boeckschen Krankheit (wspólnie z d-rem J. Zalewskim). Archiv. f. Dermat. tom 170, zeszyt 2, 1934 r.; 113) Uczulenie arsenobenzolem wrodzone i nabyte. Nowiny Lekarskie 1934 r.; 114) Postać łagodna rogowacenia ciemnego. Medycyna 1934 r.; 115) Acanthosis nigricans benigna. Archiv. f. Dermat. tom 170, zeszyt 5; 116) Trądzik bromowy wywołany (wspólnie z d-rem K. Potrzebowski). Medycyna 1934 r.; 1935 r.: 117) Acne bromata provocata (wspólnie z d-rem K. Potrzebowski). Archiv. f. Dermat. u. Syph. Bd. 171. 1. Heft; 118) Die Unnasche Dermatoze (Psoriasisoid Jadassohn) als atypische Form der Psoriasis vulgaris. Archiv. f. Dermat. u. Syph. Bd. 171, Heft 3; 119) Choroby skóry, 914 stron, 274 rycin. Wydanie drugie, nakład: Trzaska, Evert i Michalski; 120) Choroba unnowska (łuszczyczak) jako postać nietypowa łuszczycy pospolitej. Nowiny Lekarskie 1935 r.; 121) Weitere Beiträge zur Aetiologie des Pemphigus und der Duhringschen Krankheit. Archiv. f. Dermat. u. Syph. Bd. 171, Heft 5; 122) Dalsze przyczynki do etiologii pęcherzycy i choroby duhringowskiej. Medycyna 1935 r.; 123) Generalisierte Torulose (europäische Blastomykose) (wspólnie z d-rem J. Zalewskim i J. Burawskim). Archiv. f. Dermat. u. Syph. Bd. 173, Heft 1.

Mieczysław Bogucki urodził się w Łodzi 10.XI.1884 r., egzamin maturalny zdał w Moskwie w r. 1905. Studja uniwersyteckie odbył w Krakowie i Paryżu 1905/11. W r. 1916 uzyskał stopień doktora filozofji Uniwersytetu Jagiellońskiego. W r. 1928 habilitował się z fizjologii na wydziale matematyczno-przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego. Od r. 1912 do r. 1917 był asystentem Zakładu biologiczno-embrjologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Od r. 1917 do 1920 — asystentem zakładu histologii i embrjologii Uniwersytetu Warszawskiego, od r. 1920 do 1932 — asystentem Zakładu fizjologii w Instytucie im. Nenckiego T. N. W. W r. 1932 powołany został na dyrektora Stacji Morskiej w Helu.

Ogłosił drukiem następujące prace :

- 1) La régénération du testicule de la salamandre. Bull. Ac. Sc. Cracovie 1914; 2) Regeneracja męskiego gruczołu płciowego salamandry. Rozpr. Ak. Um. Krak. t. 54, 1917; 3) Badania nad cyklicznością zmian w budowie jajowodów żaby i nad wpływem kastracji na bieg tych przekształceń. Rozpr. Ak. Um. Krak., t. 58, 1919; 4) Badania nad dzieworództwem sztucznym jaj żaby płowej. Prace Zakł. Fiz. Inst. im. Nenckiego t. I, 1921; 5) Przyczynek do analizy dzieworództwa traumatycznego. Ibidem; 6) Dalsze badania nad dzieworództwem sztucznym, Ibid. 1922; 7) Rola krwi w dzieworództwie traumatycznym. Ibid. 1923; 8) O wpływie białka wprowadzonego otrzewnie na przemianę materji u płazów. Ibid. t. III, 1925; 9) Z badań nad dzieworództwem doświadczalnym. Ibid. t. III, 1926; 10) Badania nad przepuszczalnością błon oraz ciśnieniem osmotycznym jaj ryb łososiowatych. Acta Biol. Exper. t. II. 1928; 11) Wpływ ciśnienia osmotycznego środowiska na powstawanie periwitelinu w zapłodnionych jajach jeżowców. Ibid. t. III, 1929; 12) Recherches sur la perméabilité des membranes et sur la pression osmotique des oeufs des Salmonides. Protoplasme t. IX, 1930; 13) A propos de la prétendue action inhibitrice du liquide coelomique sur la membranogénèse et sur la seymmentation des oeufs d'oursin. Protoplasme t. XI, 1930 i Acta Biol. Exp. t. V, 1930; 14) O regulowaniu ciśnienia osmotycznego hemolimfy równonogów morskich. Acta Biol. Exp. t. VII, 1931; 15) Instytuty badawcze w Niemczech z zakresu przyrody i medycyny. Nauka Polska t. XIV, 1931; 16) Recherches sur la régulation osmotique chez l'isopode marin, Mesidotea entomon. Arch. Intern. Physiol. t. 35, 1932; 17) O regulowaniu składu mineralnego krwi u raka rzeczynego. Acta Biol. Exp. t. VIII, 1933; 18) O cyklu rozwojowym meduzy, Aurelia aurita, w polskich wodach Bałtyku. Fray. Faun. t. II. 1933; 19) Recherches sur la régulation de la composition minérale du sang chez l'écrevisse. Arch. Intern. Physiol. t. 38, 1934.

Michał Broszko.

Dane biograficzne i bibliograficzne nie zostały nadesłane.

Luitzen Egbertus Jan Brouwer urodził się dnia 27 lutego 1881 r. w Overschie (Holandja). W r. 1907 uzyskał doktorat na Wydziale matematyczno-przyrodniczym Uniwersytetu w Amsterdamie. Wykłada w tymże Uniwersytecie, jako profesor zwyczajny, teorię funkcji, teorię zespołów i aksjomatykę. Jest współpracownikiem czasopisma Revue semestrielle des Publications mathématiques oraz wydawcą czasopisma Compositio Mathematica. Jest członkiem Koninklijke Akademie van Wetenschappen te Amsterdam, Wiskundig Genootschap (Amsterdam), Genootschap ter Bevordering van Natuur, Genees en Heelkunde te Amsterdam, Provinciaal Utrechtsch Genootschap voor Kunsten

en Wetenschappen (Utrecht), Deutsche Mathematiker Vereinigung, Gesellschaft der Wissenschaften, Göttingen, Leopoldinisch-Carolinische Akademie der Wissenschaften, Halle, Towarzystwa Matematycznego w Moskwie.

Dane bibliograficzne nie zostały nadesłane.

Jan Cantacuzino, uczeń Pasteur'a i Miecznikowa, studjował początkowo botanikę. Po uzyskaniu doktoratu nauk przyrodniczych poświęcił się studjom z dziedziny biologii a jednocześnie medycyny. W r. 1900 został profesorem medycyny doświadczalnej w Bukareszcie, gdzie zorganizował Instytut Serologiczny, zatrudniający przeszło 20 lekarzy i biologów. Jako Dyrektor Instytutu pracował również w dziedzinie biologii ogólnej, wyjeżdżając podczas wakacyj na stację biologiczną w Roscoff (Bretanja), gdzie w ciągu lat opracowywał zagadnienie odporności u bezkręgowców. Następnie pracuje nad biologią streptokoków w szkarlatynie. Pod jego kierownictwem prowadzono w Rumunji szczepienia B-C-G przeciw gruźlicy. Sprawozdanie z sześćioletniej pracy w tej dziedzinie przedstawił w komunikacie wygłoszonym w Académie de Médecine w Paryżu. Ostatnio pracował nad trądem.

Ogłosił drukiem następujące prace:

- 1) Formation d'hémolysines dans le sérum des Maïas squinado inoculés avec des hématies de mammifères. C. R. Soc. Biol. 1920, LXXIII, 151—152;
- 2) Existence dans le sérum d'une substance antagoniste qui empêche ou retarde l'hémolyse. Tamże. 1921, LXXXV, 970;
- 3) Cytolisines et cyto-agglutinines provoquées par l'inoculation du liquide cavitaire de Sipunculus nudus chez Maïa squinado. Tamże, 1923. LXXXIX, 266;
- 4) Observations relatives à certaines propriétés du sang de Carcinus maenas parasité par la sacculine. Tamże, 1912, LXXIV, 109;
- 5) Sur la production d'anticorps chez Eupagurus prideauxi. Tamże, 1913, LXXIV, 293;
- 6) Sur le rôle agglutinant des urnes chez sipunculus nudus; réactions d'immunité contre une bactérie. Rôle ultérieur des urnes au cours de l'infection et de l'immunisation. Tamże, 1922;
- 7) Sur les facteurs électriques dans les réactions du sang chez Sipunculus nudus. Tamże, 1922;
- 8) Etude d'une infection expérimentale chez Ascidia Mentula. Tamże, 1919;
- 9) Action des poisons des poissons de l'Adamsia palliata par la lécytine et le pouvoir hémolytique. Biol. 1920;
- 10) Anticorps normaux et expérimentaux chez quelques invertébrés marins. Tamże, 1919;
- 11) L'inoculation du macacus rhesus d'un micro-organisme isolé dans la scarlatine. Tamże, 1914;
- 12) Pouvoir agglutinant du sérum de lapins inoculés avec des produits scarlatineux. Tamże, 1925;
- 13) Agglutinabilité acquise au

contact des filtrats scarlatineux par les bactéries chauffées à 60°. Acad. des Sciences 1927; 14) Modifications subies par les streptocoques d'origine non-scarlatineuse au contact des produits filtrés. Acad. des Sciences 1927; 15) Etudes comparées dans l'infection expérimentale par les streptocoques d'origine scarlatineuse et des streptocoques non scarlatineux modifiés par la culture en produits scarlatineux filtrés. Biologie 1930; 16) Vaccination antituberculeuse. Acad. de Médecine 1929, Ann. Institut Pasteur: 1927—28. Arch. roumaines de Path. expérim. 1930; 17) Essais comparatifs de vaccination antitypho-paratyphique par la voie souscutanée et la voie buccale. Biologie 1925; 18) Epidémie de typhus exanthématique en Roumanie 1916—1918. Soc. Path. exot. 1920; 19) Essais de sérothérapie antiexanthématique. Path. exot. 1920; 20) Rôle du pou dans le typhus exanthématique et temps d'incubation de la maladie, Pathol. exot. 1819; 21) Sur un microbe capsulé trouvé chez le pou et l'homme atteints de typhus exanthématique. Culture du microbe. Biologie 1925; 22) Action activante de la muqueuse intestinale sur les propriétés pathogènes du vibron cholérique. Biologie 1919; 23) Apparition précoce de sensibilisatrices spécifiques dans l'intestin grêle des cholériques. C. R. Biologie 1915; 24) Choléra gastro-intestinal chez le cobaye. C. R. Biologie 1914; 25) De l'existence d'un ultra-virus chez le baccille de la lèpre humaine. C. R. Biologie 1932.

Jan Dembowski urodził się dnia 9-go października 1889 roku w Petersburgu. Szkołę średnią ukończył w Tambowie w roku 1907, w tymże roku wstąpił na wydział przyrodniczy Uniwersytetu w Petersburgu, który ukończył w roku 1912 z dyplomem pierwszego stopnia. Przez dwa następne lata pracował jako stypendysta przy Zakładzie Zoologicznym tegoż Uniwersytetu. W roku 1914 został delegowany do Biologische Versuchsanstalt Akademii Umiejętności w Wiedniu, gdzie pod kierunkiem prof. H. Przibrama rozpoczął pracę z dziedziny biologii doświadczalnej. Aresztowany na początku wojny światowej jako obywatel rosyjski, dwa lata spędził w obozach jeńców cywilnych, w roku 1916 zaś powrócił do Wiednia, pracując w dalszym ciągu w Biologische Versuchsanstalt. W roku 1918 przyjechał do Warszawy. W tymże roku 1918 objął stanowisko starszego asystenta przy Zakładzie Biologii Ogólnej Tow. Naukowego Warsz. W roku 1920 uzyskał stopień doktora filozofii Uniwersytetu Warszawskiego, w roku 1922 habilitował się jako docent zoologii. W roku 1920 został powołany na stanowisko profesora biologii ogólnej Wolnej Wszechnicy Polskiej. W roku 1925 był stypendystą fundacji Rockefellera, pracując na stacjach zoologicznych w Villefranche, Neapolu i Woods Hole U. S. A.

W roku 1927 został powołany na kierownika Zakładu Morfologii Doświadczalnej Instytutu im. Nenckiego w Tow. Nauk. Warsz. Od roku 1930 jest redaktorem czasopisma przyrodniczego „Wszechświat”. W ciągu swoich studjów pracował na stacjach zoologicznych w Villefranche, Bergen, Aleksandrowsku na wybrzeżu Murmańskim, Neapolu i Woods Hole, oraz od szeregu lat na Stacji Hydrobiologicznej na Wigrach.

Ogłosił drukiem następujące prace :

- 1) Versuche über die Merotomie der Gregarinen. Arch. f. Protistenk. 29, 1913; 2) Über den Bau des Auges von Ocy-poda ceratophhalma Fabr. Zool. Jahrb. Abt. Anat. 36, 1913; 3) Wspólnie z H. Przibramem: Konservierung der Tyrosinase durch Luftabschluss Mitt. Biolog. Versuchsanst. Akad. Wiss. Wien, nr. 17, 1918; 4) Wspólnie z H. Przibramem: Ten sam tytuł. Arch. f. Entwicklungsmech. 45, 1919; 5) Wspólnie z H. Przibramem: Der Einfluss gelber und schwarzer Umgebung der Larven auf die Fleckenzeichnung des Vollmolches von Salamandra maculosa forma typica. Mitt. Biol. Versuchsanst. Akad. Wiss. Wien. nr. 14, 1920; 6) Wspólnie z H. Przibramem: Ten sam tytuł. Arch. f. Entwicklungsmech. 50, 1922; 7) O wyborze pokarmu i tak zwanych zjawiskach pamięciowych u Paramecium caudatum. Prace Zakł. Biol. Ogóln. Inst. im. Nenckiego, nr. 1, 1922; 8) Dalsze studja nad wyborem pokarmu u Paramecium caudatum. Tamże nr. 2, 1922; 9) Wpływ koncentracji zawiesiny na liczbę utworzonych wodniczków pokarmowych u Paramecium caudatum. Tamże, nr. 5, 1922; 10) Obserwacje nad ruchem Paramecium caudatum w kroplach różnego kształtu geometrycznego. Tamże, nr. 8, 1923; 11) Über die Bewegungen von Paramecium caudatum. Arch. f. Protistenk. 47, 1923; 12) Studja eksperymentalne nad larwą chróścika Molanna angustata Curt. Prace Inst. im. Nenckiego nr. 30, 1923; 13) Badania doświadczalne nad zachowaniem się kraba Dromia vulgaris M. Edw. I. Reakcja uwalniania się z pętli. Tamże, nr. 40, 1925; 14) Ten sam tytuł. II. Próba interpretacji ruchów kraba związanego. Tamże nr. 42, 1925; 15) Ten sam tytuł. III. O reakcji odwracania się. Tamże nr. 45, 1925; 16) Notes on the Behavior of the Fiddler Crab. Biol. Bulletin Woods Hole Mar. Biolog. Lab. 50, 1926; 17) On the „Speech” of the Fiddler Crab”, Uca pugilator. Prace Inst. im. Nenckiego nr. 48, 1926; 18) Ruchy pionowe Paramecium caudatum. I. Względne położenie środka ciężkości w ciele wymoczka. Acta Biol. Experiment. III, 1928; 19) Die Vertikalbewegungen von Paramecium caudatum. I. Die Lage des Gleichgewichtszentrums im Körper des Infusors. Arch. f. Protistenkunde 66, 1929; 20) Ten sam tytuł. II. Wpływ niektórych warunków zewnętrznych. Acta Biol. Experiment. III, 1929; 21) Ten sam tytuł. II. Einfluss einiger Aussenfaktoren. Arch. f. Protistenk. 68, 1929; 22) Ten sam tytuł. III. Dalsze studja nad zachowaniem się geotropiczmem Paramecium caudatum. Acta Biol. Exper. VI, 1931; 23) Die Vertikalbewegungen von Paramecium caudatum. III. Polemisches und Experimentelles. Arch. f. Protistenk. 74, 1931; 24) Naprawa domków uszkodzonych u larwy Molanna angustata. Acta Biol. Experiment.

VIII, 1933; 25) Über die Plastizität der tierischen Handlungen. Beobachtungen und Versuche an Molanna-Larven. Zool. Jahrb. Physiol. 53, 1933; 26) W sprawie rozwoju ontogenetycznego instynktu budowania u larwy Molanna angustata. Acta Biol. Exper. (w druku).

Prace treści ogólnej. 1) Das Kontinuitätsprinzip und seine Bedeutung in der Biologie. Vertr. u. Aufs. üb. Entwicklungsmech. H. XXI, 1919; 2) Naśladowanie zjawisk życiowych jako metoda biologiczna. Biblioteka Przyrody i Techniki, t. X, 1924; 3) O istocie ewolucji. Warszawa 1924; 4) Historia naturalna jednego pierwotniaka jako wstęp do biologji ogólnej. Biblioteka Polska, Warszawa, 1924; 5) Zur Kritik der Faktoren- und Chromosomenlehre. Zeitscher. f. induct. Abstammungs- und Vererbungslehre, 41, 1926; 6) Zasady biologji ogólnej. Arct, Warszawa 1927; 7) Szkice biologiczne. Państw. Wydawn. Książek Szkolnych, Lwów 1928; 8) O potrzebie i możliwości definicji życia. Kosmos Ser. B, 1928; 9) Teoria i fakty promieniowania mitogenetycznego. Tamże 1929.

Nadto ogłosił liczne artykuły popularne w czasopismach „Wszechświat”, „Wiedza i Życie”, „Naokoło Świata”, „Pamiętnik Warszawski”, „Gazeta Polska”, w encyklopedji „Świat i Życie” i t. d.

Franciszek Gröer.

Dane biograficzne i bibjograficzne nie zostały nadesłane.

Henryk Hoyer urodził się w Warszawie 13 lipca 1864 r. Nauki początkowe pobierał w Warszawie, następnie w Bydgoszczy. Studjował medycynę w Wrocławiu, Strasburgu i Berlinie. Egzamin lekarski oraz doktorski złożył w roku 1892 w Strasburgu. Następnie był asystentem przy katedrze anatomji opisowej w Würzburgu i Strasburgu. W październiku otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego anatomji porównawczej na Wydziale filozoficznym Uniw. Jag. W r. 1902 zostaje członkiem korespondentem Akad. Umiej. W r. 1904 zostaje profesorem zwyczajnym. W r. 1920 zostaje wybrany na członka czynnego Akad. Umiej., w r. 1924 — na członka czynnego zamiejscowego Towarzystwa Naukowego we Lwowie. W r. 1924 otrzymał doktorat filozofji honoris causa od Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w r. 1928 został członkiem czeskiej Akademji ziemiańskiej w Pradze.

Ogłosił drukiem następujące prace:

1) Beitrag zur Kenntniss der Lymphdrüsen. Arch. mik. An. 1889; 2) Über den feineren Bau der Milz von Fischen, Amphibien, Reptilien und Vögeln. Diss. 1892; 3) Über den feineren Bau der Milz. Morph. Arb. 1893; 4) Über die Anwendung des Formaldehyds in der mikr. Technik. Verh. ant. Ges.

1894; 5) Beitrag zur Anthropologie der Nase. Morph. Arb. 1894; 6) O zadaniach i podstawach anatomji porównawczej. Wszechświat 1895; 7) O zachowaniu się jąder podczas konjugacji wymoczka. Colpidium rolpoda. Bull. Ak. 1892; 8) Über das Verhalten der Kerne bei der Conjugation des Infusors Colpidium rolpoda. Arch. mik. An. 1899; 9) O budowie i podziale komórek mięśnia sercowego. Bull. Ak. 1899; 10) Zur Morphologie des Fischherzens. Bull. Ak. 1900; 11) Zur Histologie der rapillaren Venen in der Milz. An. Anz. 1900; 12) Układ naczyń krwionośnych i chłonnych, grudki i węzły limfatyczne, śledziona, grasica, kłębek szyjny, gruczoł tarczycowy. Histologia 1901; 13) O budowie skóry pławikonika. Bull. Ak. 1901; 14) O ciągłości włókienek kurczliwych w komórkach mięśnia sercowego. Bull. Ak. 1901; 15) Injektion der Blut- und Lymphgefäße. Enzyklopädie mikr. Techn. 1903; 16) O limfatycznych sercach żab. Bull. Ak. 1904; 17) Untersuchungen über das Lymphgefäßsystem der Froschlarven. Verh. anat. Ges. 1905; 18) Badania nad układem limfatycznym kijanek. Bull. Ak. 1905; 19) Wskazówki do ćwiczeń z anatomji zwierząt domowych 1906; 20) Badania nad układem limfatycznym kijanek, cz. II. Bull. Ak. 1908; 21) Injektion der Blut- und Lymphgefäße. Enzyklopädie II Aufl. 1909; 22) Eine neue Vorrichtung zu Injektionen. Zeitschr. mikr. Techn. 1908; 23) Zur Entwicklung der Lymphgefäße bei Wirbeltieren. Verh. zool. Kongr. 1910; 24) O kumaku. Kosmos 1911; 25) Układ limfatyczny w świetle nowych badań. Przegl. lek. 1911; 26) Hoyer i Udziela. Untersuchungen über das Lymphgefäßsystem von Salamanderlarven. Morph. J. 1912; 27) Wykopalisko w Staruni. Wszechświat 1912; 28) Die Haut und Behaarung des Rhinoceros und Mamuths von Starunia. Z. Morph. u. Anthr. 1914; 29) Części miękkie głowy nosorożca i skóra mamuta. Wykop. Star. 1914; 30) Die Weichteile des Kopfes des Rhinoceros von Starunia. Zeits. Morph. Anthr. 1915; 31) H. i Michalski. Układ limfatyczny zarodków pstrąga. Bull. Ak. 1915; 32) Das Lymphgefäßsystem der Forellenembryonen nebst Bemerkungen über die Verteilung der Blutgefäße. Morph. J. 1916; 33) Potrzeby anatomji porównawczej. Nauka polska 1919; 34) (wraz z prof. Talko-Hryniewiczem), Cmentarzysko szkieletowe w Lankiszkach. Biul. Ak. 1921; 35) Czaszki bezrogięgo i rogatego bydła z młodszej epoki kamiennej. Bull. Ak. 1922; 36) Wyniki badań kości zebranych w grotach Doliny Kościeliskiej. Spr. Kom. fiz. 1923; 37) (wraz z Babikiem). Über Zähne mit an der Krone eröffneter Pulpahöhle. Bull. Ak. 1924; 38) Injektion der Blut- und Lymphgefäße. Enzyklopädie III Aufl. 1926; 39) Kości zwierzęce wykopane z ziemianek w Nowym Daromlinie. Przegl. Arch. 1927; 40) Recherches sur les vaisseaux lymphatiques des Sélariens. Bull. Ak. 1928; 41) Luźne uwagi o naukach pomocniczych współczesnej antropologii. Przegl. antrop. 1926; 42) Anatomja porównawcza zwierząt domowych. 1927; 43) Darwin i Mendel, 1929; 44) Anatomja porównawcza, paleozoologia, anatomja ciała ludzkiego. Poradnik 1931; 45) Prof. Dr. Adamecz, Roczn. N. Roln. 1931; 46) Bemerkungen zu Darwins Selektionstheorie. Biol. gener. 1931; 47) Pamięci Cuviera. Wszechświat. 1932. Prócz tego H. ogłosił liczne streszczenia, oceny i artykuły popularne. Z zakładu anatomji porównawczej wyszło pod kierunkiem H. przeszło 100 prac uczniów.

Laura Kaufman urodziła się dn. 16.V. 1889 r. w Krakowie. Po ukończeniu gimnazjum zapisuje się w 1907 r. na Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracę naukową rozpoczęła w r. 1911 w Zakładzie embriologiczno-biologicznym pod kierunkiem prof. E. Godlewskiego jun. W zakładzie tym pracuje do r. 1919, z początku jako wolontariuszka, później jako asystentka przy katedrze biologii. Stopień doktora filozofii uzyskuje w r. 1916, a w r. 1930 habilituje się na Uniwersytecie Jagiellońskim z zakresu zoologii doświadczalnej. W roku 1925, uzyskawszy stypendjum Fundacji Rockefellera, wyjeżdża na studia do Paryża i pracuje u prof. Fauré-Fremiet w Collège de France. Od r. 1919 pracuje w Dziale Morfologii Doświadczalnej Państwowego Instytutu Naukowego w Puławach, do roku 1932 jako asystentka (kierownik prof. Kopec), później zaś w charakterze kierownika tego Działu.

Ogłosiła drukiem następujące prace:

1) Die Degenerationserscheinungen während der intrauterinen Entwicklung von Salamandra maculosa. Bull. Acad. Sc. Cracovie, 1913; 2) Ueber die Degenerationserscheinungen während der intrauterinen Entwicklung von Salamandra maculosa. Arch. Entw. Mech., 1913. T. 37; 3) On the metamorphosis of Amblystoma mexicanum Cope fed on thyroïdin. Bull. Acad. Sc. Cracovie, 1917; 4) Researches on the artificial metamorphosis of axolotls. Bull. Acad. Sc. Cracovie, 1918; 5) Badania nad zmianami, zachodzącymi w ustroju ptaków, karmionych ziarnem, pozbawionem witaminów. Pamiętnik Państw. Inst. Nauk. w Puławach. T. 2, 1921; 6) Badania doświadczalne nad przyczynami częściowego albinizmu u królika rosyjskiego. Tamże, t. 4, 1923; 7) Wzrost ciała a wzrost komórek. Badania nad gołębiami. Tamże, t. 4, 1923; 8) Cell. growth and body growth. Bull. Acad. Sc. Cracovie, 1924; 9) An experimental study on the partial albinism in Himalayan rabbits. Biologia Generalis. T. 1., 1925; 10) La croissance du corps et des organes chez le Pigeon. C. R. Acad. Sc. Paris, 1926; 11) Remarques au sujet de la décroissance annuelle de la ponte chez la Poule domestique. (Wspólnie z Fauré-Fremiet). C. R. Acad. Sc. Paris, 1926; 12) Effet du jus embryonnaire hétérogène sur la rapidité d'émigration des cellules et les premiers stades de croissance des cultures de tissus. C. R. Acad. Sc. Paris, 1926; 13) Wzrost ciała a wzrost narządów u gołębi. Pamiętnik Państw. Inst. Nauk. w Puławach. T. 7, 1926; 14) Recherches sur la croissance du corps et des organes du Pigeon. Biologia Generalis, t. 3. 1927; 15) Sposrżezzenia nad wpływem wyciągów z obcogatunkowych zarodków na szybkość wzrostu tkanek poza ustrojem. Pamiętnik Państw. Inst. Nauk. w Puławach, t. 8. 1927; 16) Fauré-Fremiet i L. Kaufman. La loi de décroissance progressive du taux de la ponte chez la Poule. Annales de Physiologie et de Physicochimie biologique. No 1, 1928; 17) L. Kaufman i H. Malarski. Ueber Unterschiede der Legeleistung bei zwei Farben-

varietäten einer Hühnerrase. Arch. f. Geflügelkunde. t. 1, 1928; 18) Fauré-Fremiet i L. Kaufman. Obniżanie się z wiekiem tempa nieśności u kury domowej. Pamiętnik Państw. Inst. Nauk. w Puławach, t. 9, 1928; 19) L. Kaufman i H. Malarski. O pewnych morfologicznych i fizjologicznych różnicach, zachodzących u dwu odmian kuropatwianych zielononózek w związku z odmiennem ubarwieniem ich głowy. Tamże, t. 9, 1928; 20) Tempo wzrostu podczas rozwoju embrjonalnego kury i gołębia. Tamże, t. 9, 1928; 21) Les différences du taux d'accroissement des oiseaux sont-elles manifestes pendant la vie embryonnaire. Arch. d'Anat. micr. t. 25, 1925; 22) Analiza czynników, kształtujących przebieg wzrostu, na podstawie badań nad wzrostem kur i gołębi. Pamiętnik Państwowego Inst. Nauk. w Puławach, t. 10, 1929; 23) Innere und aussere Wachstumsfaktoren. Arch. Entw. Mech. t. 122, 1930; 24) Badania nad pochodzeniem różnic wielkości ciała, wraz z opisem nowej metody kultur in vitro jaj kur i gołębi. Acta Biol. Exper. t. 5, 1930; 25) L'origine des différences de la taille du corps des Oiseaux. C. R. Ass. Anat. XXV-e Réunion, Amsterdam, 1930; 26) Zdolność do lotu a cechy morfologiczne gołębi pocztowych (wspólnie z Z. Leyką). Roczn. Nauk Roln. i Leśnych, t. 26, 1930; 27) Wachstumsgeschwindigkeit und K: Ca-Quotient. (wspólnie z M. Laskowskim). Biochemische Zeitschr. t. 242, 1931; 28) L'influence des hormones sur la lactation du Pigeon (wspólnie z W. Dąbrowską). C. R. Assoc. Anat., XXVI-e Réunion, Warszawa, 1931; 29) Le rapport K: Ca et le taux d'accroissement des organes. C. R. Assoc. Anat. XXVI-e Réunion, Warszawa, 1931; 30) Morphologische Merkmale und Flugfähigkeit bei Brieftauben. Biologia generalis, t. 8, 1931 (wspólnie z Z. Leyką); 31) Expériences sur l'effet des injections d'extraits et de sérum d'animaux âgés et d'extraits d'embryons sur la croissance des Souris. C. R. Soc. Biol. t. 110, 1932; 32) Zmiany zawartości potasu i wapnia podczas wzrostu narządów (wspólnie z M. Laskowskim). Pamiętnik Państwowego Instytutu Nauk. w Puławach, t. 12, 1931; 33) Quelques expériences sur les hormones déterminant la sécrétion lactée du Pigeon. C. R. Soc. Biol. t. 111, 1932; 34) Próby wywoływania zmian szybkości wzrostu za pomocą zastrzykiwania surowicy oraz wyciągów ze starych i z młodych zwierząt. Pamiętnik Państwowego Instytutu Naukowego w Puławach, t. 13, 1932; 35) Note préliminaire sur l'interruption du développement, induite par l'action de température basse au cours de l'incubation des oeufs de Poule. Congresso Mondiale di Avicoltura, Roma, 1933; 36) Badania nad odpornością zarodków kurzych na temperatury poniżej minimum rozwojowego. Pamiętnik Państwowego Instytutu Naukowego w Puławach, t. 14, 1933.

Kazimierz Wacław Karaffa-Korbutt urodził się dnia 26 kwietnia 1878 r. na Syberji południowej (m. Lepsinsk), gdzie ojciec jego zamieszkał jako powstaniec, zesłany w roku 1863. Ukończył gimnazjum klasyczne w Taszkiencie (nagrodzony medalem złotym), wykształcenie wyższe otrzymał w Petersburgu na Uniwersytecie, gdzie studjował matematykę na wydziale

fizyczno-matematycznym, i w Wojskowej Akademii Lekarskiej. Ukończył Akademię w styczniu 1906 roku jako pierwszy na kursie, otrzymał premjum i został zapisany na tablicy marmurowej Akademii. Bezpośrednio po otrzymaniu dyplomu lekarskiego został na podstawie konkursu wybrany na stypendystę t. zw. Instytutu dla kształcenia profesorów i pierwsze trzy lata pracował w klinice chirurgicznej prof. Fedorowa. W r. 1908 po obronie dysertacji: „Znaczenie moczowodów w etiologii chorób nerek” otrzymał stopień doktora medycyny. W r. 1909 przeszedł do katedry higieny w Akademii Lekarskiej i od tego czasu pracuje wyłącznie w dziedzinie higieny. W roku 1909—1914 pracował jednocześnie przy katedrze higieny prof. W. Lewaszowa i w wojskowej pracowni sanitarnej prof. J. Rapczewskiego. W latach 1911, 1913 i 1914 był delegowany zagranicę w celu udoskonalenia się naukowego, pracował w Paryżu w Instytucie Pasteurowskim, w Berlinie w Landesanstalt für Wasserhygiene u prof. Kolkwitza i Thimiego, w Halle u prof. Abderhaldena, oprócz tego zwiedził szereg miast w Niemczech, Francji, Anglii, Austrii i Szwajcarii, studiując urządzenia sanitarne miast oraz sanitarną organizację wojskową. W roku 1911 w ciągu 7 miesięcy przebywał w Dreźnie na międzynarodowej wystawie higieny jako kierownik rosyjskiego wydziału higieny wojskowej. W roku 1914 habilitował się jako docent prywatny higieny w Akademii Lekarskiej w Petersburgu. Od początku wojny do roku 1916 pracował na froncie jako epidemjolog i kierownik laboratorium sanitarnego frontu zachodniego. W roku 1916 został mianowany kierownikiem katedry higieny w Akademii Lekarskiej. W maju roku 1917 został delegowany na front angielski dla zaznajomienia się z organizacją sanitarną armii sprzymierzonych i przebywał na froncie, we Francji wschodniej. W r. 1918 wybrany profesorem zwyczajnym higieny w Instytucie Heleny Pawłowny dla udoskonalenia się lekarzy, w roku 1919 otrzymał katedrę higieny zawodowej w Instytucie Technologicznym i wykładał w tych uczelniach akademickich jednocześnie. W r. 1919 otrzymał propozycję objęcia katedry higieny w Uniwersytecie Stefana Batorego, lecz mógł wyjechać z Rosji dopiero w lipcu r. 1922. W r. 1921 został mianowany profesorem nadzwyczajnym higieny w Uniwersytecie Jagielloń-

skim, w roku 1922 zrezygnował z tej katedry i został mianowany profesorem zwyczajnym higieny na wydziale lekarskim w Wilnie. W roku 1923 brał udział w wymianie personelu sanitarnego w Anglii, gdzie pozostawał 2 miesiące. W r. 1927 otrzymał stypendjum z fundacji Rockefellera i w ciągu trzech letnich miesięcy odbył podróż naukową po Anglii, Francji, Szwajcarii, Włoszech i Austrii, zwiedzając zwłaszcza pracownie i instytucje, związane z badaniami w dziedzinie higieny pracy. W III trymestrze r. 1927/28 na zlecenie Rady wydziału lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego wykładał higienę społeczną studentom-medykom Uniwersytetu Warszawskiego. W kwietniu 1928 roku na posiedzeniu Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie został wybrany na członka Comité de Correspondance pour l'Hygiène industrielle, w końcu zaś roku — na członka Commission Internationale Permanente des Maladies Professionnelles — również w Genewie. W r. 1932 został wybrany na członka-korespondenta Polskiej Akademii Umiejętności. Co się tyczy ściślejszej specjalizacji w dziedzinie higieny, w latach 1909—1916 pracował przeważnie w zakresie higieny wojskowej, później zaś (1917—1929) udzielał dużo czasu kwestjom higieny pracy; zajmuje się również statystyką sanitarną, zwłaszcza zagadnieniami natury teoretyczno-matematycznej.

Ogłosił drukiem następujące prace:

- 1) Przyczynek do leczenia chorób chirurgicznych zapomocą przekrwienia według Biera (ros.), Wraczebnaja Gazeta, 1907, nr. 9;
- 2) Przyczynek do historii litotomji w Rosji (ros.), Petersburg, 1907;
- 3) Über die sogenannte essentielle Hämaturie, Folia urologica, 1907;
- 4) Zastosowanie metod matematycznych w studjach medycyny (ros.), Wraczebnaja Gazeta, 1907, nr. 46—48;
- 5) Zur Frage über die Entstehung und die ätiologische Bedeutung der Ureterenatonie, Folia urologica, II, 1908;
- 6) Przyczynek do czynności moczowodu przy zmniejszeniu jego światła. Badanie doświadczalne (ros.), Wraczebnaja Gazeta, 1908, nr. 12;
- 7) Znaczenie moczowodów w etiologii chorób nerkowych. Badanie kliniczne i doświadczalne. Dysertacja (ros.), Petersburg, 1908;
- 8) O ureteroanastomozach. Badanie doświadczalne (ros.), Żurn. akusz. i žensk. bolezni., 1908, nr. 9;
- 9) Przypadek wodonercza nerki ruchomej, mającej art. renalis accessoria inferior (ros.), Wraczebnaja Gazeta, 1908, nr. 40;
- 10) Badanie patologoanatomiczne i doświadczalne w kwestji pseudoaneuryzmów traumatycznych (ros.). Trudy kliniki prof. Fedorowa, t. II, 1908;
- 11) (Współpraca z Dr. D. Kuznieckim). W sprawie diverticulum urethrae congenitum (ros.), Russkij Chirurgičeskij Archiw, 1908, nr. 4;
- 12) Pyonephrosis gravidarum, Folia urologica, IV, 1908;
- 13) Przyczynek do walki z durem

- plamistym i powrotnym w Petersburgu (ros.), Wraczebnaja Gazeta, 1909⁴ nr. 38; 14) Działalność aparatów do dezynfekcji formalinowej. Badanie doświadczalne (ros.), tamże nr. 52; 15) Rys statystyki indywidualnej w antropologii socjalnej (ros.), Trudy Anatomico-Antropolog. Obszczestwa pri Akademii, XI, 1909; 16) Sprawozdanie z delegacji w celu zaznajomienia się z urządzeniami sanitarnymi Moskwy (ros.), Trudy Sanitarnej Komisii, Petersburg, 1909; 17) Zarys eugeniki (ros.), Gigiena i Sanitarija, 1910, nr. 1—5; 18) Dezynfekcja formaliną bez aparatów (ros.), tamże, 1910, nr. 6; 19) Wino (ros.), Realnaja Encykłopedija Prakticzeskoj Medicyny, Petersburg, t. III, 1910; 20) Wódka (ros.), tamże; 21) Wpływ procesów osmotycznych na drobnoustroje (ros.), Trudy kliniki prof. Oppel, III, 1911; 22) Dom noclegowy w Petersburgu (ros.), Obszczestw. Wracz, 1911, nr. 1; 23) Dezynfekcja (ros.); Realnaja Encykłopedija Prakticzeskoj Medicyny, IV, 1911; 24) Międzynarodowa wystawa higieny w Dreźnie 1911 r. (ros.), Wraczebnaja Gazeta, 1911, nr. 21—52; 25) Zur Frage des Einflusses des Kochsalzes auf die Lebenstätigkeit der Mikroorganismen, Zeitschrift f. Hygiene u. Infektionskrankheiten, LXXI, 1912; 26) Urządzenia sanitarne wojskowego obozu saskiego koło Königsbrück (ros.), Wojen.-Med. Żurnał, 1912, nr. 1; 27) Higiena wojskowa na międzynarodowej wystawie w Dreźnie w 1911 r. (ros.), tamże, nr. 3; 28) Untersuchungen über das Morgan'sche Pökelfleisch, Zeitschr. f. Untersuchung der Nahrungs-u. Genussmittel, XXIV, 1912; 29) Sanitarne i statystyczne badania domów noclegowych w Petersburgu (ros.), Gigiena i Sanitarija, 1912, nr. 1; 30) Domy noclegowe w wielkich miastach rosyjskich (ros.), Gorodskoje Dieło, 1912; 31) Botulismus (ros.), Realnaja Encykłopedija Prakticzeskoj Medicyny, IX, 1912; 32) Metody tępienia owadów w związku z ich rolą w szerzeniu chorób zakaźnych (ros.), Wojen.-Med. Żurn., 1913, nr. 2; 33) Sur quelques changements dans le sérum sanguin, provoqués par l'introduction de Mellins food dans l'organisme animal, Comptes rendus des séances de la Société de Biologie, LXXV, 1913; 34) Contribution a l'étude de sérum des chevaux immunisés avec le vaccin antityphique de Besredka, tamże, LXXVI, 1913; 35) Domy noclegowe w Paryżu (ros.), Gorodskoje Dieło, 1913, nr. 13—14; 36) Domy noclegowe w Londynie (ros.), tamże, nr. 18; 37) Wystawa miejska w Kolonji (ros.), tamże, nr. 23; 38) Domy noclegowe w Berlinie (ros.), tamże, 1914, nr. 5; 39) Ueber die Symbiose einiger Saprophyten Bakterienformen und der Blastomiceten, Zentralbl. f. Bakteriologie, XL, 1914; 40) Untersuchungen einiger Wurstsorten des Petersburg Marktes, Zeitschr. f. Untersuchung der Nahrungs-u. Genussmittel, XXVII, 1914; 41) Zaopatrzenie w wodę miasta Luneville (ros.), Wojen.-Med. Żurnał, 1914, nr. 2; 42) Konserwowanie mięsa dla armji i marynarki (ros.), Izwiestija Wojenno-Medicinskoj Akademii, 1914; 43) Ueber die Anwendbarkeit der Bestimmung des elektrischen Leitvermögens bei der Wasseruntersuchung (wspólnie z Dr. R. Weldertem), Mitteilungen aus der Königl. Landesanstalt f. Wasserhygiene, 1914, Heft 18; 44) Pomiary zjawisk elektrycznych w analizie i kontroli wód (ros.), Gigiena i Sanitarne Dieło, 1914, nr. 2—3; 45) Mikrobiologiczne i chemiczne procesy, zachodzące podczas peklowania mięsa (ros.), tamże, nr. 7—8; 46) Jedno z zadań oddziałów sani-

tarno-higienicznych i dezynfekcyjnych (ros.), *Wojen.-Med. Żurnał*, 1915, nr. 1; 47) Fermentowe odczyny Abderhaldena, ich znaczenie i metody (ros.), tamże, nr. 3; 48) Biologiczna metoda badania wód do picia, oraz ścieków (ros.), tamże, nr. 4; 49) Dezynfekcja (ros.), wyd. 1, Warszawa, 1915; wyd. 2, Piotrogród, 1916; wyd. 3, 1916; wyd. 4, 1918; 50) Krótki podręcznik dezynfekcji praktycznej w warunkach wojny (ros.), wyd. 1, Mińsk, 1915; wyd. 2, Piotrogród, 1916; wyd. 3, 1917; 51) Listy sanitarne (ros.), *Wracz. Gaz.*, 1913—1915; 52) Epidemie na wojnie i walka z nimi (ros.), tamże, 1915, nr. 42; 53) O wyborze typu szczepionek dla szczepień przeciwtyfusowych w armji (ros.), tamże, 1915, nr. 51; 54) Przyczynek do kwestji usunięcia *v. cholerae asiaticae* z wody na terenie wojny (wspólnie z Dr. K. Opoczyńskim) (ros.), *Wojen.-Med. Żurnał*, 1915, nr. 9; 55) Wyrób materiałów wybuchowych z punktu widzenia higieny zawodowej (ros.), tamże, 1915, nr. 10; 56) Urządzenie sanitarne etapów (wsp. z Dr. G. Mascickim) (ros.), tamże, 1915, nr. 11; 57) Dur brzuszny i walka z nim podczas wojny (ros.), Piotrogród, 1916; 58) Biologiczne i chemiczne badania sanitarne rzek Dniepru i Dźwiny (wspólnie z P. Golcowym) (ros.), *Wracz. Gaz.*, 1916; 59) Zanieczyszczenie przypadkowe preparatów histologicznych drobnoustrojami (wspólnie z Dr. K. Opoczyńskim) (ros.), tamże, nr. 31; 60) Szczepienie przeciwtyfusowe w armji czynnej (wspólnie z Dr. P. Winokurowem) (ros.), *Wojen.-Med. Żurnał*, 1916, nr. 9—10; 61) Zmienność *vibr. cholerae asiaticae* (ros.), Piotrogród, 1917; 62) Walka z chorobami zakaźnymi w armji czynnej w warunkach obecnej wojny (ros.), Piotrogród, 1917; 63) Współczynnik przepuszczalności powietrza przez tkaniny odzienia (ros.), *Russkij Wracz*, 1917, nr. 38—42; 64) Organizacja sanitarna w armji angielskiej (ros.), *Izwiestja Krasnago Kresta jużo-zapadnago fronta*, 1917; 65) O chorobach zakaźnych (ros.), Piotrogród, 1918; 66) Kurs teoretyczny i praktyczny dezynfekcji (ros.), Piotrogród, 1919 (druk nieukończony); 67) Wykłady higieny profesjonalnej (ros.), Piotrogród, 1920; 68) Przyczynek do chłonięcia gazów przez tkaniny odzienia. Badanie doświadczalne (ros.), Piotrogród 1920; 69) Dezynfekcja w przemyśle (ros.), Piotrogród, 1921; 70) Znaczenie eugenetyczne wojny (ros.), *Wracz. Gaz.*, 1922, nr. 3—4; 71) Definicja pojęcia „praca” (ros.), *Archiw Klinicznego Instytutu*, I, 1922; 72) Ochrona życia i zdrowia pracowników przemysłowych, książka I (ros.), Piotrogród, 1922; 73) O formułach empirycznych w dziedzinie biometrii i statystyki warjacyjnej, (streszczenie, (ros.), *Soobszczenija o naucznych rabotach*, 1922, nr. 2; 74) Walka z kurzem w przemyśle, Wilno, 1923; 75) Przyczynek do metodyki badania tkanin odzienia wojskowego, *Lekarz Wojskowy*, 1924, nr. 10; 76) O zasadniczych kierunkach w dziedzinie pracy, *Zdrowie*, 1924, nr. 6 (streszczenie); 77) Znaczenie teorii korelacji w statystyce sanitarnej, tamże, 78) Zarys higieny, Wilno, 1925; 79) Co to jest higiena zawodowa? Wilno, 1925; 80) Nowe prądy w higienie zawodowej, *Prace XII zjazdu lekarzy i przyrodników polskich*, 1925; 81) Higiena publiczna, Wilno, 1926; 82) Eugenika, służba wojskowa a wojna, *Lekarz Wojskowy*, 1926, nr. 2; 83) Metodyka nauczania higieny w szkołach średnich, *Zdrowie* 1926; 84) Przemysł a zdrowie, *Kraków*, 1926; 85) O formatach książek szkolnych, *Przeł. Bibliograf.*, 1926;

nr. 18; 86) W sprawie nauczania higieny na naszych wydziałach lekarskich, *Nowiny Lekarskie*, 1926, nr. 19; 87) Higiena pracy. Referat. Pamiętnik zjazdu higienistów w Wilnie, 1926; 88) Zadania sanitarne (wspólnie z doc. A. Safarewiczem), Wilno, 1926; 89) Projekt utworzenia w Polsce Instytutu Pracy, Zdrowie, 1927, nr. 5; 90) Nieszczęśliwe wypadki w przemyśle, Kraków, 1927; 91) Zasady higieny pracy w fabrykach i rzemiosłach, Pam. zjazdu lekarzy i działaczy sanitarnych miejskich, Łódź, 1927; 92) O hydrologji terenu wileńskiego, *Archiwum Higieny*, II, 1927; 93) O chorobach zawodowych robotników zajętych w fabrykach materiałów wybuchowych, *Lekarz Wojskowy*, XI, 1928, nr. 3—4; 94) Automatyzacja pracy w świetle reflekso-logji, II Zjazd Naukowej Organizacji Pracy, Warszawa, 1928; 95) Higiena, podręcznik dla szkół średnich, Warszawa, 1928; 96) Higiena pracy. Zasady ergologii, Warszawa, 1928; 97) Higieniczne znaczenie czynników meteorologicznych w warsztatach pracy, *Przegląd Organizacji*, 1928, nr. 10—12; 98) W sprawie ochrony oczu robotników zapomocą szkieł kolorowych, tamże, 1929, nr. 3; 99) Praca i odpoczynek, Kraków, 1929; 100) O klasyfikacji szkodliwości pracy zawodowej, *Przegląd Organizacji*, 1929, nr. 8; 101) O statystycznych błędach w naukowych pracach lekarskich. Pamiętnik Wileńskiego Towarzystwa Lekarskiego, rok VI, 1930; 102) Statystyka sanitarna jako podstawa nauczania higieny społecznej. *Lekarz Wojskowy*, tom XVI, 1930; 103) Nauczanie medycyny na naszych uniwersytetach z punktu widzenia naukowej organizacji pracy. *Medycyna Warszawska*, 1930, nr. 20; 104) Szkice społeczno-higieniczne. O pojęciach i określeniach zasadniczych, *Medycyna*, 1931, nr. 3; 105) O źródłach wiedzy higienicznej, *ibidem*, 1931, nr. 4; 106) Rola metody statystycznej w sprawie określenia i badania chorób zawodowych, *Zdrowie*, 1931, nr. 1—3; 107) O Polskim Instytucie pracy, *ibidem*; 108) O nauczaniu higieny na wydziałach lekarskich i kształceniu higienistów, *Medycyna*, 1931, nr. 5; 109) O statystycznym myśleniu lekarzy-społeczników, *ibidem*, 1931, nr. 6; 110) O naczelnej państwowej radzie zdrowia, *ibidem*, 1931, nr. 7; 111) O rozwój higieny pracy w Polsce, *ibidem*, 1931, nr. 8; 112) O społecznej wartości zdrowia, *Droga do zdrowia*, 1931, nr. 1; 113) O przyszłej polskiej tablicy wymieralności, *Medycyna*, 1931, nr. 9; 114) Działalność naukowa i pedagogiczna U. S. B. z lat 1919—1929 w świetle zestawień statystycznych, *Księga pamiątkowa ku uczczeniu 350 rocznicy założenia uniwersytetu wileńskiego*, Wilno, 1931; 115) Sanitarno-statystyczne stosunki Polski w okresie 1919—1928 r. *Pamiętnik Wileńskiego Towarzystwa Lekarskiego*, rok VII, 1931; 116) Stosunki zdrowotne w Polsce, *Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powszechna*, tom XIII; 117) Higiena. Podręcznik dla szkół zawodowych, Wilno, 1932; 118) O nauczaniu higieny na wydziałach farmaceutycznych uniwersytetów polskich, *Wiadomości Farmaceutyczne*, 1932, nr. 37 i 38; 119) Nauczanie higieny w szkołach zawodowych, Wilno, 1933; 120) O sanitarnych normach wody do picia, *Gaz i woda*, 1932; 121) O piśmiennictwo higieniczne, *Medycyna*, 1932, nr. 2; 122) O sanitarnym nadzorze nad artykułami żywnościowymi, *ibidem*, 1932, nr. 3; 123) Drugi powszechny spis ludności, *ibidem*, 1932, nr. 13; 124) Ogól-

na higjena pracy, Kraków, 1933; 125) Higjena, Kurs uniwersytecki, wydanie drugie, opracowane na nowo, Wilno, 1933.

Prócz tego umieszczał szereg referatów pojedynczych i zbiorowych, recenzji, notatek, biografij w fachowych czasopismach w językach: polskim, rosyjskim i niemieckim.

Kazimierz Telesfor Kostanecki urodził się 25 grudnia 1863 r. Gimnazjum ukończył w Poznaniu w 1883 r., uniwersytet w Berlinie w r. 1890. W roku szk. 1888/9 i 89/90 był asystentem wolontarjuszem przy zakładzie anatomicznym w Berlinie, w roku szkolnym 1890/91—asystentem przy zakładzie fizjologicznym uniwersytetu we Wrocławiu, w r. szkoln. 1891/92 — prosektorem przy zakładzie anatomicznym w Giessen. W roku 1892 został mianowany profesorem nadzwyczajnym anatomji porównawczej na wydziale filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, a w roku 1894 — profesorem zwyczajnym anatomji opisowej na wydziale lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ogłosił drukiem następujące prace :

- 1) Die pharyngoale Tubenmündung und ihr Verhältniss zum Nasenrachenraum. Arch. f. mikroskop. Anatomie Bd. XXIX;
- 2) Zur Kenntniss der Tubenmuskulatur und ihrer Fascien, Arch. f. mikroskop. Anatomie Bd. XXXII;
- 3) Zur Kenntniss der Pharynxdivertikel des Menschen mit besonderer Berücksichtigung der Divertikelbildungen in Nasenrachenraum. Virchow's Arch. f. patholog. Anatomie und Physiologie und f. klinische Medizin, Band 117, 1889;
- 4) Wspólnie z A. Mieleckim. Die angeborenen Kiemenfisteln des Menschen. Ihre anatom. Bedeutung und ihr Verhältniss zu verwandten brauchiogenen Missbildungen, Virchow's Arch. f. path. Anat. u. s. w. Bd. 121. 1890;
- 5) Beiträge zur vergleichenden Anatomie der Tubengaumenmuskulatur. Inaugural-Dissertation. Berlin 1890;
- 6) Beiträge zur Kenntniss der Missbildungen in der Kopf und Halsggend. Virchow's Arch. f. pathol. Anatomie und Physiologie und f. klinische Medizin, 123 Band, 1891;
- 7) Wspólnie z A. Bistrzyckim: Das Gewicht menschlicher Gehörknöchelchen. Monatsschrift f. Ohrenheilkunde, sowie f. Kehlkopf-Nasen-Rachenkrankheiten, nr. 3, 1891;
- 8) Zur Morphologie der Tubengaumenmuskulatur. Arch. f. Anatomie u. Physiologie. Anat. Abteilung 1891;
- 9) Über Centralspindel- Körperchen bei karyokinetischer Zellenteilung. Anatomische Hefte, Wiesbaden 1892;
- 10) Wykład wstępny przy objęciu katedry anatomji opisowej na Wydziale lekarskim Uniw. Jag. w dniu 10 października 1894. Przegląd lek. 1894;
- 11) Badania nad zapłodnionymi jajkami jeźowców (z 1 tablicą). Rozprawy Wydz. matem.-przyrodn. Akad. Umiej. w Krakowie, 1895;
- 12) Untersuchungen an befruchteten Echinodermeneiern. Anzeiger der Akad. der Wissensch. in Krakau, Juni 1895;
- 13) (wspólnie z A. Wierzejskim) Über das Verhalten der sogen. achromatischen Substanzen im befruchteten Ei. Nach. Beobachtungen an Physa fontinalis.

Mit 3 Tafeln. Archiv. für mikroskop. Anat. Bd. 47. 1896; 14) Über die Gestalt der Centrosomen im befruchteten Seeigeli. Mit 2 Tafeln, Anatom. Hefte 1896; 15) (wspólnie z M. Siedleckim). Über das Verhältniss der Centrosomen zum Protoplasma. Mit 2 Tafeln. Archiv. für mikroskop. Anat. Bd. 48. 1896; 16) Über die Mechanik der Zelleibsteilung bei der Mitose. Anzeiger der Akad. der Wissensch. in Krakau, Februar 1897; 17) Über die Bedeutung der Polstrahlung während der Mitose und ihr Verhältniss zur Teilung des Zelleibes, 2 Tafeln. 10 Fig. im Text. Archiv. für mikroskop. Anat. Bd. 49. 1897; 18) *Stacya zoologiczna w Neapolu.* (Napoli, Stazione zoologica). Odbicie z „Czasu”, Kraków 1897; 19) Über die Herkunft der Centrosomen der ersten Furchungsspindel bei *Myzostoma glabrum*. Anzeiger der Akad. der Wissensch. in Krakau, Juli 1897; 20) Die Befruchtung des Eies von *Myzostoma glabrum*, 2 Tafeln, Archiv. für mikroskop. Anat. Bd. 51, 1898; 21) Przemówienie wstępne przy otwarciu IX Zjazdu lekarzy i przyrodn. polskich w Krakowie 1900; 22) Komórka i zapłodnienie. W podręczniku Histologii ciała ludzkiego, wydany pod redakcją prof. Hoyera (starszego) w Warszawie 1900; 23) Dojrzewanie i zapłodnienie jajka *Cerebratulus marginatus*. Rozprawy Wydz. mat.-przyrodn. Akad. Umiej. w Krakowie 1902; 24) Über die Reifung und Befruchtung des Eies von *Cerebratulus marginatus*. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie. Cl. d. sc. mathém. et natur. Mai 1902; 25) Nieprawidłowe figury mitotyczne przy wydzielaniu ciałek kierunkowych *Cerebratulus marginatus*. Rozprawy Wydz. matem.-przyrodn. Akad. Umiej. w Krakowie 1902; 26) Über abnorme Richtungskörpermitosen in befruchteten Eiern von *Cerebratulus marginatus*. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie. Cl. d. sc. mathém. et natur. Mai 1902; 27) Über die künstliche Befruchtung und künstliche parthenogenetische Furchung bei *Macra*. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie. Cl. d. sc. mathém. et natur. Juillet 1902; 28) Über die Veränderungen im Inneren des unter dem Einfluss von KC1 — Gemischen künstlich parthenogenetisch sich entwickelnden Eies von *Macra*. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie Cl. d. sc. mathém. et natur. Février 1904; 29) Cytologische Studien an künstlich parthenogenetisch sich entwickelnden Eiern von *Macra*. 5 Tafeln. Archiv. für mikroskop. Anat. u. Entwicklungsgeschichte. Bd. 64, 1904; 30) Experimenteller Beitrag zur Feststellung der Herkunft der Centriolen der ersten Furchungsspindel im befruchteten Ei von *Myzostoma glabrum*. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie, Cl. d. sc. mathém. et natur. Juillet 1905; 31) *Descensus testicularum*. Nowiny Lekarskie. Poznań 1905; 32) Über die Herkunft der Teilungscentren der ersten Furchungsspindel im befruchteten Ei. Archiv. f. mikroskop. Anat. und Entwicklungsgeschichte. Bd. 63, 1906; 33) Mitotische Kernteilung ohne Zellteilung in künstlich parthenogenetisch sich entwickelnden Eiern von *Macra*. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie, 1908; 34) Zur Morphologie der künstlichen parthenogenetischen Entwicklung bei *Mecra*. Zugleich ein Beitrag zur Kenntniss der vielpoligen Mitose. Arch. f. mikrosk. Anat. u. Entwicklungsgeschichte. Bd. 72. 1908; 35) *Hernia inguinalis supravesicalis*. Nowiny Lekarskie, 1908; 36) Einteilung der künstlichen Parthenogenese bei *tricia*. Bulletin de l'Académie

démie des Sciences de Cracovie. 1909; 37) Ś. p. Antoni Dohrn. Wszeczeństwo. 1910; 38) T. n. Ligamentum appendiculo-ovaricum (Clado). Przegląd lekarski 1910; 39) Experimentelle Studien an den Eiern von Mactra. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie 1911; 40) Über die parthenogenetische Entwicklung der Eier von Mactra mit vorausgegangener oder unterbliebener Ausstossung der Richtungskörper. Arch. f. mikrosk. Anatomie. Bd. 78 (Festband f. W. Waldeyer) 1911; 41) Z badań nad wielobiegunową mitozą. Przegląd lekarski 1911; 42) Über eigentümliche Degenerationserscheinungen des Keimbläschens. Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie. 1912. 43) Ś. p. Henryk Kadyi, wspomnienie pośmiertne. Przegląd lekarski. 1912; 44) Znaczenie morfologiczne fałdów otrzewnej około kieszki ślepej i wyrostka robaczkowego człowieka. Przegląd lekarski 1913. Nr. 1; 45) Zur vergleichenden Morphologie des Blinddarmes unter Berücksichtigung seines Verhältnisses zum Bauchfell. I. Teil, Anatomische Hefte. Bd. 43. 1913; 46) Stosunek kieszki ślepej do krezki grzbietnej w szeregu gromad kręgowców. Nowiny Lekarskie 1913; 47) Leonardo da Vinci jako anatom. Kronika Uniw. Jagiellońskiego za rok 1912/3; 48) Kronika Uniwersytetu Jagiellońskiego za rok 1913/14, 1914/5, 1915/6; 49) Ś. p. Napoleon Cybulski. Przegląd lekarski 1919; 50) Le vrai caecum du Daman. Archives d'Anatomie, d'Histologie et d'Embryologie 1922; 51) Explication de la connexion entre le caecum et l'ombilic chez l'embryon du cheval. Archives d'anatomie, d'histologie et d'embryologie. Tom II. 1923; 52) On a remnant of the omphalo-mesenteric arteries in the manatee. Proceedings of the Zoological Society of London 1923; 53) Kieszka ślepa kręgowców. Sprawozdania Polskiej Akademji Umiejętności 1926; 54) Le caecum des Vertébrés. Bulletin de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres nr. supplémentaire 1925; 55) Les rapports du caecum avec les parois de l'intestin et le mésentère dorsal dans les diverses classes des Vertébrés. Bulletin de l'Association des Anatomistes. Comptes-rendus de la vingt et unième réunion à Liège 1926; 56) La position rétrocolique de l'appendice. Archives d'Anatomie, d'Histologie et d'Embryologie. T. XI. 1930; 57) L'évolution du segment latéral du ligament large et son rapport avec le repli dit ligament appendiculo-ovarien de Clado. Archives d'Anatomie, d'Histologie et d'Embryologie. T. XII. 1930; 58) Le trajet des caecums de la grande Outarde (Otis tarda).—Bulletin de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres, Série B. Sciences Naturelles (II). 1930.

Roman Kozłowski urodził się pod Włocławkiem w woj. Warszawskim 2.III.1889. Po ukończeniu gimnazjum we Włocławku wstąpił na wydział mat.-przyrodniczy uniwersytetu we Fryburgu (Szwajcaria) w r. 1907. Po roku przeniósł się na tenże wydział uniwersytetu w Paryżu (Sorbona), gdzie uzyskał w r. 1910 dyplom licencjata nauk przyrodniczych. W latach 1910—1913 prowadził badania paleontologiczne w pracowni paleontologii Muséum d'Histoire naturelle w Paryżu. W r. 1913 został za-

angażowany przez rząd republiki Boliwji w charakterze profesora do Państwowej Szkoły Inżynierów górniczych w Oruro. W latach 1915—1920 był dyrektorem tejże instytucji. Od r. 1920 do 1921 odbywał podróże naukowe w Andach boliwijskich. W latach 1921—1923 opracowywał w pracowniach Paleontologii i Mineralogji w Muséum d'Histoire naturelle w Paryżu materiały naukowe zebrane w Boliwji. W r. 1923 uzyskał w uniwersytecie paryskim (Sorbona) dyplom państwowy doktora nauk przyrodniczych na podstawie pracy „La faune dévonienne de Bolivie”. W r. 1924 powołany został na profesora paleontologii i geologii w Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie i objął jednocześnie wykłady zleczone paleontologii w Uniwersytecie Warszawskim. W r. 1927 mianowany został profesorem nadzwyczajnym paleontologii, a w r. 1934 — profesorem zwyczajnym tegoż przedmiotu w Uniwersytecie Warszawskim. Jest członkiem korespondentem Paleontological Society (Stany Zjednoczone Am. Płn.), członkiem korespondentem Sociedad Geologica del Perú, członkiem przybranym Lwowskiego Towarzystwa Naukowego, współpracownikiem Komisji Fizjograficznej Polskiej Akademji Umiejętności, członkiem Sociétés Géologique de France, Sociétés française de Minéralogie, Sociedad Géográfica de La Paz. Redaguje „Palaeontologia Polonica” i jest współredaktorem „Palaeontologisches Zentralblatt”.

Ogłosił drukiem następujące prace:

- 1) Les fossiles dévoniens de l'État de Parana. Annales de Paléontologie, VIII, Paryż 1933, str. 19;
- 2) Les Brachiopodes du Carbonifère supérieur de Bolivie. Ann. de Paléont., IX, Paryż 1914, str. 100;
- 3) La Salvadora. Contribucion al estudio de los yacimientos metalíferos de Bolivia, La Paz 1916, str. 23;
- 4) Apuntes acerca de un viaje geológico por los departamentos de Oruro, Potosí y Chuquisaca. Bol. de la Soc. Geográfica de La Paz, XXVIII, La Paz 1920, str. 56;
- 5) Note préliminaire sur les gisements d'étain et d'argent de Bolivie. Bull. de la Soc. franç. de Minéralogie, XLIV, Paryż 1921, str. 24;
- 6) Faune dévonienne de Bolivie. Ann. de Paléont., XII, Paryż 1923, str. 112;
- 7) A propos de l'âge du soulèvement de la Cordillère de Bolivie. Bull. de la Soc. Géol. de France, XXIII, Paryż 1923, str. 5;
- 8) Sur certains Orthidés ordoviciens des environs de St. Pétersbourg. Bibl. Univers. Liberae Polonae, XVII, Warszawa 1927, str. 21;
- 9) Les Brachiopodes gothlandiens de la Podolie polonaise. Palaeontologia Polonica, 1, Warszawa 1929, str. 254;
- 10) Andobolus gen. nov. i kilka innych ramienionogów bezzawiasowych z ordowiku Boliwji. Spraw. Polsk. Inst. Geol., VI, Warszawa 1930, str. 21;
- 11) Fosforyty w utworach kambryjskich Sando-

mierza. Spraw. Polsk. Inst. Geol., VI, Warszawa 1931, str. 5; 12) (wspólnie z H. Hoyerem) Paleozoologia. Poradnik dla samouków, IX, Warszawa 1931, str. 76; 13) Sur un procédé simple et précis d'affectuer les coupes sérielles des fossiles. Palaeont. Zeitschr., XIV, Berlin 1932, str. 3; 14) (wspólnie z S. Jaskólskim) Les gisements argento-stannifères d'Oruro en Bolivie. Arch. Miner. Tow. Nauk. Warsz., VIII, Warszawa 1932, str. 100; 15) Historia zwierząt. Wielka Przyroda Ilustrowana, I, Warszawa 1933, str. 79; 16) Esquisse de la répartition des roches éruptives dans les Andes de Bolivie. Arch. Miner. Tow. Nauk. Warsz., X, Warszawa 1935, str. 39; 17) Aperçu géologique (w pracy S. Jaskólskiego, Les gisements argento-stannifères de Chocaya en Bolivie). Arch. Miner. Tow. Nauk. Warsz., XI, Warszawa 1935, str. 9. — Pozatem — recenzje prac paleontologicznych w tomach I—VI Palaeontologisches Zentralblatt.

Marjan Lalewicz.

Dane biograficzne i bibliograficzne nie zostały nadesłane.

Alfred Lityński.

Dane biograficzne i bibliograficzne nie zostały nadesłane.

Antoni Łomnicki urodził się we Lwowie d. 17 stycznia 1881 r. Ukończył szkołę powszechną, średnią i wydział filozoficzny Uniwersytetu we Lwowie w latach 1886—1903. W r. 1903 zdał egzamin nauczycielski z matematyki i fizyki i uzyskał stopień doktora filozofji w Uniwersytecie Lwowskim. Od 1.IX.1903 do 1.IX.1904 r. był zastępcą nauczyciela w gimn. VI we Lwowie, a od 1.IX.1904 do 1.IX.1907 r.—rzeczywistym nauczycielem w I gimn. w Tarnowie. Uzyskawszy na r. szk. 1906/7 urlop, przebywał przez ten czas na studjach naukowych w Göttingen. Od 1.IX.1907 r. do 1.VIII.1920 r. był profesorem gimn. VII we Lwowie, przyczem w r. szk. 1916/17 pełnił obowiązki kierownika tego gimnazjum. W r. szk. 1913/14 wykładał, jako docent płatny, matematykę wyższą na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Lwowskiej. W latach 1918/19 brał czynny udział w Obronie Lwowa jako ochotnik, szeregowiec. W lipcu 1919 r. uzyskał „veniam docendi” z matematyki w Politechnice Lw. W r. szk. 1919/20 był zastępcą profesora, a od 1.VII.1920 r.—nadzwyczajnym profesorem Politechniki Lw. W r. 1920 brał

czynny udział w wojnie z Bolszewją jako ochotniczy podporucznik. Mianowany w r. 1921 zwyczajnym profesorem Politechniki Lw., pełni te obowiązki do dnia dzisiejszego. W r. szk. 1922/3 był Dziekanem Wydziału Mechanicznego, a w r. 1930/31 — Wydziału Ogólnego Politechniki Lw. W latach 1922/3 był prezesem Lwowskiego Oddziału Polskiego Tow. Matematycznego. W letnim półroczu r. szk. 1929/30 bawił na studjach naukowych w Rzymie, Francji, Szwajcarii i w Niemczech. Od r. 1922 jest członkiem Tow. Naukowego Lwowskiego (przybrany od r. 1922, a czynnym od r. 1928). Jest ekspertem kartograficznym w Komitecie Międzynarodowym Żeglugi Powietrznej: C. I. N. A.

W r. 1932 został odznaczony Medalem Niepodległości.

Ogłosił drukiem następujące prace:

- 1) Podstawy matematyczne kartografii. Tarnów r. 1905, odbitka ze Sprawozd. gimn. I w Tarnowie za r. 1904/5, str. 1—34; 2) Wstępne lekcje trygonometrii. Odbitka z „Muzeum“, zes. IV, r. 1906, str. 1—8; 3) Kolejne rozszerzanie zakresu pojęcia liczby. Wiadomości matematyczne, T. XV, r. 1911, str. 53—78; 4) Geometria. Część I. Planimetria. Stereometria. Lwów, 1911, str. 1—289. Geometria. Część I. i II. Planimetria. Stereometria, wyd. 2, Lwów, 1914, str. 1—309. Geometria, Część I i II. Planimetria. Stereometria, wyd. 3, Lwów — Warszawa, 1920, str. 1—306. Geometria, Część I i II, Planimetria. Stereometria, wyd. 4, ibidem, 1923, str. 1—313; 5) Geometria. Część III i IV. Trygonometria. Geometria analityczna. Lwów, 1912, str. 1—302; 6) O wielo-
okresowych funkcjach jednoznacznych zmiennej rzeczywistej. Sprawozd. z posiedzeń Tow. Nauk. Warszawskiego, r. 1918, R. XI, zes. 6, tekst polski i résumé w języku francuskim, str. 807—846; 7) O układach zasad koniecznych i dostatecznych służących do definicyi pojęcia wielkości. Wiadom. Matem. r. 1919, t. XXIII, str. 1—34; 8) Uogólnienie wzoru interpolacyjnego Lagrange'a. (Wraz z streszczeniem w jęz. franc.), Rozprawy Wydz. Matemat.-przyrodn. Polskiej Akademji Um. w Krakowie, T. LX. Ser. A. r. 1920, str. 173—179 i 109—110; 9) Trygonometria, podręcznik dla szkół średnich. Lwów — Warszawa, 1920, str. 1—194. Trygonometria. Wyd. 3, ibidem, r. 1923, str. 1—186. Trygonometria. Wyd. 4, ibidem, r. 1930, str. 1—184; 10) Początki geometrii analitycznej. Lwów — Warszawa, 1921, str. 1—188. Początki geometrii analitycznej. Wyd. 3, ibidem, r. 1923, str. 1—200; 11) O zasadzie dysjunkcji w logistyce i w matematyce. Lwów, Ruch Filozoficzny, r. 1922, t. VI, Nr. 8—10, str. 1—2; 12) Sur les fonctions multipériodiques d'une variable réelle. L'Enseignement mathématique, 23 année, 1923, str. 96—97; 13) Nouveaux fondemens du calcul des probabilités. Fundamenta Mathematicae, t. IV, r. 1923, str 34—71; 14) Sur quelques généralisations du triangle arithmétique de Pascal. Comptes Rendus de l'Académie des Sciences, Paris, 1924, t. 179, p. 1587; 15) Geometria elementarna.

Lwów — Warszawa, r. 1924, str. 1—370. Geometria elementarna. Ibidem, r. 1929, str. 1—387; 16) Sur les méthodes qui servent à limiter supérieurement les modules des racines des équations algébriques. *l'Enseignement mathém.*, t. 24, r. 1924/5, str. 84—91; 17) Prosty dowód wzoru Stirlinga, oraz streszczenie w jęz. franc., *Archiwum Tow. Nauk. Lwowskiego*, r. 1926, t. IV, zes. 3, str. 1—6; 18) O wzorach Sterna i Sierpińskiego podających rozwinięcia pierwiastków kwadratowych na iloczyny nieskończone. Ibidem, zes. IV, str. 7—13; 19) Démonstration élémentaire de la loi de Gauss dans le calcul des probabilités. *l'Enseignement mathém.*, t. 25, r. 1926, str. 103—111; 20) Tablice matematyczno-fizyczne czterocyfrowe. Lwów — Warszawa, r. 1926, str. I—XXIV i 1—72. Tablice matematyczno-fizyczne czterocyfrowe, wyd. 2, ibidem, r. 1927, str. I—XXIV i 1—72; 21) The international map projection 1/M, oraz polskie streszczenie. *Polski Przegląd Kartograficzny*, nr. 17, r. 1927, str. 1—14; 22) In answer to Mr. A. H. Hinks. Odpowiedź na polemikę, ibidem, nr. 18—20, str. 36—38; 23) Matematyczna analiza projekcji Mapy Międzynarodowej w skali 1:1.000.000, wraz z streszczeniem franc., *Wiadomości Służby Geograficznej*, Warszawa, 1927, str. 3—31; 24) Kartografia Matematyczna. Lwów — Warszawa, r. 1927, str. I—VIII i 1—191; 25) Łuki południka na elipsoidzie międzynarodowej. *Wiadom. Służby Geogr.* r. 1928, str. 62—66; 26) Sur le choix de la projection pour la carte du Monde au millionième. Ibidem, r. 1928, str. 137—196 wraz z streszczeniem w jęz. polskim; 27) Z zagadnień matematyki: Rachunek prawdopodobieństwa i jego zastosowania. *Kosmos*. Serja B. T. LIII, zes. III, r. 1928, str. 325—339; 28) Zagadnienia statystyki matematycznej. Cz. I. Statystyka jednej zmiennej. Ibidem, t. LIII, zeszyt IV, r. 1928, str. 477—506; 29) Zagadnienia statystyki matematycznej. Część II. Statystyka dwóch i więcej zmiennych. Teoria korelacji. Ibidem, r. 1930, t. LV, zes. II—III, str. 165—240; 30) Sulla necessità di distinguere due generi di dipendenza nella statistica a due variabili. *Giornale dell'Istituto Italiano degli Attuari*, t. I, r. 1930, str. 3—14; 31) O potrzebach matematyki stosowanej w Polsce. „*Nauka Polska*”, Warszawa, r. 1931, t. XIV, str. 98—109.

Thorvald Madsen urodził się w r. 1870. Studja wyższe odbył w Uniwersytecie kopenhaskim. Już dawne jego prace (z Arrheniusem) nad istotą odczynów odpornościowych wprowadziły metodykę chemji fizycznej do nauki o odporności. Rząd duński wybudował dla Madsena w Kopenhadze wielki zakład serologiczny (Statens Seruminstitut), który stał się ośrodkiem pracy z dziedziny bakterjologii i immunologii. Tu częściowo przez Madsena, który jest dyrektorem Instytutu, częściowo przez jego uczniów wykonywane są prace o chemoterapii zakażeń gruźliczych i innych, o krztuścu i epidemiologii doświadczałnej, o miareczkowaniu surowic i szczepionek, o sezo-

nowości w epidemjach i wiele innych. W r. 1920, gdy Polska była pozbawiona surowic, Madsen dostarczył bezinteresownie kilkanaście litrów. W czasie wojny brał żywy udział w pracach Czerwonego Krzyża. Od r. 1921 jest prezesem Międzynarodowego Komitetu Higieny. Jest członkiem Królewskiej Akademii Nauk w Kopenhadze, Duńskiego T-wa Naukowego, Académie de Médecine w Paryżu, i wielu innych instytucyj naukowych. Redaguje wydawnictwo „Communications de l'Institut Sérothérapique de l'Etat Danois”.

Dane bibliograficzne nie zostały nadesłane.

Karol Menger urodził się dnia 13 stycznia 1902 r. w Wiedniu. Doktorat uzyskał w r. 1924 w Wiedniu. W r. 1927 został docentem Uniwersytetu w Amsterdamie. Od r. 1929 jest profesorem nadzwyczajnym uniwersytetu wiedeńskiego. W latach 1930/31 wykładał w charakterze „visiting lecturer” w Havrd University (Cambridge U. S. A.) oraz Rice Institute. (Houston U. S. A.). Jest członkiem szeregu instytucyj naukowych, między innymi Włoskiego T-wa Matematycznego.

Ogłosił drukiem następujące prace:

I. *Teorja wymiaru.* a) *Podstawy.* 1) Zur Dimensions- und Kurventheorie. Unveröffentlichte Aufsätze aus den Jahren 1921—23, Monatshefte f. Math. u. Phys. 36, 1929, str. 411—431. Patrz także: Zur Entstehung meiner Arbeiten über Dimension- und Kurventheorie, Proc. Acad. Amsterdam, 29, 1926, 1122—1124; 2) Über die Dimensionalität von Punktmengen. Erster Teil, Monatshefte, f. Math. u. Phys. 33, 1923, 148—160; 3) Über die Dimension von Punktmengen, II Teil, Monatshefte f. Math. u. Phys. 34, 1924, 137—161; 4) Über die Dimension von Punktmengen, Proc. Acad. Amsterdam 27, 1927, 639—643; b) *Zagadnienia strukturalne.* 1) Einige Überdeckungssätze der Punktmengenlehre, Sitzungsber. Akad. Wiss. Wien, 133, 1924, 421—444; 2) Das Hauptproblem über die dimensionelle Struktur der Räume, Proc. Acad. Amsterdam, 30, 1926, 138—144; 3) Zusammenhangstufen und Cantorsche Mannigfaltigkeiten, Proc. Acad. Amsterdam, 30, 1927, 705—709; 4) Dimension und Zusammenhangstufe, (z W. Hurewiczem), Math. Annalen 100, 1929, 618—633; 5) Bemerkungen über dimensionelle Feinstruktur und Produktsatz (Uwagi o drobnobudowie wymiarowej i twierdzeniu o iloczynie), Prace Matematyczno-Fizyczne 37, 1930, 77—90. Patrz także: Ergebnisse eines math. Kolloquiums 2, 1932, 5—6; 6) Eine Bemerkung über die Potenzen schwach eindimensionaler Mengen, Ergebnisse eines math. Kolloquiums, 5, 1933, 9—10; c) *Twierdzenia o zanurzeniu:* 1) Allgemeine Räume und Cartesische Räume (Zweite Mitteilung), Über umfassendste n-dimensionale Mengen, Proc. Acad. Amsterdam 29, 1926, 1125—1128;

- 3) Allgemeine Räume und Cartesische Räume (Dritte Mitteilung). Proc. Acad. Amsterdam 32, 1929, 330—340; 4) Dimensionstheoretische Konsequenz des Verhältnisses von allgemeinen Räumen und Zahlenräumen, Proc. Acad. Amsterdam 29, 1926, 648—649; 5) Ein Theorem der Topologie, Ergebnisse eines math. Kolloquiums 1, 1931, 2—3. Patz także: Wiener akad. Anzeiger 1928, 4—5; 6) Über plättbare Dreiergraphen und Potenzen nichtplättbarer Graphen. Erg. eines math. Koll. 2, 1932, 30—31. Patz także: Wiener akad. Anzeiger, 1930, 85—88. d) *Notatki z teorii wymiaru*. 1) Ein Satz zur Ergänzung der Dimensionsdefinition. Erg. eines math. Kolloquiums 1, 1931, 6; 2) Über schwachdimensionale Mengen. Tamże, 1, 1931, 6—7; 3) Über n -dimensionale Gewächse. Tamże, 1, 1931, 7—8. Do 1—3 patz także: Wiener akademischer Anzeiger, 1928, 5—8; 4) Ein Zerlegungssatz für rational dimensionale Mengen. Ergebnisse eines math. Kolloquium 1, 1931, 8—10. Patz także: Wiener akademischer Anzeiger 1929, 84—86; 5) Über die nirgends dichten Teilmengen des R_n . Tamże, 1, 1931, 10—11. Patz także: Wiener akad. Anzeiger, 1929, 87—90; 6) Eine dimensionstheoretische Bemerkung von O. Schreier. Monatshefte f. Math. u. Phys. 37, 1930, 7—12. Patz także: Ergebnisse eines math. Kolloquiums, 2, 1932, 1; 7) Some applications of point-set methods, 7. On implicit fonctions, Annals of Math. 32, 1931, 756—757; 8) Über die lokale Dimension von Mengensummen, Erg. eines math. Koll. 4, 1933, 1—2. e) *Aksjomatyka teorii wymiaru i teória rodzin zbiorów*. 1) Zur Frage nach der Herleitung des Dimensionsbegriffes aus Forderungen. Wiener akad. Anzeiger, 1929, 87—90; 2) Zur Begründung einer axiomatischen Theorie der Dimension. Wiener akad. Anzeiger 1929, 148—149; 3) Über die Dimension von Punktmengen III. Zur Begründung einer axiomatischen Theorie der Dimension, Monatshefte f. Math. u. Phys. 36, 1929, 193—218; 4) Axiomatische Einführung des Dimensionsbegriffes. Comptes rendus du Premier Congrès des Mathématiciens des Pays Slaves, Warszawa, 1929, 57—65; 5) Remarques sur la théorie axiomatique de la dimension (z K. Kuratowskim). Monatshefte f. Math. u. Phys. 37, 1930, 169—174; 6) Über Mengensysteme. Erg. eines math. Koll. 2, 1932, 16—17. f) *Teorja miary*. 1) Axiomatik von Dimension und Mass. Erg. eines math. Koll. 2, 1932, 6—7; 2) Die topologischen Grundlagen der neuen Massdefinition in der Ebene. Tamże, 2, 1932, 7—10; 3) Eine Definition des Masses. Tamże, 2, 1932, 10; ad 1—3 patz także: Wiener akad. Anzeiger, 11—16. g) *Sprawozdania i referaty*. 1) Bericht über die Dimensionstheorie. Jahresber. d. deutsch. Math. ver. 35, 1926, 113—150; 2) Die Haupttheoreme der Dimensionstheorie. Tamże, ver. 36, 1927, 8—12; 3) Dimensionstheorie, 320 stron, B. G. Teubner, 1928. h) *Artykuły polemiczne*. 1) Antwort auf eine Note von Brouwer. Monatshefte f. Math. u. Phys. 37, 1930, 175—182; 2) Eine Zuschrift von K. Menger an H. Hahn betreffend Mengers Antwort auf eine Note von Brouwer in Bd. 37 der Monatshefte. Tamże 40, 1933, 233; 3) Über die Hinweise auf Brouwer in Urysohns Mémoire. Selbstwerl. str. 5, Wien 1932. II. *Teorja krzywych*. a) *Podstawy*. 1) I a) 1. 2) Grundzüge einer Theorie der Kurven. Proc. Acad. Amsterdam 28, 1925, 65—71; 3) Grundzüge einer Theorie der Kurven. Math. Annalen 95, 1925,

- 277—306. b) *Zagadnienia specjalne*. 1) Zur allgemeinen Kurventheorie. *Fundamenta Math.* 10, 1926, 96—115; 2) Über reguläre Baumkurven. *Math. Annalen* 96, 1926, 572—582; 3) Über die Summe regulärer Kurven. *Erg. eines math. Koll.* 1, 1931, 11—13. Patrz także: *Wiener akad. Anzeiger*, 1929, 5—8; 4) Über den n -Beinsatz in lokal-zusammenhängenden Kontinua (z G. Nöbelingiem). *Wiener akad. Anzeiger*, 1930, 86—88; 5) Ergebnisse eines math. Koll. 2, 1932, 2—3; 6) Remarks concerning the paper of W. L. Ayres on the regular points of a continuum. *Transactions Amer. Math. Soc.* 33, 1931, 363—667. c) *Sprawozdania i streszczenia*. 1) Die allgemeine Kurventheorie. *Forschungen und Fortschritte* 5, 1929, 232—233; 2) Kurventheorie, str. 376, B. G. Teubner 1932; 3) Neuere Methoden und Probleme der Geometrie. *Verh. d. Internationalen Mathematikerkongresses, Zürich, Band I*, 1932, 310—323. III. *Ogólne twierdzenia o przestrzeniach*; 1) Einige Überdeckungssätze der Punkt mengenlehre. *Sitzungsber. Akad. Wiss. Wien*, 133, 1924, 421—444. Patrz także: *Jahresber. d. deutsch. Math. ver.* 33, 1925, 83; 2) Ein allgemeiner Trennungssatz. *Erg. eines Math. Koll.* 1, 1931, 16—17. Patrz także: *Wiener akad. Anzeiger*, 1928, 260—268; 3) Bericht über die mengentheoretischen Überdeckungssätze. *Erg. eines math. Koll.* 2, 1932, 23—27; 4) Ein Überdeckungssatz für F. Tamže, 3, 1933, 40—41. IV. *Geometria metryczna*. a) *Teorja wypukłości*. 1) Über geodätische Linien in allgemeinen metrischen Räumen. *Proc. Acad. Amsterdam* 29, 1926, 166—169; 2) Untersuchungen über allgemeine Metrik. *I. Math. Annalen* 100, 1928, 75—113. Patrz także: *Wiener akad. Anzeiger*, 1928, 14 i *Erg. eines math. Koll.* 1, 1931, 30; 3) Konvexitätstheoretische Notizen. *Wiener akad. Anzeiger*, 1928, 154—256. Patrz także: *Erg. eines math. Koll.* 1, 1931, 23—26; 4) Some applications of point-set methods § 2. On convexity. *Annals of Math.* 32, 1931, 742—745; 5) Some applications of point-set methods § 3. Convexity and differential geometry in the large. *Annals of Math.* 32, 1931, 745—749; 6) Ein Problem von Blaschke. *Wiener akad. Anzeiger*, 1931, 75—76; b) *Metryka Euklidesowa*. 1) Untersuchungen über allgemeine Metrik II. *Math. Annalen* 100, 1928, 113—141; Patrz także: *Wiener akad. Anz.* 1928, 14—16 i *Erg. eines math. Koll.* 1, 1931, 20—22; 2) Bemerkungen zur zweiten Untersuchung, über allgemeine Metrik 30, 1927, 710—714; 3) Die Metrik des Hilbertschem Raumes. *Erg. eines math. Koll.* 1, 1931, 26—27. Patrz także: *Wiener akad. Anz.* 1928, 159—160; 4) Eine neue Kennzeichnung der Geraden. *Erg. eines Math. Koll.* 4, 1933, 41—43. Patrz także: *Wiener akad. Anz.* 1931, 103—105; 5) Some applications of point-set methods § 5, Euclidean metric and quadratic forms. *Annals of Math.* 32, 1931, 750—752; 6) New Foundation of Euclidean Geometry. *Amer. Journ. of Math.* 53, 1931, 721—745; 7) Über den imaginären euklidischen Raum. *Tohoku Math. Journal* 37, 1933, 475—478; 8) Rein imaginäre Räume, indefinite Metriken und verwandte Probleme, *Erg. eines math. Koll.* 5, 1933, 16—17. c) *Algebra wektorów*; 1) Neuer Aufbau der Vektoralgebra. *Erg. eines math. Koll.* 5, 1932, 27—29. d) *Metryka n -wymiarowa i kątowna*. 1) Untersuchungen über allgemeine Metrik III. *Math. Annalen* 100, 1928, 142—163. Patrz także: *Wiener akad. Anz.* 1928, 16 17 i *Erg. eines math.*

Koll. 1, 1931, 22—23; 2) Some applications of point-set methods § 4. On angles. *Annals of Math.* 32, 1931, 749—750. e) *Metryka łuków*. 1) Untersuchungen über allgemeine Metrik. Vierte Untersuchung. Zur Metrik der Kurven. 1) Zur Theorie der Bogenlänge; 2) Zur Theorie der Bogenkrümmung; 3) Zur Theorie der geodätischen Bogen. *Math. Annalen* 103, 1930, 466—501; 2) Zur mengentheoretischen Behandlung des Tangentenbegriffes und verwandten Begriffe. *Erg. eines math. Koll.* 4, 1933, 23, (o długości łuków patrz także V). f) *Metryka grup*; 1) Einführung des Komplexen in die allgemeine Metrik und metrische Untersuchungen in abstrakten Gruppen. *Erg. eines math. Koll.* 2, 1932, 34—38. Patrz także: *Wiener akad. Anz.* 1930, 39—44 i 70—74; 2) Beiträge zur Gruppentheorie I. Über einen Abstand in Gruppen. *Math. Zeitschrift* 33, 1931, 396—418; 3) Zur Begründung einer Theorie der Bogenlänge in Gruppen. *Erg. eines math. Koll.* 5, 1933, 1—6. g) *Sprawozdania i zagadnienia*. 1) Bericht über metrische Geometrie. *Jahresber. d. deutsch Math. ver.* 40, 1931, 201—219; Probleme der allgemeinen metrischen Geometrie. *Erg. eines math. Koll.* 2, 1932, 20—22; V. *Teoria długości łuku*. 1) Theorem über die Bogenlänge. *Wiener akad. Anz.* 1928, 264—266; 2) Die Halbstetigkeit der Bogenlänge. *Wiener akad. Anz.* 1927, 278—281; 3) Eine neue Definition der Bogenlänge. *Erg. eines math. Koll.* 2, 1932, 11 i *Wiener akad. Anz.* 1920, 23—24; 4) Eine weitere Verallgemeinerung des Längenbegriffs. *Wiener akad. Anz.* 1929, 24—15; 5) I e 1); 6) Some applications of point-set methods, § 1. Some remarks on the length of arcs and the area of surfaces. *Annals of Math.* 32, 1931, 739—742; 7) I f 3). VI. *Aksjomatyka stosunków powiązania*. 1) Bemerkungen zu Grundlagenfragen IV. Axiomatik der endlichen Mengen und der elementargeometrischen Verknüpfungsbeziehungen. *Jahresber. d. deutsch. Math. ver.* 37, 1928, 309—325. Patrz także: *Erg. eines math. Koll.* 1, 1931, 28. VII. *Logika i zagadnienia dotyczące podstaw matematyki*. 1) Bemerkungen zu Grundlagenfragen I. Über, Verzweigungsmengen. *Jahresber. d. deutsch. Math. ver.* 37, 1928, 213—226; 2) Bemerkungen zu Grundlagenfragen II. Die mengentheoretischen Paradoxien. *Jahresber. d. deutsch. Math. ver.* 37, 1928, 298—302; 3) Bemerkungen zu Grundlagefragen, III. Über Potenzmengen. *Jahresber. d. deutsch. Mat. ver.* 37, 1928, 303—308; 4) Rezension von A. Fraenkel Einleitung in die Mengenlehre. *Literaturberichte der Monatshefte f. Math. u. Phys.* 36, 1929, 5—7; 5) Intuitionistisch-formalistisches Wörterbuch. *Erg. eines math. Koll.* 1, 1931, 30; 6) Der Intuitionismus. *Blätter für Deutsche Philosophie*, 4, 1930, 311—325; 7) Eine elementare Bemerkung über die Struktur logischer Formeln. *Erg. eines math. Koll.* 3, 1932, 22—23; 8) Some applications of point-set methods, § 8. On constructiveness. *Annals of Math.* 32, 1931, 757—760; 9) Über die sogenannte Konstruktivität bei arithmetischen Definitionen. *Wiener akad. Anzeiger*, 1930, 257—258; 10) Über den Konstruktivitätsbegriff. Zweite Mitteilung. *Wiener akad. Anzeiger*, 1931, 7—9; 11) Die neue Logik. In „Krise und Neuaufbau in den exakten Wissenschaften. Fünf Wiener Vorträge“, 93—122, Deuticke 1933. VIII. *Nekrologi*. 1) Otto Schreier, Nachruf gehalten in der Wiener mathematischen Gesellschaft am 8 November 1929. *Monatshefte für Math. u. Phys.* 37, 1930,

1—6. IX. *Recenzje*. (druk. w Literaturberichten der Monatshefte. f. Math. u. Phys.) 1) Schlesinger und Plessner, Lebesguesche Integrale und Fouriersche Reihen, Bd. 35, 1928, 10; 2) M. Fréchet, Les espaces abstraits et leur théorie considérée comme introduction à l'analyse générale, Bd. 36, 1929, 35—37; 3) A. Fraenkel, Einleitung in die Mengenlehre, Bd. 36, 1929, 6—7; 4) Heffter-Koehler, Lehrbuch der analytischen Geometrie, I, Bd. 36, 1929, 23—24; 5) Abbot, Flächenlang, Bd. 37, 1930, 6—7; 6) Gauss' C. F. Werke, XII, Band, Bd. 37, 1930, 4; 7) L. Heffter, Lehrbuch der analytischen Geometrie III, Bd. 37, 1930, 13; 8) E. Kamke, Mengenlehre, Bd. 37, 1930, 1; 9) G. Mohr, Euclides Danicus, Bd. 37, 1; 10) Jahrbuch über die Fortschritte der Mathematik. Sonderhefte „Geschichte, Philosophie, Pädagogik, Mengenlehre“, „Analysis, Arithmetik und Algebra“ d. Jahrgänge 1925, 1928, 1929, Bd. 39, 1932, 6—8; 11) O. Schreier und E. Sperner, Einführung in die analytische Geometrie und Algebra, Bd. 39, 1932, 45—46. (Druk. w Zeitschrift für Nationalökonomie); 12) J. Tinbergen, Minimumproblemen in de Natuurkunde en de Economie, Bd. II, 1930, 283—284.

Paweł Niggli urodził się dn. 26.VI.1888 r. Studja wyższe odbywał w Zurychu, Karlsruhe i Waszyngtonie. W latach 1915—18 wykładał mineralogię w uniwersytecie lipskim; następnie (1918—20) w uniwersytecie w Tübingen. Od r. 1920 jest profesorem Politechniki w Zurychu, gdzie wykłada mineralogię i petrografię.

Ogłosił drukiem następujące prace:

a) *Książki*. 1) Geometrische Kristallographie des Diskontinuums. Leipzig, Verlag Gebr. Bornträger, 1919; 2) Die leichtflüchtigen Bestandteile im Mag na. Preisschrift der Fürstl. Jablonowskischen Gesellschaft. Leipzig, 1920; 3) Lehrbuch der Mineralogie, 1 Aufl. Berlin, Verl. Gebr. Bornträger, 1930; 4) Lehrbuch der Mineralogie, 2 Aufl. I. Allgemeine Mineralogie, 1924, II. Spez. Mineralogie 1926; 5) Gesteins- und Mineralprovinzen Bd. I. Berlin, Verl. Gebr. Bornträger, 1923; 6) Tabellen zur allgemeinen und speziellen Mineralogie. Tamże, 1927; 7) (z U. Grubenmannem.) Die Gesteinsmetamorphose. I. Allg. Teil. 1924; 8) Tabellen zur Petrographie und zum Gesteinsbestimmen. Zürich Eidg. Techn. Hochschule, Min. Petr. Inst. Selbstverlag, 1929; 9) Kristallographische und strukturtheoretische Grundbegriffe. Handb. d. Experimentalphysik, Bd. 7, I Teil. Akad. Verlagsgesellschaft, 1928; 10) Ore deposits of magmatic origin. Translated by Boydell H. C., revised and supplemented by P. Niggli and R. L. Parker. 1929; 11) (z R. U. Winterhalterem i E. de Quervain). Chemismus schweizerischer Gesteine. Beitrag zur Geologie der Schweiz. Lfg. 16, Geot. Serie. 1930; 12) (z M. Gschwindem). Untersuchung über die Gesteinsverwitterung in der Schweiz. Beitr. Geol. Schweiz. Geot. Ser. Lfg. 17, 1931; 13) (z Brandenbergerem i Mathieu). Données numériques de Cristallographie, Minéralogie, Structure de la Matière par les rayons X. Gauthier-Villars, 1932; b) *Prace*. 1) Der Boden von Zofingen und seine Entstehung. Zofinger Neujahrsblatt 1908, IV, str. 75—90; 2) Kolloidchemie

- und Geologie. Naturw. Wochenschrift, N. F. 1911, Bd. 10 nr. 8, 113—117; 3) Die Differentiation im Südschwarzwald. Vorl. Mitt. Zentralblatt f. Min., 1911, 438—439; 4) Erläuterungen zur geologischen Karte von Zofingen. Mit geol. Kte. Beitr. geol. K. Schweiz nr. 12, Aarau, 1912; 5) Die Chloritoidschiefer und die sedimentäre Zone am Nordostrande des Gotthardmassivs. Beitr. geol. Kte. Schweiz N. F. 36, 1912; 6) Kolloidchemie und Zwillingskristalle. Z. f. Chem. Industrie Kolloide. Bd. 10, H. 6, 1912; 7) Über Gesteinsserien metamorphen Ursprungs. Min. Petr. Mitt. 31, 477, 1912; Die Gase im Magma. Centr. f. Min. 1912, S. 321; 8) Die Gasmineralisatoren im Magma. I Mitt. Z. anorg. Chemie, 75, 161, 1912. II Mitt. ib. 77, 321, 1912; 9) Die gasförmigen Mineralisatoren im Magma. Geol. Rundschau, Bd. III, S. 472, 1912; 10) Die Chloritoidschiefer des nordöstlichen Gotthardmassivs. Diss. Univ. Zürich, 1912; 11) Das kristalline Grundgebirge bei Laufenburg. Jahresber. u. Mitt. Oberh. Geol. Verh. N. F. Bd. 2, str. 35, 1912; 12) (z Mühlbergiem). Erläuterungen zur geologischen Karte des Gebietes Roggen-Born-Boowald. Mit. geol. Kte. 1:25.000. Geol. K. Schweiz. nr. 13, Aarau, 1912; 13) (z Morey). Die hydrothermale Silikatbildung. Z. f. anorg. Chemie, 83, 360, 1913; 14) Bemerkungen zu meiner Abhandlung über metamorphe Gesteinsserien. Min. Petr. Mitt. 32, 266, 1913; 15) Einige vorläufige hydrothermale Synthesen. Z. f. anorg. Chemie. 84, 31, 1913; 16) Gleichgewichtserscheinungen zwischen Alkalikarbonaten und Kieselsäure. Tamze, 84, 229, 1913; 17) Neuere Beiträge zu einer physikalischen Chemie des Magmas. Z. f. Elektrochemie, 20, 156, 1914; 18) (z Schläpferem). Neue Beiträge zur hydrothermalen Silikatbildung. Z. f. anorg. Chemie, 87, 52, 1914; 19) Probleme der magmatischen Differentiation. Habilschr. 1914. Univ. Zürich. Chemie der Erde. 1, 101, 1919; 20) (z J. Johnstone). Einige phys. chem. Prinzipien der Gesteinsmetamorphose. N. J. Min. Bd. 37, 425, 1914; 21) (z W. Staub'em). Neue Beobachtungen aus dem Grenzgebiet zwischen Gotthard- und Aarmassiv. Betr. Geol. Kte Schweiz. N. F. 45. Lfg. 43, 1914; 22) Über Verbindungen von extrem leichtflüchtigen mit extrem schwerflüchtigen Komponenten in besonderer Berücksichtigung minerogenetischer Probleme. N. J. f. Min. 1914, II, 69; 23) Raummodelle zur Einführung in die phys. chem. Eruptivgesteinskunde. Centr. Min. 1914, 449; 24) (z U. Grubenmannem i A. Jeannet). Die natürlichen Bausteine und Dachschiefer der Schweiz. Beitr. Geol. Kte. Schweiz. Geot. Ser. Lfg. 5, 1915; 25) Die phys. chem. Bedeutung der Gesteinsmetamorphose. Ber. math. phys. Kl. kk. sächs. Ges. Wiss. Leipzig, 67, 223, 1915; 26) Über die Koexistenz von Phasen, welche verschiedenen Drucken unterworfen sind. Z. f. anorg. Chemie, 91, 107, 1915; 27) Über den Bau einfacher und isotypen Kristalle und den Einfluss äusserer Faktoren auf die Kristallstruktur. Ber. sächs. Ges. Wiss. Leipzig, 67, 364, 1915; 28) Neuere Mineralsynthesen. I. Fortschritte der Min. Bd. 5, 1915; 29) Forschungen im Gebiet der phys. chem. Eruptivgesteinskunde. Naturwissenschaften, 4, 641, 663, 683, 1916; 30) Gleichgewichte zwischen TiO_2 und CO_2 , sowie SiO_2 und CO_2 in Alkali-Kalk-Alkali- und Alkalialuminatschmelzen. Z. f. anorg. Chemie, 98, 241, 1916; 31) Eine Tabelle der regulären Schönflieschen Raumgruppen. Centr. Min. 1916, 497; 32) Die Struktur der Kri-

stalle. Z. anorg. Chemie 94, 207, 1916; 33) Gleichförmige Pressung, Stresspressung und Gesteinsmetamorphose. Tamze, 95, 64, 1916; 34) Kristallstruktur und Symmetriellehre des Diskontinuums. Verh. Schweiz. Natf. Ges. 99 Jahresvers. Zürich, 1917; 35) Kristallstruktur und Chemismus. Viertelj. Natf. Ges. Zürich, 62, 242, 247, 1917; 36) Zur Kristallsymmetriellehre des Diskontinuums. Centr. Min. 1917, 315; 37) Petrographische Provinzen der Schweiz. S. A. Verh. Schweiz. Natf. Ges. Zürich, 1917; 38) Die Bestimmung der Kristallstruktur komplizierter Verbindungen. Phys. Zeit. 19, 225, 1918; 39) Petrographische Provinzen der Schweiz. Viertelj. Natf. Ges. Zürich, 64 (Heimfestschrift), 179, 1919; 40) Die einfachen Gitterformen oder gleichwertige Gitterkomplexe. Centr. Min. 1919, 38; 41) Untersuchungen über Karbonat- und Chloridschmelzen. Z. anorg. Chemie, 106, 126, 1919; 42) Über magmatische Destillationsvorgänge. Z. Vulkanologie. Bd. 5, 61, 1919; 43) Eine analytisch-geometrische Untersuchung der kubischen Raumsysteme. N. J. F. Min. Bd. 43, 1, 1919; 44) Die Gesteinsassoziationen und ihre Entstehung. Schweiz. Natf. Ges. Neuenburg, 1920; 45) Beziehung zwischen Wachstumsforme und Struktur der Kristalle. Z. anorg. Chemie, Bd. 110, 55, 1920; 46) Systematik der Eruptivgesteine. Centr. Min. 1920, 161; 47) Neuere Mineralsynthesen II. Fortschr. Min. 6, 35, 1920; 48) Kristallstruktur und Atom- bau. I. Z. Krist. 56, 12, 1921 i II, 56, 167, 1921; 49) Über Mischkristallbildung und Polymorphismus. Tamze, 56, 1921; 50) Über den Beweis der möglichen Zähligkeit der krist. Achsen. Tamze, 56, 1921; 51) Einteilung und Systematik der Minerallagerstätten. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 1, 392, 1921; 52) Das Magma und seine Produkte. Naturw. 9, 463, 1921; 53) Bemerkungen zu vorstehenden Abhandlung von P. Tschirwinsky. Z. Krist. 57, 1922; 54) Der Tavayannasandstein und die Eruptivgesteine der jungmediterranen Ketten- gebirge, Schweiz. Min. Petr. Mitt. 2, 169, 1922; 55) (z J. Hübscherem), Bericht über die Exkursion der Schweiz. Geol. Ges. in das Hegau und den Randen vom 28. bis 31 Aug. 1921. Ecl. Geol. Helv. 14, 593, 1922; 56) Die Kristallstruktur einiger Oxyde. I. Z. Krist. 67, 253, 1922; 57) Die Bedeutung des Laue-Diagramms für die Kristallographie. Naturw. 10, H. 16, 1922; 58) Anwendung der mathematischen Statistik auf Probleme der Mineralogie und Petrographie. N. J. BBD. 48, 167, 1923; 59) Kristallisation und Morphologie des rhombischen Schwefels. Z. Krist. 58, 490, 1923; (Groth-Festschrift); 60) Neuere Mineralsynthesen III. Fortschr. Min. 8, 70, 1923; 61) Die Bedeutung der Schönfliesschen mathematischen Untersuchungen für die Kristallographie. Naturw. H. 15, 277, 1923; 62) Tabellen zum makroskopischen Gesteinsbestimmen. Zürich. E. T. H. Selbstv. 1923; 63) (Z J. Strohm). Zur Geschichte der Goldfunde in schweizerischen Flüssen. Vierteljsj. Natf. Ges. Zürich, Bd. 69, 1924; 64) Der Chemismus der zentralen Aaregranite. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 4, 337 19, 1924; 65) Die Flächensymmetrien homogener Diskontinuen. Z. Krist. 60, 283, 1924; 66) Die Molekularrefraktion isomorpher Kristallverbindungen. Tamze, 60, 249, 1924; 67) Vergleichende Morphologie der Mineralien. Verh. Schweiz. Natf. Ges. 2 Teil, 160, Luzern, 1924; 68) Versuch einer natürlichen Klassifikation der im weiteren Sinn magmatischen Erzlagerstätten. Abh. z. prakt. Geol. etc. Bd. 1, 1, 1925;

- 69) Die Eigenschaften der Pflastersteine unter besonderer Berücksichtigung der Wetterbeständigkeit. Schweiz. Z. Strassenwesen, nr. 25, 1925; 70) Über das Grundgebirge des Schwarzwaldes. 106, Jahresv. Schweiz. Natf. Ges. Aarau, 1925; 71) Baugesetze kristalliner Materie (Autoreferat). Verh. Schweiz. Natf. Ges. Aarau. 1925, II Teil, 91; 72) Homogeneous equilibria in magmatic melts and their bearing on the processes of igneous rock-formation. Trans. Faraday. Soc. Nr. 60, vol. 20, part 3, 1925; 73) Die chemische Gesteinsverwitterung in der Schweiz. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 5, 322, 1925; 74) Beziehungen zwischen Struktur und äusserer Morphologie am Quarz. Z. Krist. 63, 295, 1926; 75) Baugesetze kristalliner Materie. Tamze, 63, 49, 1926; 76) Der rhombisch holoedrisch deformierte Gitterkomplex der dichtesten hexagonalen Kugelpackung. Tamze, 64, 357, 1926; 77) Bemerkungen zu der Nomenklatur der geometrischen Kristallographie des Diskontinuums. Tamze, 63, 174, 1926; 78) Die regelmässige Punktverteilung längs einer Geraden in einer Ebene. Tamze, 63, 255, 1926 (Symmetrie von Bordüren Mustern; 79) Die 50-jährige Jubiläumsfeier der Min. Soc. of Great Britain and Ireland. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 6, 1926; 80) Das Universalsymmetrieelement N. J. B. Bd. 57, 617; 1927; 81) Die topologische Strukturanalyse, I. Z. Krist. 65, 391, 1927; 82) Zur Deutung der Eruptivgesteinsanalysen auf Grund der Molekularwerte. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 7, 116, 1927; 83) W. Hommels systematische Petrographie auf genetischer Grundlage. I. Tamze, 7, 54, 1927; 84) Neuere Untersuchungen über Strassenbaustoffe und ihre Bewertung in Deutschland und Oesterreich. Schweiz. Z. Strassenwesen. nr. 1, 1928; 85) Geochemie und Konstitution der Atomkerne. Fennia. 50, nr. 6, 1928; 86) Die systematische Darstellung der kristallstrukturell wichtigen Auswahlregeln. (z E. Brandenbergerem). Z. Krist. 68, 301, 1928; 87) Die topologische Strukturanalyse. II. Tamze, 68, 404, 1928; 88) Über die Wahl der Nullpunkte bei der Charakterisierung deformierter Gitterkomplexe. Tamze, 67, H. 3—4, 1923; 89) Erzlagerstätten, magmatische Aktivität und Grosstektonik. Z. prakt. Geol. 36, I, 159. II. 185, 1928; 90) W. Hommels systematische Petrographie auf genetischer Grundlage. II. Schweiz Min. Petr. Mitt. 8, 357, 1923; 91) Die chemisch-mineralogische Charakteristik der metamorphen Paragesteinsprovinz am Südrande des Gotthardmassivs. Tamze, 9, 160, 1928; 92) Geometrisches zur Theorie der Kristallschiebungen. Translationen und Zwillingbildungen. Z. Krist. 71, 413, 1929 93) Mineralogie und Technik. Schweiz. Bauzeitg. Rektoratsrede. E. T. H. 1929/30; 94) Reine und angewandte Naturwissenschaft. Rektoratsrede. E. T. H. 1928. Neue Schweizer Rundschau, H. 2, 1929; 95) Übersicht über die Entstehung technisch wichtiger Minerallagerstätten. Z. prakt. Geol. 37, 1, 1929; 96) P-T-Diagramme für bestimmte Phasenzahl. Chemie der Erde. 5, 201, 1930; 97) Homogene systemssymorphe Baunetze und Baugitter. (z. F. Laves). Z. krist. 73, 381, 1930; 98) Versuch einer Charakterisierung der mineralogischen Forschung. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 10, 278, 1930; 99) Aus der Werkstätte eines mineralogisch - petrographischen Institutes. Verh. Schweiz Natf. Ges. St. Gallen. 1930, 205; 100) Zur Stereochemie der Kristallverbindungen. Ber. D. Chem. Ges. 63, 1823, 1930; 101) Stereochemie der Kristallverbindungen. I. Einfache Verbindungen AB. Z. Krist. 74, 375, 1930;

- 102) Stereochemie der Kristallverbindungen II. Komplexe Verbindungen AB. Tamze, 75, 228, 1930; 103) Stereochemie der Kristallverbindungen III. Zwei Hauptgruppen anorganischer Kristallverbindungen. Tamze, 75, 502, 1930; 104) Stereochemie der Kristallverbindungen IV. Die Atomabstände in den Kristallen. Tamze, 76, 235. 1930; 105) Stereochemie der Kristallverbindungen. V. Zur gitterenergetischen Begründung der Verteilung der Kristallverbindungen AB und BAB auf die verschiedenen Strukturtypen. Tamze, 77, 140, 1930; 106) W. Hommels Petrographie auf genetischer Grundlage. III. Schluss. Min. Petr. Mitt. Schweiz. 10. 286, 1930; 107) Materialprüfung der natürlichen Baustoffe. Denkschr. 50. jähr. Bestehen E. M. P. A. Eidg. Techn. Hochschule. 1930; 108) Prinzipielle Bemerkungen zum Problem der magmatischen Differentiation. Vol. II. C. R. 15. Internat. Geol. Congress. S. Africa, 1929; 109) Die Mitwirkung des Mineralogen und Petrographen bei der Beurteilung der natürlichen und künstlichen Bausteine und Strassenbaumaterialien. N. I. V. M. Mitt. Gruppe B, 1930; 110) (z F. de Quervain). Die Zusammenarbeit der Geot. Komm. d. Schweiz. Natf. Ges. mit der Eidg. Materialprüfungsanstalt. Beitr. Denkschr. 50-jähr. Bestehens der E. M. P. A., 3, 1930; 111) Grundprinzipien der Gesteinsmetamorphose. Naturw. H. 14, 1930; 112) Naturwissenschaftliches und künstlerisches Gestalten. Z. 75 Jahrefeier E. T. H. Neue Schweizer Rundschau H. 11, 1930; 113) (z E. Brandenbergerem). Stereochemie der Kristallverbindungen, VI. Die Kristallverbindungen AB₂. Geometrische Ableitung der zu erwartenden Strukturtypen. Z. Krist. 79, 397, 1931; 114) (z F. de Quervain). Anwendung mineralogisch-petrographischen Erkenntnisse auf die technische Materialprüfung nichtmetallischer anorganischer Stoffe. Vortrag. I. Kongr. N. I. V. M., Zürich, 1931; 115) The Genesis of ores in relation to petrographic processus. (Ausz. Vort.) Brit. Assoc. f. the Adv. Scs. Centen. Meet. London 1931. J. of. sect. Trans; 116) Die quantitative mineralogische Klassifikation der Eruptivgesteine. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 11, 296, 1931; 117) Die Struktur der Metalle im Vergleich mit andern Kristallstrukturen. Tamze, 11, 290, 1931; 118) (z C. Friedlaenderem). Beitrag zur Petrographie der Vogesen. Tamze, 11, 365, 1931; 119) Metamorphose der Gesteine. S. A. Handwörterbuch der Naturw. 2 Aufl. Bd. 6, 901, 1932; 120) Mineralprovinzen und Pragenesis. Tamze, 1028, 1932; 121) Zur Mineralchemie der Eruptivgesteine und Pegmatite. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 12, 204, 1932; 122) (z E. Brandenbergerem). Stereochemie der Kristallverbindungen. VII. Die SiO₂ — Strukturen und das Bauprinzip der bevorzugten, gesteinsbildenden Silikate. Z. Krist. 82, 210, 1932; 123) (z F. de Quervain). Einheimische Baustoffe und ihre Verwendung im Strassenbau. Die mineralischen Baustoffe. Z. Strassenwesen, nr. 13, 161, 1932; 124) Die leichtflüchtigen Bestandteile im Magma und die Bildung magmatischer Restlösungen. Smits-Festschr. Rec. Trav. Chim. Pays-Bas. T. 51, 633, 1932; 125) Anhang zur Stereochemie der Kristallverbindungen IX. Z. Krist. 83, 111, 1932. Über die Bezeichnungsweise der Konstanten von Gittertypen A_n B_m; 126) (z de Quervain). Anwendung mineral. petr. Erkenntnisse etc. Kongressbuch Zürich des Intern. Verb. f. Materialprüfung, 1932; 127) (z F. de Quervain). Les matériaux indigènes et leur utilisation dans la construction

des routes-matériaux minéraux. Schweiz. Z. Strassenwesen. 19 J. 1932; 128) Vortrag über das Verhältnis von Hochschule und Gymnasium. S. A. aus dem Jahrbuch des Vereins Schweiz. Gymnasiallehrer. J. 1932; 129) Zur Zusammensetzung und Bildung der Serizite. Schweiz. Min. Petr. Mitt. 13, 84, 1933; 130) Bemerkungen zu den vorstehenden zwei Beiträgen über Kluftmineralien. Tamže, 13, 1933; 131) Das Bushveld als petrographische Provinz. Tamže, 13, 1933; 132) (z W. Nowackim). Stereochemie der Kristallverbindungen X. Molekulare und kristalline Konfigurationen, Z. Krist. 86, 1933; 133) Stereochemie der Kristallverbindungen XI. Das Formelbild der Kristallverbindungen, insbesondere der Silikate. Tamže, 86, 1933; 134) Die mikroskopische Prüfung der Strassenbaustoffe. Schweiz. Z. Strassenwesen, Nr. 14, 1933; 135) Neuere Anschauungen über die Entstehung der Steinkohle und des Erdöls. S. A. Monats-Bull. des Schweiz. Ver. von Gas- und Wasserfachmänner. Nr. 10, 1933. c) *Rózne*: 1) Horace Bénédict de Saussure. Neue Zürcher Zeitung, 6 Juli, 1914, nr. 1037 i 1039; 2) Ulrich Grubenmann zum 70 Geburtstag. Viertelj. Natf. Ges. Zürich. 65, 93, J. 1920 i N. Z. Z. 15 April 1920; 3) Ulrich Grubenmann N. Z. Z. 20.III.1924. Nr. 411 i 416; 4) Jakob Früh z. 70 Geburtstag. Viertelj. Natf. Ges. Zürich. Bd. 67, 167, 1922.

Józef Okinczyc ukończył studia medyczne w Paryżu. W r. 1899 rozpoczął pracę w szpitalach paryskich, a r. 1904 na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Paryskiego jako „aide d'anatomie”, od r. 1906—jako prosektor. W r. 1906 otrzymał medal złoty za pracę chirurgiczną, w r. 1907 — medal srebrny za rozprawę doktorską. Dwukrotnie otrzymał nagrodę Académie de Médecine: w r. 1906 — Prix Oulmont, w r. 1907 — Prix Chevillon. W r. 1910 został docentem chirurgji. W latach 1913—14 pracował jako kierownik prac z dziedziny medycyny operacyjnej. W sierpniu 1914 r. został powołany do służby wojskowej i przez szereg lat pracował w charakterze lekarza wojskowego. Otrzymał dwa razy Croix de Guerre, w r. 1919 krzyż Kawalerski Legji Honorowej, w 1922 — medal Ministerstwa Wojny. Podczas wojny wykładał na kursach wojskowych chirurgję wojenną. (1916/17 i 1918 r.) Jest członkiem Société anatomique, Société de Chirurgie, Société d'Obstétrique et de Gynécologie, Société de Gastro-Entérologie, Société française pour l'Etude du Cancer, Association française du Chirurgie, Association internationale de Chirurgie.

Ogłosił drukiem następujące prace:

I. *Z dziedziny anatomji chirurgicznej i fizjologii chirurgicznej*: 1) Division précoce de l'artère hépatique. B. et M. de la Société anatomique de Paris, 1902, str. 197; 2) Anatomie chirurgicale des côlons. Travaux de Chi-

urgie anatomo-clinique, 1907, str. 90—140; 3) Etude sur les hernies du gros intestin (z G. Lardennois). Masson, 1910; 4) Vaisseaux du gros intestin. Trav. de Chir. anat. clin., 1907, str. 124—140; 5) La véritable terminaison de l'artère mésentérique supérieure (z G. Lardennois). Bull. de la Soc. anatom. de Paris, 1910, str. 1—11; 6) Rapports du diverticule de Meckel avec la terminaison de l'artère mésentérique supérieure (z G. Lardennois). Bull. de la Soc. anat. de Paris, 1910; 7) Travaux d'expérimentation chirurgicale. Trav. de chir. anat. clin. Chirurgie de l'intestin, 1907, str. 130—137; 8) Evolution physiologique des cancers du côlon. Tamže, 1907, str. 184 i 341; 9) Considérations sur la physiologie pathologique des muscles creux. Progrès Médical, 1903, nr. 5, str. 49; II. *Z dziedziny patologji chirurgicznej*; 10) Précis de pathologie chirurgicale. Tête. Cou. Rachis. Collection des Précis, 1916; 11) Les tumeurs du côlon. 1906; (Komunikat nagrodzony złotym medalem); 12) Anatomie pathologique des tumeurs du côlon. Trav. de Chir. anat. clin. 1907; 13) Etude clinique des tumeurs du côlon, 1907; 14) Traitement chirurgical du côlon (Rozprawa doktorska, medal srebrny), 1907; 15) Etude sur les hernies du gros intestin (z G. Lardennois), Masson, 1920, str. 152; 16) Cancer de l'intestin. Bibliothèque du Cancer, Doin. 1923; 17) Tactique opératoire du pancréas et de la rate. (Z L. Arousseau). Paris, 1933, G. Doin et C-ie; a) *Patologja chirurgiczna ogólna*; 18) La pratique du protoxyde d'azote et anesthésie générale. La Médecine, 1920, nr. 1, str. 20; 19) A propos du sérum antitétanique. Société de chirurgie, 1927, str. 665; 20) Ostéomyélite de la hanche et vaccinothérapie. B. et M. de la Société de chirurgie, 1924, str. 307; 21) A propos de l'Ostéomyélite guérie par autovaccin. Tamže, 1923, str. 807; 22) Chirurgie conservatrice. Journal des praticiens 1926, nr. 49, str. 817; 23) Les réactions infectieuses et toxiques post-opératoires dans la chirurgie du tube digestif. Le Journal médical français, 1925, tom XIV, nr. 11; b) *Patologja chirurgiczna specjalna*; 24) La ponction-arthrotomie dans les arthrites blennorragiques. B. et M. de la Soc. de Chirurgie, 1920, str. 638; 25) Traitement des ulcères variqueux, Tamže, 1921, str. 943; 26) Greffe dermo-épidémique. Tamže, 1927, str. 402; 27) Résection précoce dans l'ostéomyélite aiguë. Tamže, 1927, str. 595; 28) A propos des anévrismes artério-veineux. Tamže, 1927, str. 1232; 29) Résection diaphysaires de l'humérus pour l'ostéomyélite aiguë. Tamže, 1927 str. 1289; 30) A propos du traitement de l'ulcère variqueux. Tamže, 1923, str. 476; c) *Czaszka i twarz*; 31) Kyst s dermoïdes et fistules du dos du nez (z Mougeot). Revue d'orthopédie, 1904, str. 413; 32) Les luxations de l'os malaire (z G. Küss). Revue de chirurgie, 1907, nr. 1, str. 100; 33) Corps étranger de l'orbite. B. et M. de la Soc. de chirurgie. 1905, str. 624; 34) Tubercule du cervelet. B. et M. de la Soc. anatomique, 1902, str. 894; 35) Le syndrome chiasmatique dans les fractures du crâne (z G. Renard). B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1926, str. 905; 36) Hypertension intra-cranienne post-traumatique (z Lombard i Bure). Tamže, 1923, str. 1459; 37) 4 Observations d'hypotension céphalo-rachidienne (Hertz). Traumatisme cranien avec hypotension du liquide céphalorachidien (Soupault). Sprawozdanie. Tamže, 1924, str. 108; 38) Un cas de luxation de l'os malaire. (G. Küss). Sprawo-

zдание, Tamże, 1922, str. 1058; d) *Kręgosłup i rdzeń*: 39) Plaie de la moelle. Laminectomie. 4 ans et 11 mois de survie. B. et M. de la Soc. de Chirurgie. 1919, str. 1499; 40) Kyste sacro-coccygien à évolution abdominale. Société d'Obstétrique et de Gynécologie, 1921; e) *Gruczoły ślinowe*: 41) Parotidite à répétition avec rétention chronique de la salive. Opération de Leriche (G. Leclerc). Sprawozdanie B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1922, str. 416; f) *Przelyk*: 42) Megaoesophage. Tamże, 1922, str. 416; g) *Klatka piersiowa i miednica*: 43) Pneumothorax chirurgical et luxation du poumon, Tamże 1921, str. 215; 44) Un cas de kyste hydatique des côtes. La Semaine des hôpitaux de Paris, 1926, t. III, nr. 10, str. 267; 45) Echinococcose de la ceinture pelvienne. B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1933; h) *Jama brzuszna, przepukliny*: 46) Incision thoraco-phréno-abdominale (Plaie de la rate et kystes hydatiques du foie). Tamże, 1920, str. 287; 47) Emphysène sous-cutané après laparotomie. Tamże, 1921, str. 1239; 48) Le diagnostic des tumeurs de l'hypocondre droit. Journal de médecine et de chirurgie pratiques, 1926, str. 396; 49) Sac herniaire à deux collets. B. et M. de la Société anatomique, 1902, str. 277; 50) Sur les hernies dites par glissement du gros intestin (z G. Lardennois). Journal de chirurgie 1909, t. III, str. 24; 51) Les hernies adhérentes du caecum (z G. Lardennois), Presse médicale nr. 5, 15. I. 1910, str. 36; 52) Etudes sur les hernies du gros intestin (z G. Lardennois). 1910, Masson. str. 152 i 56 rys. 53; Eventration diaphragmatique gauche. Radiographies B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1931, 14. I, str. 37. i) *Wątroba i drogi żółciowe*: 54) Rupture de foie et déchirure de la rate; Suture du foie. Splénectomie. Guérison. (Rapport de Mauclair). Tamże, 1920, str. 9; 54) Migration des calculs biliaires dans l'intestin grêle par perforation vésiculaire et intestinale. Tamże, 1921, str. 644; 55) Etude du sang dans les ictères par rétention. Tamże, 1926, str. 656; 65) Caecum mobile et syndrome vésiculaire (z G. Parturier). Tamże, 1932; 57) A propos des ruptures traumatiques du foie. Tamże, 1925, str. 296; 58) Pancréas aberrant. Tamże, 1923; 59) De l'ictère franc à la bile blanche (z G. Parturier). Presse médicale, 1932, nr. 68; 60) A propos des cholécystostomie. Tamże 1924, str. 1137; 61) Les migrations transduodénales directes des calculs vésiculaires. Revue médico-chirurgicale des maladies du foie, du pancréas et de la rate, 1928, t. III, str. 199; 62) Deux observations d'ictère chronique (z G. Parturier). Tamże, 1933. j) *Trzustka i śledziona*: 63) Déchirure de la rate avec rupture du foie. Splénectomie. Guérison. (Rapport Mauclair). B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1920, str. 9; 64) Pseudo-kyste pancréatique développé au cours d'une lithiase biliaire chronique (R. Dupont). Sprawozdanie. Tamże, 1925, str. 499; 65) Pancréalites oedémateuses. Tamże 1931, str. 997; 66) Les pancréatites méconnues. La Médecine, 1925, nr. 1, str. 26; 67) Le drainage biliaire dans les pancréatites. Revue des maladies du foie, 1933; 68) La tactique opératoire du pancréas et de la rate (z L. Arousseau). Str. 270 z 106 rys. G. Doïn et C-ie Paris, 1933; k) *Żółtek. Dwunasznica*: 69) Estomac biloculaire (z G. Lardennois). B. et M. de la Soc. anatomique, 1910, XII, str. 756; 70) Métastase intra-cranienne d'un cancer gastrique et compression du nerf moteur oculaire commun

(z G. Küss). Annales d'oculistique, wrzesień, 1907; 71) Etude sur 24 observations d'ulcère duodénal (J. Hertz) Sprawozdanie. B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1928, str. 837; 72) 226 opérations pour ulcère gastrique ou duodénal. Sprawozd. Tamże, 1928, str. 935; 73) Récidives d'ulcère de l'estomac. Tamże, 1927, str. 1139; 74) Plaie du duodénum par arme à feu. Anus contre nature consécutif. Gastro-entérostome. Sprawozd. Tamże, 1925; str. 503; 75) De la septicité des parois gastriques dans certains ulcères chroniques gastro-duodénaux. Tamże, 1923, str. 773; 76) A propos de l'ulcère peptique. Journal des Sciences médicales de Lille. 1929, nr. 30 i 31; 77) Les résultats éloignés du traitement chirurgical de l'ulcère du duodénum. Przedst. na XXXVII Kongresie chirurgów francuskich, 1928; 78) Les résultats éloignés du traitement chirurgical de l'ulcère du duodénum. Journal du chirurgie, 1928, t. XXXII, nr. 4, str. 385; 79) Résultats éloignés du traitement des ulcères gastriques et duodénaux. Soc. de gastro-entérologie. Arch. des maladies de l'appareil digestif, t. XXII, nr. 5, 1932; 80) De la gastrectomie en deux temps dans les ulcères gastriques ou duodénaux Assoc. internat. de chirurgie Varsovie, VII, 1929; 81) 292 opérations de chirurgie gastrique. B. et M. de la Soc. de Chirurgie, 25. I, 1933: 1) *Jelita*; 83) L'exploration clinique du côlon. Presse médicale, 1907, nr. 12, str. 89; 83) To samo, Tamże, 1907, nr. 20, str. 156; 84) Cancer du côlon ascendant avec perforation de la valvule iléo-colique et perforation juxta-tumorale (z G. Küss). B. et M. de la Soc. anatom. 1905, str. 442; 85) Cancer recto-sigmoïde et corps étranger (z V. Combier). Tamże, 1908, str. 759; 86) Cancer de l'angle hépatique du côlon, occlusion subaiguëdilatation rétrograde de l'intestin grêle par une valvule iléo-caecale partiellement insuffisante (z V. Combier). 1909, str. 77; 86) Cancer de l'intestin et corps étrangers (z V. Combier). Revue de gynécologie et de chirurgie abdominale, 1908, nr. 4, str. 659; 88) Rétrécissements cancéreux multiples de la partie sous-diaphragmatique du tube digestif (z Bensaude). Arch. de médecine expérimentale, VII, 1906, nr. 4, str. 526; 89) Tuberculose du côlon. Travaux de chirurgie anatomo-clinique, 1907, str. 204 i 335; 90) Tumeurs inflammatoires du côlon. Tamże, 1907, str. 337; 91) Atrophie segmentaire du côlon (z Baudoin i Guillaume-Louis). B. et M. de la Soc. anatom. 27. III. 1908, str. 210; 92) Atrésie congénitale du côlon. Micro-côlon. Ses relations avec la maladie de Hirschprung. Revue de chirurgie, 1909, 10. XII, nr. 12, t. XL, str. 867; 93) La typhlo-sigmoïdostomie en Y dans le traitement des colites rebelles et de la stase du gros intestin par B. et M. de la Soc. de Chirurgie, 1913; 94) La libération et la conservation du grand épiploon dans les colectomies totales ou subtotales (z G. Lardennois). B. et M. de la Soc. anat. de Paris, 10.X.1913, str. 429; 95) Chirurgie du gros intestin. Presse médicale 1919, str. 581, 614, 683, 763; 96) Exclusion de l'intestin et péritonite plastique. B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1921, str. 541 i 821; 97) Plaie de la région lombaire, fistule pyo-stercorale. Exclusion. Prolapsus de l'anse exclue (G. Lechlerc). Sprawozdanie. Tamże 1920, str. 904; 98) Hémicolectomie gauche pour mégacôlon pelvien. Résection. Guérison. Tamże, 1920, str. 609 i 1921, str. 77; 99) Opération abdomino-perinéale dans les cancers du rectum. Tamże, 1920, str. 1219; Enté-

roanastomose dans l'occlusion intestinale aiguë. Sprawozd. Tamże, 1920, str. 1183; 100) Pincement isolé du corps de l'appendice dans une hernie crurale avec appendicite intra-abdominale. Tamże, 1920, str. 1286; 101) A propos de la colectomie en un temps. Tamże, 1920, str. 1488; 102) Phrénonévrose simulant l'occlusion intestinale avec vomissements fécaux. Tamże, 1920, str. 1368; 103) Sur le volvulus de l'S iliaque. Tamże, 1921, str. 29; 104) Iléo-sigmoïdostomie termino-terminale suivie de colectomie totale. Sprawozd. Tamże, 1921, str. 160 i 745; 105) Occlusion chronique intestinale par sténoses multiples de l'intestin grêle. Tamże, 1921, str. 812; 106) Kyste dermoïde du méso-appendice. Sprawozd. Tamże, 1921, str. 563; 107) L'enfouissement de l'appendice et sutures du gros intestin. Tamże, 1922, str. 104; 108) Occlusion au cours de la grossesse. Tamże, 1922, str. 269; 109) Torsion de toute la masse intestinale par défaut d'accolement de l'anse primitive. Tamże, 1922, str. 352; 110) Polypes fibreux de l'intestin grêle. Sprawozd. Tamże, 1921, str. 559; 111) Le décollement colo-épiploïque. La Médecine, 1921, nr. 1, str. 40; 112) Résection segmentaire du gros intestin en un temps. Sprawozd. B. et M. de la Soc. de chirurgie, 1922, str. 690; 113) Perforations de la fièvre typhoïde. Eventrations. Tamże, 1922, str. 107; 114) Anus iliaque gauche par le procédé Lambret (Combiér et Murard). Sprawozd. Tamże, 1923, str. 898; 115) A propos des colectomies totales. Tamże, 1923, str. 951; 116) Ablation du cancer du rectum. Tamże, 1923, str. 1489; 117) Récidive d'occlusion intestinale, deux fois traitée chirurgicalement et guérie. Tamże, 1923, str. 1496; 118) 4 Nouvelles observations d'amputation abdomino-périnéale du rectum. (Chaton). Sprawozd. Tamże, 1924, str. 113; 119) Colectomies. Tamże, 1924, str. 174; 120) A propos du cancer du rectum. Tamże, 1924, str. 258; 121) Occlusion de l'intestin grêle par adhérences inflammatoires, traitée par entéro-anastomose. (Combiér et Murard). Tamże, 1922, str. 1230; 122) Fistule cutanée stercorale de l'intestin grêle. Anastomose iléo-colique sur le côlon transverse; résection de l'anse fistuleuse. Guérison. (Constantini et Duboucher). Tamże, 1923, str. 212; 123) Un cas d'occlusion intestinale traité et guéri par anus vaginal artificiel (Bengoléa). Sprawozd. Tamże, 1923, str. 297; 124) A propos des plasties des anus iliaques. Tamże, 1923, str. 418; 125) Occlusion intestinale par calcul biliaire (Cochez). Sprawozd. Tamże, 1926, str. 1078; 125) Lipome sous muqueux du côlon transverse. Sprawozd. Tamże, 1926, str. 1080; 126) Deux cas d'hémi-colectomie (Plisson). Sprawozd. Tamże, 1926, str. 1083; 127) Mégacôlon avec vice de position de l'intestin grêle. Léiomyome du rectum (z M. Breton). Tamże, 1925, str. 400; 128) A propos du mégacôlon rectosigmoïdien. Tamże, 1925, str. 422; 129) Trois observations de mégacôlon sigmoïde (J. Hertz). Sprawozd. Tamże, 1925, str. 494; 130) Cancer du côlon transverse. Tamże, 1924, str. 549; 131) Péritonite adhésive et occlusion du grêle. Anastomose iléo-transverse (Moiroud); 132) Mésocôlite rétractile avec occlusion chronique. Sigmoïdo-sigmoïdectomie latéro-latérale. (Ducarac) Sprawozd. Tamże, 1924, str. 696; 133) Néoplasme recto-sigmoïdien (Aumont). Sprawozd. Tamże, 1924, str. 970; 134) A propos de l'anus artificiel par le procédé de Lambret. Mém. de la Soc. de chirurgie, 1923, str. 843; 135) Occlu-

sion intestinale après ablation de l'appendice. Tétanos d'origine viscérale. (Vergoz). *Sprawozd. B. et M. de la Soc. de chirurgie*, 1927, str. 1354; 136) A propos d'une observation de typhlo-côlite aiguë. (Boppe). *Sprawozd. Tamże*, 1928, str. 851; 137) Volvulus d'un mégacôlon sigmoïdien. (Aumont). *Sprawozd. Tamże*, 1928, str. 1475; 138) Rachianesthésie et iléus. (Vanlande, Boppe). *Sprawozd. Tamże*, 1927, str. 479; 139) Valeur du traitement de la stase cœlique droite par la columisation caeco-colique et la caeco-côloplexie associées. (G. Hertz). *Sprawozd. Tamże*, 1927, str. 796; 140) Occlusions intestinales post-appendiculaires. *Tamże*, 1927, str. 883; 141) Six cas d'invagination intestinale (Tanasesco). *Sprawozd. Tamże*, 1927, str. 925; 142) Présentation d'une pièce de résection d'ulcère peptique du jéjunum. *Tamże*, 1927, str. 992; 143) Perforation d'intestin par ascaris. *Tamże*, 1926, str. 243; 144) Cinq observations de chirurgie des côlons. (Chaton). *Sprawozd. Tamże*, 1923, str. 432; 145) Résultat de l'écrasement et de l'enfouissement des bouts intestinaux chez l'homme. Projection de pièces opératoires. (z D'Allaines). *Tamże*, 1923, str. 5555; 146) Appendicite chronique et stase intestinale. *La Pratique médicale française*, 1924, n° 10, str. 431; 147) Diagnostic des principaux cancers. *Cancer de l'intestin*. Masson et Cie, Paris, 1927. 1 tom; 148) Les anus artificiels continents. *La Médecine*, 1920, n° 1, str. 20; 149) Le cancer du côlon transverse. *Revue de technique médicale*, 1922, n° 13, str. 289; 150) Technique et résultats de l'extirpation des tumeurs du gros intestin (rectum excepté). *Przedst. na Kongresie chirurgów francuskich*, 1922; 151) A propos de l'ablation de l'appendice. *La Médecine internationale*, 1920; 152) Cancer de la partie terminale du côlon pelvien. Résection. Invagination du côlon dans le rectum. (Opération de Mummery). Guérison. *B. et M. de la Société de chirurgie*, 1930, str. 949; 1930, str. 280; 153) Fistule duodénale consécutive à une suture d'ulcère perforé. Duodénectomie. Guérison. (Rapport sur une obs. de Moulouguet. *Tamże*, 1930, str. 792; 154) Rétablissement de la continuité intestinale par invagination après résection pour néoplasme de l'S iliaque et du haut rectum. (Rapport sur obs. de Leclerc). *Tamże*, 1930, str. 1152; 155) Migrations intraduodénales de calculs vésiculaires. *Tamże*, 1931, str. 202; 156) Les résultats du traitement chirurgical du cancer du rectum. (Statistique personnelle de 72 cas). *Société de Gastro-Entérologie*, 13.IV.1931. *Archives de maladies de l'appareil digestif*, 1931, t. XXI, n° 5, str. 597; 157) Vulvulus du côlon pelvien et vulvulus d'un mégacôlon sigmoïde. (Rapport sur des obs. de Lecercle, Bachy, et Vanlande), *B. et M. de la Soc. de Chirurgie*, 1931, str. 1428; 158) Le cancer du côlon pelvien. Les indications variables de son exérèse selon son siège. *Masson et Cie*, Paris, 1932. *Livre Jubilaire du prof. H. Hartmann*, str. 515; *m) Otrzewna*; 159) Le décollement pôle-épiplœique. *La Médecine*, 1921, n° 1, str. 40; 160) Intoxication par lavage péritonéal à l'éther. (Basset). *B. et M. de la Société de chirurgie*, 1926, str. 458; 161) Pneumatose péritonéale. *Tamże*, 1924, str. 274; *n) Nerki i drogi moczowe*; 162) Kyste pararénal. *B. et M. de la Société de chirurgie*, 1922, str. 238; *o) Narządy płciowe kobiece*; 163) Traitement chirurgical conservateur dans les fibromes utérins. *Bulletin médical*, 1920, str. 33; 164) Tumeur massive de l'utérus avec infiltration d'un cancer de l'ovaire

M. Renaud). B. et M. de la Société anatomique, 1920; 165) Utérus didelphe avec salpingite unilatérale et hystérectomie unilatérale. (C. Z. Huet). Journal d'Obstétrique et de Gynécologie, 1921, t. III, n° 1, str. 15; 166) Cancer du moignon du col utérin. B. et M. de la Société de chirurgie, 1927, str. 575; 167) A propos du traitement du cancer cervico-utérin par histérectomie consécutive à la curiethérapie. Tamże, 1923, str. 644; 168) Les ptoses intestinales dans leurs rapports avec la puerpéralité. Gynécologie et Obstétrique, 1924, t. V, n° 1, str. 8; 169) Deuxième grossesse extra-utérine chez la même femme. B. et M. de la Société anatomique, 1902, str. 893; 170) Les Oophoro-salpingites métastatiques. An. de Gyn. et d'Obstétrique, 1910; 171) Endométriomes ovariens. (z G. Parturier). Société de chirurgie, 1932; 172) Fibrome de l'utérus et cancer sigmoïden, Tamże, 1930, str. 251; 173) Fibrome utérin et occlusion intestinale. B. et M. de la Société de chirurgie, 1933; p) *Kończyny*; 174) Traitement sanglant des ankyloses du genou, d'origine gonococcique. Journal de chirurgie, 1914, t. XIII, n° 1; 175) 64 plaies de genou. Presse médicale, 1920, n° 59; 176) Plaies de la fémorale à la racine du membre. B. et M. de la Société de chirurgie, 1920, str. 323; 177) Ostéome du tendon quadricipital. Tamże, 1922, str. 723; 178) Sur un faux troisième trochanter du fémur (ostéome des cavaliers). B. et M. de la Société anatomique, 1910, str. 146; 179) Pseudo botryomycome de l'annulaire (papillome d'irritation). (z Lecène). 1911, str. 123; 180) Ostéotomie sous-trochantérienne pour coxa vara. B. et M. de la Société de Chirurgie, 1921, str. 1214; 181) Arthrotomie transrotulienne verticale pour arthrite purulente traumatique. Tamże, 1921, str. 1192; 182) Ossification symétrique des muscles pectinés après fièvre typhoïde, Tamże, 1927, str. 507; 183) Ankylose du poignet d'origine traumatique. Arthroplastie. Guérison. (Lombard et Goinard). Sprawozd. Tamże, 1925, str. 288; 184) Dislocation ancienne du carpe. Résection de la 1-re rangée. Guérison. (Lombard et Goinard). Tamże, 1925, str. 290; 185) Luxation de l'épaule avec fracture de l'humérus. Tamże, 1925, str. 657; 186) Pseudarthrose avec perte du tibia traitée par la greffe osseuse. (Opération de Hahn-Huntington), Tamże, 1923, str. 1911; 187) Rupture à signes frustes du ménisque interne du genou. Ménissectomie partielle. (Combiér et Murard). Tamże, 1922, str. 1292; 188) A propos de la maladie de Hoffa (hyperplasie inflammatoire du ligament adipeux du genou). Tamże, 1930, str. 651; *III. Prace z dziedziny chirurgji wojennej*; 189) Rapport sur l'ostéosynthèse temporaire amovible dans les fractures par projectiles de guerre. (Rapport de H. Hartmann). B. et M. de la Société de chirurgie, 1915, str. 982; 190) Rapport sur les plaies cranio-encéphaliques. (Rapport de H. Hartmann). Tamże, 1916, str. 1263; 191) De la suture primitive des plaies de guerre Tamże, 1917, str. 263; 192) Plaie pénétrante par éclat d'obus du thorax et du rachis avec lésion de la moelle et du rein, Tamże, 1917, str. 272; 193) Un cas de greffe cartilagineuse de la paroi thoraco-abdominale pour large éviscération et hernies de l'estomac. Tamże, 1918, str. 350; 194) 40 opérations pour plaies pénétrantes de l'abdomen par projectiles de guerre. (Z Daudin-Clavaud). Tamże, 1918, str. 300; 195) L'organisation de la chirurgie de l'avant. Arch. de M. et de Pharm. militaires,

1917, str. 694; 196) Les indications opératoires dans le traitement des polyblessés. (Z Daudin-Clavaud). Tamże, 1917, str. 833; 197) Les plaies vasculaires; leurs complications immédiates, et tardives en chirurgie de guerre. Journal de chirurgie, 1916, str. 441; 198) Plaies de l'abdomen. Leçons de chirurgie de guerre. Masson et Cie, Paris, 1918; 199) Etude des lésions de la cellule hépatique dans les plaies du foie. (z Nanta). B. de la Société de biologie, 1919, str. 9.

Kazimierz Orzechowski urodził się 5 lutego 1878 r. w Przemyślu, gdzie skończył gimnazjum i otrzymał świadectwo dojrzałości dn. 30 maja 1896 r. Studja lekarskie odbył w uniwersytecie J. K. we Lwowie i tam uzyskał dyplom doktora wszechnauk lekarskich dn. 13 kwietnia 1902 roku. Jako student medycyny był przez dwa lata demonstratorem przy katedrze farmakologii. Z końcem roku 1902 przeniósł się do Wiednia, gdzie pracował w klinikach i instytutach uniwersyteckich do połowy stycznia 1909 roku: przez 2 lata w klinice prof. Neissera i w ambulatorjum kliniki psychiatrycznej (Krafft-Ebinga), a od 1903 r.—w Instytucie neurologicznym pod kierownictwem prof. Obersteinera. Od r. 1904 był demonstratorem, a od r. 1905 do początku 1909 — asystentem tegoż Instytutu. Przeniósłszy się do Lwowa, prowadził, jako prymarjusz, oddział nerwowo-psychiatryczny powszechnego szpitala krajowego od 15.I.1909 r. do czasu przeniesienia się do Warszawy, na katedrę neurologji uniwersytetu warszawskiego. 1.V.1910 r. został mianowany docentem neuropatologii, a 8.IV.1919 r. — profesorem nadzwyczajnym uniwersytetu lwowskiego. Przez czas pobytu we Lwowie prowadził laboratorjum anatomopatologiczne kliniki neurologicznej uniwersytetu J. K. Dn. 3.V.1920 r. został mianowany profesorem zwyczajnym neurologji i kierownikiem kliniki neurologicznej w uniwersytecie warszawskim. Jest członkiem zagranicznym Towarzystwa Neurologów w Paryżu, członkiem zwyczajnym Towarzystwa Neurologicznego i Psychiatrycznego w Wiedniu, Towarzystwa Psychiatrycznego w Paryżu, oraz członkiem korespondentem zagranicznym Towarzystwa Neurologicznego estońskiego w Tartu, oraz Towarzystwa Neurologów Niemieckich. Jest członkiem czynnym Wydziału Lekarskiego Polskiej Akademji Umiejętności, członkiem niemal wszystkich towarzystw lekarskich, naukowych i zawodowych, członkiem zarządu War-

szawskiego Towarzystwa Neurologicznego, członkiem honorowym Towarzystwa Lekarzy Częstochowskich, przewodniczącym zarządu Towarzystwa Popierania Badań Mózgu, zastępcą przewodniczącego Wszesłowaniańskiego Towarzystwa Neurologów i Psychiatrów, przewodniczącym Polskiego Towarzystwa Neurologicznego i zastępcą przewodniczącego III. Kongresu Międzynarodowego Neurologów w Londynie na rok 1934.

Ogłosił ogółem prac 63, w tem w języku polskim 44, francuskim 5, niemieckim 13 i włoskim jedną. W ciągu 11 lat istnienia Kliniki Neurologicznej U. W., wyszło z niej, obok publikacyj K. Orzechowskiego, prac w języku polskim przeszło 120, francuskim 11, niemieckim 7, włoskim 1 i hiszpańskim 2, nadto kilkadziesiąt obszernych referatów z odczytów i wykładów własnych i współpracowników w latach od 1927 do 1933, ogłaszanych co miesiąc w *Revue Neurologique*.

Ogłosił drukiem następujące prace:

- 1) Histerja z pozorami tężyczki. Z kliniki psychiatrycznej Wagnera-Jauregga we Wiedniu, *Przegląd Lekarski*. 1903; 2) Rückenmarksbefunde bei Amputationsfällen der oberen Extremität. Arbeiten aus dem neurologischen Institut, 1906, t. XIII; 3) Ueber Kernteilungen in den Vordernhornzellen des Menschen. Arbeit aus dem neurol. Institut, 1907, t. XIII; 4) W sprawie anatomji-patologicznej i patogenezy płasawicy ostrej, obok uwag o obumieraniu komórek nerwowych i jąder ich. *Rocznik Lekarski*, t. I, zeszyt IV; 5) To samo po niemiecku. *Arb. a. d. neur. Institut*. 1907; 6) Ein Fall vom Missbildung des Lateralrecessus. Ein Beitrag zur Onkologie des Kleinhirnbückenwinkels. (Bemerkung ueber Neurome u. aberrierende Nervenfassern im Rückenmark und ueber die fuchsinophilen Körperchen). Arbeit a. d. Neurol. Institute, t. XIV, 1908; 7) O tężyczce z objawami myotonicznymi. Z kliniki Noordena i Wagnera-Jauregga. *Lwowski Tygodnik Lek.* 1908; 8) To samo po niemiecku. *Jahrbücher f. Psych. u Neurol.*, t. XXIX, 1909; 9) Ein Fall von Kopftetanus mit reflektorischer Pupillenstarre. *Deutsche Zeitschrift f. Nervenheilkunde*, t. XXXVII, 1909; 10) Z Kliniki Noordena i Inst. neurol. Obersteinera. — O dyspozycji anatomicznej układu nerwowego. Wykład habilitacyjny, *Tyg. Lek.* 1910; 11) Wspólnie z Meiselsem: Badania czynności narządów nerwowych wegetatywnych w padacze. *Lw. Tyg. Lek.* 1912, n. 4—6; 12) To samo po niemiecku. *Epilepsia*, Vol. IV, str. 181; 13) Wspólnie z Nowickim: Zur Pathogenese pathologischen Anatomie der multiplen Neurofibromatose u. der Sclerosis tuberosa. (Neurinomatosis universalis). *Zeitschr. f. d. ges. Neur. u. Psych.*, t. XI, str. 237; 14) To samo po polsku, *Neurol. polska*, 1912, str. 79; 15) Metaluetyczne cierpienia układu nerwowego a wewnętrzne wydzielanie. *Lw. Tyg. Lek.* 1913, nr. 30—32; 16) Wspólnie z Walichiewiczem: Przypadek operowanej torbieli podpajęcej mózdzka. *Lw. Tyg. Lek.*, 1913,

- n. 13; 17) Badania nad patogenezą chorób myotonicznych. Księga pamiątkowa ku czci Orzechowicza, 1916, str. 91; 18) Wspólnie z Frey'em: Ueber das Vorkommen von latenter Tetanie bei Otosclerose. Wiener Klinische Wochenschr., 1917; 19) Wspólnie z Frey'em: Weitere Untersuchungen ueber die Beziehungen zwischen Otosclerose u. „latenter“ Tetanie sowie ueber die körperliche Konstitution der Otosclerotiker. Wien. Klin. Wochenschr., 1920, nr. 32—34; 20) Wspólnie z Muchą: Ueber Dermatomyositis tuberculosa Typus Boeck. Wien. Klin. Wochenschr. 1919; 21) Studja z zakresu chorób układu mięśniowego. I. Dermatomyositis tuberculosa Boeck. Gaz. Lek. 1919, nr. 24; 22) Przewlekłe zapalenie postępujące mięśni i liszaj ramieniowaty. Przegl. Lek., 1919; 23) O składniku porażnym zaburzenia myotonicznego. Rozpr. Akademii Nauk Lek., 1922; 24) O niedowładzie mięśni międzykostnych. Pamiętnik Jubil. Wydz. Lek. Lwow. 1920; 25) To samo po franc. w Rev. Neurol. 1922; 26) Kilka słów o medycynie w Japonji. Tyg. Lek. 1906; 27) Henryk Obersteiner. Lw. Tyg. Lek. 1907; 28) Józef Bagiński. Lwowski Tyg. Lek. 1914; 29) Gustaw Bikeles. Wspomnienie pośmiertne. Przegl. Lek. 1919; 30) Zespół opsokloniczny. Lw. Tyg. Lek. 1914, str. 243; 31) O epidemji zmięknienia kości w Wsch. Małopolsce. Rozpr. Akad. Nauk Lek. 1922; 32) Próba syntezy niektórych objawów pozapiramidowych. Neurologja Polska. t. VI; 33) O unerwieniu pozapiramidowem. Pol. Gaz. Lek. 1922; 34) Przypadek nagminnego zapalenia opon, leczony odumą. Now. Lek. 1924; 35) Wspólnie z Mitkusem: O postaci parkinsonowskiej guzów przysadki. Uwagi o guzach III komory. N. Gaz. Lek. 1925; 36) To samo po franc. w Revue Neurol. 1925, t. II, nr. 1; 37) O działaniu przeciwbólowem jadów wegetatywnych wybiórczych. Medycyna Doświadczalna i Społ. 1924, zeszyt 3—4; 38) To samo po franc. Compt. r. d. Congr. des Alién. et Neurol. Bruxelles 1924 i Compt. r. d. I. Société de Biolog. 1924; 39) O drżeniu wiązkowym. I. Chorea fibrilaris Morvana. Neurologja Polska, 1925; 40) Zaburzenia wegetatywne w chorobie Charcota. Pol. Gaz. Lek. 1925, nr. 28; 41) W sprawie zmięknienia kości, w szczególności jego lekkich postaci. Pol. Gaz. Lek. 1926, nr. 1; 42) Wspólnie z Freyówną: Zmiany anatomiczne w chorobie Charcota. Neurol. Polska, t. VIII, zeszyt 3—4; 43) I. M. Charcot. Pol. Gaz. Lek. 1926; 44) O ataksji dysmetrycznej oczu. Neurol. Polska., 1927, zesz. X; 45) To samo po franc. w Journ. f. Neurol. u. Psych. 1927; 46) Ze Skłodowskim: Degeneratio hepato-lenticularis nigra. Pol. Gaz. Lek. w N-rze Jubileuszowym dla Gluzińskiego; 47) Gruźlica a system nerwowy. Podręcznik zbiorowy o gruźlicy i walka społeczna z gruźlicą, 1927; 48) Klinika i patogenez padaczki. Rocznik Psychjatryczny, 1929, zeszyt IX; 49) O zastoju komorowym w nagminnem zapaleniu opon. Księga Jubileuszowa dla Dra Flataua, 1929; 50) La stasi ventriculare nella meningite epidemica e la sua cura mediante l'insufflazione di aria, Rassegna internazionale di Clinica e Terapia, 1929, p. 95; 51) Przerwanie ciąży ze wskazań neurologicznych. Ginekologja Pol. t. VI, 1927, zeszyt X—XII; 52) Lecznictwo neurologiczne w zdrojowiskach polskich. Wydawnictwo Kursów dla Lekarzy w Ciechocinku, 1929; 53) Zdobycze dyagnostyki i terapii neurologicznej w ostatnich latach. Medycyna, 1928, nr. 13; 54) Schorzenia układu nerwowego w kile wrodzonej. Biblioteka

Eugeniczna. Warszawa, 1930; 55) Rwa kulszowa. Lekarz-Praktyk. Kraków, 1930; 56) Neurinome. Jadasson's. Handbuch der Haut. u. Geschlechtskrankheiten. Bd. IX. 1931; 57) Józef Babiński (1857—1932). Polska Gaz. Lekarska nr. 48, 1932; 58) Józef Babiński w dziejach ubiegłego okresu neurologji. Lekarz Wojskowy, t. XXI, nr. 1; 59) Z Z. Kuligowskim: Przypadek neuroblastomatu płatu czołowego. Neur. Polska, tom XV, 1932; 60) Z Z. Kuligowskim: Ein Fall von Neuroblastoma verum des Stirnlappens. Zeitschr. f. d. ges. Neur. u. Psych., B. 147, 1933; 61) Na marginesie bieżących poglądów o zapaleniach układu nerwowego bez wiadomej etiologii. Rocznik Psychjatryczny, zesz. XXI, 1933; 62) O t. zw. nystagmie powiek górnych. Neur. Polska, zeszyt poświęcony pamięci ś.p. Babińskiego.

Joaquim Alberto Pires de Lima urodził się dnia 7 marca 1877 r. w Areias (Portugalia). W r. 1909 uzyskał stopień doktora medycyny. W r. 1904 został dyrektorem kliniki chirurgicznej przy Wydziale Lekarskim Uniwersytetu w Porto, w r. 1906 — docentem, a w r. 1907 — profesorem zwyczajnym tego Uniwersytetu, gdzie wykłada anatomję. W ciągu lat 1907—1933 wyjeżdżał na studia naukowe do Anglii, Belgji, Czechosłowacji, Francji, Hiszpanji, Holandji i Niemiec. W r. 1910 zorganizował i skatalogował bibliotekę Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Porto. W r. 1911 zainicjował nowe badania z dziedziny anatomji. W r. 1920 został dyrektorem Instytutu Anatomji, założonego przy wydziale Lekarskim Uniwersytetu. Jest również dyrektorem Instytutu Antropologii Kryminalnej oraz Archiwum Identyfikacyjnego w Porto. Brał udział w licznych kongresach naukowych portugalskich i zagranicznych. Rząd portugalski powierzał mu kilkakrotnie obowiązki członka Komitetów, powoływanych dla zreformowania studjów lekarskich (w latach: 1916, 1918, 1926, 1928). Był przewodniczącym Oddziału Urzędu wychowania narodowego w Porto. Odznaczony orderem oficerskim Saint Jacques de l'Épée. W r. 1926 otrzymał od Société d'Anthropologie de Paris nagrodę im. Godard'a. Jest członkiem licznych instytucyj naukowych: Académie des Sciences de Lisbonne, Association Médicale Lusitaniennne (b. prezes), Académie de Médecine de Rio de Janeiro, Société d'Anthropologie de Paris, Association des Anatomistes, Société Anatomique de Paris, Comité International des Recherches sur les parties molles (C. I. R. P. — wice-prezes), Institut International d'Anthropologie, Société de Médecine et de Chirurgie

de São Paulo, Société Anatomique Portugaise, (b. prezes), Société Portugaise d'Anthropologie et d'Ethnologie, Société Portugaise de Biologie, Société Matins Sarmiento (Guimaraes), Société de Géographie de Lisbonne, Académie Internationale d'Histoire des Sciences (Section portugaise) i t. d.

Ogłosił drukiem około 200 prac naukowych z dziedziny anatomji, antropologii, teratologii, historii medycyny i t. d. Najważniejsze z nich są: 1) *Les anomalies des membres chez les Portugais*. 1927, str. 178 i 85 rys.; 2) *Fora da Aula*, articles de vulgarisation scientifique et pédagogique. 1927, str. XII 334; 3) *Malformations du système uro-génital*. 1930, str. 212 i 115 rys.

Ludwik Puusepp urodził się w Kijowie 3 grudnia 1875 r. Po ukończeniu gimnazjum w Kijowie studia wyższe odbywał w Wojskowej Akademji Lekarskiej w Petersburgu, którą ukończył w r. 1902. W r. 1906 został docentem w tejże Akademji, w r. 1913 — Dyrektorem Petersburskiego Instytutu Psychoneurologicznego, w r. 1919 — Dyrektorem Państwowego Instytutu Nauk Lekarskich w Petersburgu. Od r. 1920 jest profesorem zwyczajnym na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu w Tartu oraz Dyrektorem Kliniki Neurologicznej tegoż Uniwersytetu. W r. 1922 został doktorem honoris causa Uniwersytetu w Padwie, w r. 1929 otrzymał ten sam tytuł w Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Jest członkiem Wojskowej Rady Lekarskiej oraz konsultantem armji estońskiej w stopniu generała. Jako delegat Estonji brał udział w pracach Międzynarodowego Instytutu Współpracy Intelktualnej w Paryżu. Redaguje czasopisma: „*Folia Neurolopathologica Estoniana*” i „*Questions alcoholism et narcomaniae*”. Jest członkiem licznych instytucyj i towarzystw naukowych estońskich i zagranicznych: a) członkiem honorowym i prezesem Estońskiego Towarzystwa Neurologicznego, członkiem honorowym Institut Scientifique Français à Tartu, Towarzystwa Neurologicznego w Wiedniu, Société Roumaine de Neurologie, Psychiatrie et Endocrinologie, Védécka Tzidu Spolny pro peci o nervove a dusevne chore w Pradze; b) członkiem zwyczajnym i prezesem Estońskiego Związku Psychotechnicznego, i Estońskiego Towarzystwa Hygjeny Umysłowej, członkiem zwyczajnym Estońskiego Towarzystwa Lekarskiego, Towarzystwa Przyrodniczego w Tartu, Société de l'Histoire de la Guerre Mondiale; c) członkiem ko-

respondentem Akademji Nauk w Lizbonie, Society of Neurology w Filadelfji, Sociedade Brasileira de Psychiatria, Neurologia e Medicina legal w Rio de Janeiro, Asociacion Espanola de Neuropsiquiatrias w Madrycie, Norsk Neurologisk Forening w Oslo, Société de Neurologie i Société Nationale de Chirurgie w Paryżu; d) członkiem przybranym Société médico-psychologique w Paryżu i Societa Radio-neuro-chirurgica Italiana.

Z ważniejszych prac ogłosił drukiem: 1) Die Tumore des Gehirns, str. 726, 1926 r. 2) Die chirurgische Neuropathologie, Tom I, str. 662, 1932, Tom II, str. 679. 1933.

Maksymiljan Rose urodził się w Przemyślu 19.V. 1883 r. Szkołę powszechną i pierwsze 3 klasy gimnazjalne ukończył w Przemyślu, następne w Wadowicach, gdzie w roku 1902 zdał egzamin dojrzałości. W r. 1902 rozpoczął studia lekarskie w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a dyplom lekarski otrzymał w r. 1908. W r. 1907 zaczął pracować w Klinice chorób nerwowych i umysłowych U. J., a w r. 1908 został asystentem tej Kliniki. Następnie wyjechał na dalsze studia zagranicę, zrazu do Berlina (u prof. Oppenheima i Ziehena), potem do Szwajcarii, gdzie został etatowym asystentem w kantonalnym Zakładzie dla umysłowo chorych Kantonu Zurichskiego w Rheinau. Stamtąd wyjechał do Tübingen, gdzie pracował w Klinice neurologiczno-psychiatrycznej prof. Gauppa i w laboratorium tejże Kliniki pod kierunkiem Brodmanna. Po powrocie do kraju pracował w Krakowie w pracowni neurologicznej Zakładu anatomji opisowej U. J. i wykonywał praktykę lekarską w zakresie chorób nerwowych i umysłowych. Od sierpnia 1914 r. aż do rozpadu Austrii w listopadzie 1918 był na wojnie, zrazu jako lekarz bataljonowy i pułkowy, a ostatnie 2 lata jako kierownik oddziału chorób nerwowych i umysłowych szpitala garnizonowego w Przemyślu i jako lekarz naczelny Stacji Zbornej Legjonów Polskich. W roku 1918 powrócił do Krakowa i rozpoczął na nowo pracę w pracowni neurologicznej Zakładu anatomji opisowej U. J. i praktykę lekarską. Dnia 1 maja 1919 r. wstąpił do armji Polskiej i był zrazu kierownikiem oddziału chorób nerwowych Szpitala rezerwowego Nr. 3 w Krakowie, a potem do jesieni 1921—kierownikiem oddziału chorób nerwowych i umysłowych Szpitala okręgowego. Służbę

te pełnił zrazu jako kapitan, następnie jako major-lekarz. W kwietniu 1925 r. otrzymał powołanie na stanowisko kierownika oddziału w Instytucie Cesarza Wilhelma dla badań mózgowych w Berlinie. W grudniu 1925 r. otrzymał na podstawie swych prac naukowych niemiecką aprobację lekarską, a w styczniu 1926 r.—doktorat niemiecki. W grudniu 1926 r. mianowany został członkiem naukowym Instytutu Wilhelmowskiego. W grudniu też objął współredakcję „Journal für Psychologie und Neurologie”. Od listopada 1927 r. został jedynym redaktorem i kierownikiem tego pisma. W czerwcu 1928 r. habilitował się w zakresie neurologji w Uniwersytecie Warszawskim. W październiku 1928 r. został powołany na dyrektora Polskiego Instytutu Badań Mózgu w Warszawie, które to stanowisko objął 1 lipca 1929 r. W czerwcu 1929 r. został mianowany członkiem korespondentem Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Polskiej Akademji Umiejętności. Od 1 kwietnia 1931 r. objął stanowisko dyrektora Kliniki Psychjatrycznej U. S. B. w Wilnie i zatrzymał stanowisko dyrektora Polskiego Instytutu Badań Mózgu, który został przeniesiony do Wilna.

Ogłosił drukiem następujące prace :

1) przyczynek do badań nad zaburzeniami czucia w niektórych schorzeniach rdzenia. Przegląd Lekarski. 1909; 2) Histologische Lokalisation der Grosshirnrinde bei kleinen Säugetieren. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1912; 3) Ueber die cytoarchitektonische Gliederung des Vorderhirns der Vögel. Donesienie tymcz. Extrait du Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie. 1914; 4) Ueber die cytoarchitektonische Gliederung des Vorderhirns der Vögel. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1914; 5) Lokalizacja histologiczna przedmózdzia krokodyli. Extrait du Bulletin de l'Académie des Sciences de Cracovie. 1919; 6) Cytoarchitektonika przedmózdzia żółwi; 7) Histologische Lokalisation des Vorderhirns der Reptilien. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1923; 8) Ataxia frontalis. Polska Gazeta Lekarska. 1920; 9) (wspólnie z Oszackim). O t. zw. Meningismus. Polska Gazeta Lekarska. 1923; 10) Ueber das histogenetische Prinzip der Einteilung der Grosshirnrinde. Extrait du Bulletin de l'Académie Polonaise. 1925; 11) Ueber das histogenetische Prinzip der Einteilung der Grosshirnrinde. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1926; 12) Der Allocortex bei Tier und Mensch. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1926; 13) Die sog. Riechrinde beim Menschen und Affen. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1927; 14) Der Grundplan der Cortextektonik beim Delphin. Journ. f. Psych. u. Neurologie 1926; 15) Die Organdifferenzierung der Grosshirnrinde im Lichte der vergleichenden Architektonik. Naturwissenschaften, 14 Jahrg., H. 50/51, 1926; 16) Bemerkungen zur Arbeit von Riese: „Konvergenzerscheinungen am Gehirn”. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1927; 17) (Wspólnie z Bielschowsky'm). Die

Bedeutung des Nachweises oxydierender und reduzierender Gewebsfermente für Lokalisationsfragen des Gehirns. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1927; 18) Znaczenie wykrycia utleniających i redukujących fermentów tkankowych dla zagadnień lokalizacji w mózgu. Zbiór prac z dziedziny psychoneurologji (po rosyjsku) 1927; 19) (Wspólnie z Bielschowsky'm). Zur Kenntniss der zentralen Veränderungen bei Recklinghausenscher Krankheit. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1927; 20) Gyrus limbicus anterior und Regio retrosplenialis beim Menschen. Journ. f. Psych. u. Neurol. 1927. Bd. 35. H. 3/4; 21) Aufgaben der vergleichenden Rindenarchitektonik. Referat na kongresie Psychjatrów w Dreźnie. 1926; 22) Ontogenie der Inselrinde. Journ. f. Psych. u. Neurol. Bd. 36. 1928; 23) Die Inselrinde des Menschen und der Tiere. Tamże 1928; 24) (Wspólnie z Bielschowsky'm). Ueber die Pathoarchitektonik der mikro- und pachygyren Rinde und ihre Beziehung zur Morphogenie normaler Rindengebiete. Journ. f. Psych. u. Neurol. Bd. 38. 1929; 25) Die morphogenetische Einteilung der Grosshirnrinde. Naturwissenschaften. 16 Jahrg., H. 22. 1928; 26) Ueber den Einfluss der Fixierung auf das Zellbild der Grosshirnrinde. Journ. f. Psych. u. Neurol. Bd. 38. 1929; 27) O zmianach architektonicznych kory mózgowej w padaczce samoistnej. Rocznik Psychjatryczny, zeszyt X. 1929; 28) Die Morphogenie und architektonische Gliederung der Inselrinde. Psycho-neurologische Festschrift für Alexander Juschtschenko. Verlag „Nord Caucasus“ Rostow a/Don. 1928; 29) Entgegnung auf die Bemerkungen von H. Kuhlenbeck zu meiner Arbeit „Ueber das histogenetische Prinzip der Einteilung der Grosshirnrinde“. Anat. Anz. 1929; 30) Zweite Entgegnung auf die Bemerkungen von H. Kuhlenbeck zu meiner Arbeit „Ueber das histogenetische Prinzip der Einteilung der Grosshirnrinde“. Anat. Anz. 1929; 31) Zytoarchitektonischer Atlas der Grosshirnrinde der Maus. Journ. f. Psych. u. Neurol. Bd. 40. 1929; 32) Vergleichende Zytoarchitektonik der Grosshirnrinde. Fortschritte d. Neurologie, Psychiatrie und ihrer Grenzgebiete. Jahrg. II, H. 6. 1930; 33) Zasady architektonicznej lokalizacji w korze mózgowej. Odczyt na Zjeździe Lekarzy i Przyrodników w Wilnie. 1929; 34) Opuszka węchowa (bulbus olfactorius) u człowieka i zwierząt. Polska Gazeta Lekarska. 1930; 35) Budowa komórkowa kory mózgowej królika. Polska Akademia Umiejętności. 1931; 36) Zmiany architektoniczne mózgu w alkoholizmie. Rocznik Psychjatryczny, zeszyt XVI—XVII. 1931; 37) Zadania współczesnej psychjatrii. Pamiętnik Wileńskiego Tow. Lekarskiego. 1931; 38) Zytoarchitektonischer Atlas der Grosshirnrinde des Kaninchens. Journ. f. Psych. u. Neurol. Bd. 43. 1931; 39) Konstanty Economo. Neurologia Polska. Tom. XIV. 1931; 40) Guz rdzenia bez bólów korzonkowych (z prof. Michejdą). Pamiętnik Wileńskiego Tow. Lekarskiego. T. VIII. 1932; 41) Die vergleichende Zytoarchitektonik des Stirnhirns und ihre Beziehung zur Physiologie und Klinik. Fortschritte der Neurologie, Psychiatrie u. ihrer Grenzgebiete. Jahrg. IV. 1932; 42) Porażenie postępujące, wczesne rozpoznanie i leczenie. Polska Gazeta Lekarska. 1932; 43) (Wspólnie z Dr. Stellą Rose). Die Topographie der architektonischen Felder der Grosshirnrinde am Kaninchenschädel. Journ. f. Psych. u. Neurol. Bd. 45. 1933; 44) Volumenbestimmung der architektonischen Zentren im Endhirn des Menschen mittels Wage. Tamże, 1933; 45) Rwa kul-

szowa i jej leczenie. W druku; 46) Anatomja normalna i patologiczna ośrodków podkorowych. Referat główny w Poznaniu na Zjeździe Psychiów Polskich w 1933 r.; 47) Ontogenie des Zentralnervensystems. W podręczniku Neurologji Bumke-Foerstera. W druku; 48) Phylogenie des Zentralnervensystems. Tamże; 49) Cytoarchitektonik der Grosshirnrinde des Menschen. Tamże; 50) Myeloarchitektonik der Grosshirnrinde des Menschen. Tamże; 51) Das striäre System. Tamże; 52) Das Zwischenhirn. Tamże; 53) O indywidualnych właściwościach kory mózgowej u ludzi. Rocznik Psychiatryczny. 1933.

Bronisław Jerzy Sabat urodził się w r. 1874 w Tyśmienicy (woj. stanisławowskie), syn Eugenjusza i Emilji z Boskich. Gimnazjum ukończył w Stanisławowie. Studja uniwersyteckie (filozoficzne i medyczne) odbywał we Lwowie, Krakowie i Wiedniu, gdzie otrzymał w roku 1901 dyplom doktora filozofji na podstawie rozprawy p. t. „Ueber das Leitvermögen der Gemische von Elektrolyten”, a w r. 1909 — dyplom doktora medycyny. W latach 1902—1907 był nauczycielem matematyki i fizyki w szkołach średnich (w I szkole realnej, następnie w V gimnazjum) we Lwowie. W końcu r. 1904, otrzymawszy z Wydziału Krajowego we Lwowie stypendjum im. Leona ks. Sapiehy celem pogłębienia studjów zagranicą, udał się do Paryża, gdzie przez 2 semestry pracował w zakładach naukowych prof. Piotra Curie i prof. Henryka Becquerel'a. W wyniku tych studjów ogłosił drukiem następujące prace: 1) „Action du bromure de radium sur la résistance électrique des métaux”. (Comptes rendus des Séances de l'Académie des Sciences CXL. N. 10 — 1905) i 2) „Wpływ promieni radu na przewodnictwo elektrolitów”. (Rozpr. Wydz. mat. przyrodn. Akad. Umiej. w Krakowie 1906). W latach 1908—1910 specjalizował się w Wiedniu w radiologii lekarskiej. W latach 1910—1914 był kierownikiem Zakładu rentgenologicznego Krajowego Szpitala powszechnego we Lwowie. Od roku 1910 do 1921 zajmował się również praktyką lekarską prywatną we własnym zakładzie rentgenologicznym we Lwowie. W okresie wielkiej wojny od roku 1914, jako lekarz wojskowy, był kierownikiem pracowni rentgenologicznych najpierw w armji austriackiej, a od listopada 1918 r. — w Wojsku Polskim. W latach 1918—1926 pozostawał w Wojsku Polskim jako oficer lekarz w służbie czynnej. W roku 1921 został mianowany członkiem Wojskowej Rady Sanitarnej i kierownikiem Zakładu rentgenologicznego w Szpitalu Ujazdowskim w Warszawie. Na stano-

wisku tem pozostawał do września 1926 roku, w którym to czasie przeszedł w stan spoczynku w stopniu pułkownika W.P. Od 1922 r. dotychczas jest lekarzem-radiologiem Kasy Chorych obecnie Ubezpieczalni Społecznej w Warszawie na stanowisku kierownika Zakładu rentgenologicznego. W r. 1903 został zaliczony w poczet członków zwyczajnych Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika we Lwowie. W r. 1912 został zaproszony do wstąpienia w grono członków założycieli Lwowskiego Tygodnika Lekarskiego. W r. 1921 został członkiem Komitetu Redakcyjnego Lekarza Wojskowego. Od 1924 r. jest członkiem czynnym Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego. Od 1925 r. jest członkiem Komitetu Redakcyjnego Polskiego Przeglądu Radiologicznego. W r. 1929 był prezesem Delegacji Polskiej na V Międzynarodowy Zjazd Fizjoterapii w Leodjum, na którym został wybrany wiceprezesem Międzynarodowego Towarzystwa Fizjoterapii i Medycyny Fizykalnej w Brukseli. W r. 1931 był prezesem Delegacji Polskiej na III Międzynarodowy Zjazd Radiologów w Paryżu, na którym został wybrany członkiem Międzynarodowego Komitetu Radiologów. Ma następujące odznaki: Orleża, Medal za udział w obronie Państwa Polskiego, Medal dziesięciolecia służby państwowej, Odznakę Pamiątkową Szkoły Aplikacyjnej Korp. Of. San., Palmy Akademickie Francuskie w st. „Officier de l'Instruction Publique”.

Ogłosił drukiem następujące prace :

- 1) Ueber das Leitvermögen des Gemische von Elektrolyten. Zeitschrift für physikalische Chemie von Ostwald und van t'Hoff. 1902. XLI 2; 2) O wnętrzu ziemi i o wulkanizmie. „Przedświt” 1902. Nr. 117, 118. (Rozprawa popularna); 3) O trzęsieniach ziemi. „Przedświt” 1902. Nr. 174, 175, 176. (Rozprawa popularna); 4) O promieniach katodowych i o promieniach Roentgena. „Szkoła” 1903, Nr. 13, 14, 17, 18. (Rozprawa popularna); 5) Fizyka na wystawie środków naukowych w Wiedniu w r. 1903. „Muzeum” 1903. T. XIX. Z. 12; 6) O promieniach Becquerela i o ciałach promieniotwórczych. „Kosmos” 1903. XXVIII. (2 wykłady wygłoszone w Polskiem T-wie Przyrodników im. Kopernika we Lwowie; 7) Psychologja doświadczalna. „Muzeum” 1904. T. XX. Z. 1; 8) Action du bromure de radium sur la résistance électrique des métaux. Comptes-rendus des Séances de l'Académie des Sciences, Paris. 1905. T. CXL. N. 10; 9) Wpływ promieni radu na przewodnictwo elektrolitów. Rozprawy Wydz. mat.-przyrodn. Akademji Umiejętności w Krakowie. 1906; 10) Über den Einfluss des Radiumstrahlen auf das Leitvermögen der Elektrolyte. Berichte der Akademie der Wissenschaften in Krakau. 1906. Jänner; 11) Wpływ promieni Becquerela na opór elektryczny ciał stałych

i cieczy. „Kosmos“ 1906. XXXI; 12) Oglądanie żółtaczkowego zabarwienia skóry przy sztucznem oświetleniu. Lwowski Tygodnik Lekarski. 1908. Nr. 18; 13) Na drogach promieniotwórczości. „Świat“ 1908. Nr. 41; 14) Metoda rentgenograficznego rejestrowania ruchów przepony, serca i tętnicy głównej. Lwowski Tygodnik Lekarski. 1911. Nr. 28; 15) Sprawozdanie z VII Zjazdu rentgenologów w Berlinie. Lwowski Tygodnik Lekarski. 1912. Nr.Nr. 6—19; 16) Sklerom geheilt durch Roentgenstrahlen und über meine Methode der Bestrahlungen (Heterogene Bestrahlungen). Verhandlungen der Deutschen Roentgengesellschaft. 1912. Bd. VIII. (Vortrag auf dem VIII. Deutschen Roentgenkongress in Berlin 1912); 17) Przypadek twardzieli, wyleczony promieniami Roentgena i kilka uwag do uzasadnienia mojej metody naświetlania. Lwowski Tygodnik Lekarski. 1912. Nr. 22 (jubil.); 18) (z W. Ziembickim). Przypadek z przetrwałym przewodem Botalli'ego i niezwykłym obrazem radioskopowym. Lwowski Tygodnik Lekarski. 1912. Nr. 22 (jubil.); 19) O rentgenologicznem badaniu narządu moczowego. Lwowski Tygodnik Lekarski. 1913. Nr. 14 (jubil.); 20) O leczniczem stosowaniu promieni Roentgena w ginekologii. Lwowski Tygodnik Lekarski. 1913. Nr. 34—38. (Wykład w T-wie Ginekol. we Lwowie); 21) (z J. Modrakowskim). Experimentell-Roentgenologische Untersuchungen über die Innervation des Magendarmkanals und über die Wirkung des Morphiums. Verhandlungen der Deutschen Roentgengesellschaft. 1913. Bd. IX. (Vortrag auf dem IX. Deutschen Roentgenkongress in Berlin 1913); 22) Aus der Roentgendiagnostik der Erkrankungen des Kopfes und der Wirbelsäule. Verhandlungen der Deutschen Roentgengesellschaft. 1913. Bd. IX. Vortrag auf dem IX. Deutschen Roentgenkongress in Berlin 1913; 23) Ueber das Verfahren der roentgenographischen Darstellung der Bewegungen innerer Organe (des Herzens, der Aorta, des Zwerchfells). Fortschritte auf dem Gebiete der Roentgenstrahlen. 1913. Bd. 20; 24) (z Stieflerem). Über einen eigenartigen Rumpfhabitus bei Rückenmarkschussverletzungen. Wiener Klinische Wochenschrift. 1916. Nr. 52; 25) (z Z. Szczepańskim). O wpływie odmy opłucnowej sztucznej na serce (praca doświadczalna). Przegl. Lek. 1917. Nr. 52. (Wykład na II Zjeździe Internistów Polskich we Lwowie. 1914; 26) Über Roentgenuntersuchung des Kopfes bei Epilepsie. Roentgenjahrbuch hg. von Sommer. Leipzig 1914 Bd. IX; 27) (z Z. Szczepańskim). Über den Einfluss des künstlichen Pneumothorax auf das Herz. Wiener Klinische Wochenschrift. 1918. Nr. 39; 28) O zadaniach i potrzebie urzędzenia centralnych zakładów radiologicznych na wydziałach lekarskich uniwersytetów polskich. Gazeta Lekarska. 1919. Nr. 22—23; 29) O naświetlaniach rentgenowskich sekundowych względnie chwilowych. Gazeta Lekarska. 1919. Nr. 45—46; 30) O rentgenowskiem badaniu głowy w przypadkach padaczki. Lekarz Wojskowy. 1920. Nr. 33; 31) O badaniach rentgenologicznych w polu. Lekarz Wojskowy. 1921. Nr. 41; 32) O leczeniu strupnia woszczynowatego promieniami Roentgena. Lekarz Wojskowy. 1922. Nr. 11; 33) O promieniach Roentgena w okulistyce. Polska Gazeta Lekarska. 1922. Nr. 38; 34) O wrzodzie żołądka i o wrzodzie dwunastnicy w obrazie rentgenowskim. (Wykład na XIX-ym Zjeździe Chirurg. Polskich. 1922). Polski Przegl. Chir. R. 1923. Z. 1. i (w streszczeniu) Polska Gazeta Lekarska. 1923. Nr. 27; 35) O śródczaszkowych zwapniałych ogniskach chorobowych. (Wy-

kład na XIX Zjeździe Chir. Polskich 1922). Polski Przegl. Chirurğ. 1923. Z. 1; 36) (z B. Szareckim). O chorobie Recklinghausena (Ostitis cystica fibrosa) i o chorobie Pageta (Ostitis deformans). Wykład na XIX Zjeździe Chirurğ. Polskich 1922). Polski Przegl. Chir. 1923. Z. 1; 37) Wilhelm Konrad Roentgen. (Wspomnienie pośmiertne). Lekarz Wojskowy. 1923. Nr. 1; 38) O diatermji. Warsz. Kalendarz Lekarski. 1926; 39) O promieniach Roentgena w lecznictwie. Warsz. Kalend. Lek. 1926. W uzupełnionem II-ym wydaniu—Warszawski Kalendarz Lekarski 1927. W wydaniu III-em — Warszawski Kalend. Lek. 1923; 40) Promienie stosowane w lecznictwie i ich miejsce w skali fal elektromagnetycznych. (Wykład wygł. na inauguracyjnym zebraniu Warsz. Koła Radiologów (1926). Polski Przegl. Radiologiczny. 1926. Z. 1—2; 41) Cholecystografia, jej metody, wyniki i wskazania. Polski Przegląd Chirurğiczny. 1926. (Wykład na XXIII. Zjeździe Chirurğów Polskich); 42) W sprawie rentgenoterapii choroby Basedowa. Polski Przegl. Chir. 1926. (Wykład na XXIII Zj. Chir. Polskich); 43) O działaniu leczniczem promieni pozafiołkowych i promieni Roentgena w gruźlicy. Wydawn. pod red. prof. Ciechanowskiego: „Gruźlica i jej zwalczanie”. 1927; 44) Rentgenoterapia twardzieli. I Ogólny Zjazd Lekarzy Słowiańskich w Warszawie w r. 1927. Księga Pamiątkowa. 1928, s. 90—92; 45) O działaniach biologicznych promieni Roentgena. Przegl. Techniczny. 1927 (streszczenie odczytu z cyklu rentgenowskiego, urządzonego przez Polskie T-wo Fizyczne w W-wie); 46) O rentgenografji międzypośladowej (Rentgenographia interclunalis) kości ogonowej. Polski Przegl. Radiolog. 1929. T. IV. Z. 3—4; 47) O rentgenografji śródnarządowej, w szczególności śródprostniczej i śródżołądkowej. Polski Przegl. Radiolog. 1929. T. IV. Z. 3—4; 48) Zur Semiologie und Pathogenese der Albers-Schönberg'schen Marmor Knochenkrankheit. Verhandlungen der Deutschen Rentgenesellschaft. 1930. Bd. 21; 49) Sprawozdanie z V. Międzynarodowego Zjazdu Fizjoterapii w Leodjum (Liège). Warsz. Czasop. Lekarskie. 1931. Nr. 40; 50) (z J. Roguskim). Przypadek chrząstniakowatości połowiczkiej (choroby Ollier'a). „Medycyna”. 1931. Nr. 13; 51) Contribution à l'étude de la maladie „Les os en marbre”. Résumés des Communications du III-e Congrès International de Radiologie. Paris. 1931; 52) De la nécessité de préciser les définitions et d'établir une nomenclature et un groupement rationnels des variations et des anomalies anatomiques, notamment de celles qui peuvent être révélées par la radiographie. Comptes rendus de l'Association des Anatomistes (vingt-sixième Réunion à Varsovie, 1931), Nancy; 53) Sprawozdanie z III Międzynarodowego Zjazdu Radiologów w Paryżu w 1931 r. Nowiny Społeczno-Lekarskie. 1932. Nr. 15—16; 54) Przyczynek do semiologii i patogenezy choroby Albers-Schönberg'a (marmurowatość kości). „Medycyna” 1933, Nr. 34, oraz Pamiętnik T-wa Lekarskiego Warszawsk. T. 127, s. 197—206; 55) Radiografia intrarektalna (metoda, przyrząd, technika, wskazania i wyniki). (Autoreferat wykładu w Tow. Lek. Warsz.) „Medycyna”. 1934 Nr. 8; 56) Intrarektale Radiographie (Verfahren, Apparat, Technik, Indikationen und Ergebnisse). IV Internationaler Radiologen-Kongress. Zürich 1934. Bd. II. Referate; 57) Rozpoznanie wczesnej ciąży zapomocą radiografji śródprostniczej. Ginekologia Polska. 1934. T. XIII. Z. 4—6; 58); Zur Geschichte der Roentgen-

kyographie und Ausarbeitung der Modifikationen der Methode. Fortschritte auf dem Gebiete der Roentgenstrahlen, 1934. Bd. 50. H. 3; 59) Endoradjo-grafja, w szczególności radjografja śródprostopnicza (metoda, przyrząd, technika, wskazania i wyniki). Sprawozdania z posiedzeń T-wa Nauk. Warszawskiego. Wydz. IV. 1934.

Ponadto ogłosił drukiem kilkadziesiąt mniejszych artykułów, ocen i autoreferatów z wykładów, komunikatów i przemówień na posiedzeniach towarzystw naukowych i zjazdów lekarskich krajowych i zagranicznych, oraz opisy wynalazków w pismach patentowych (m. i. w Deutsche Patentschriften Nr. 549697, Nr. 596555, Nr. 599355).

Jest wynalazcą przyrządów radjologicznych: 1) kimografu (radjokimografję t. j. metodę radjologicznego utrwalania ruchów narządów wewnętrznych, oraz prototyp kimografu podał w 1911 r.); 2) rektoradjo-grafu (endoradjo-grafję t. j. metodę rentgenografji na filmach, wprowadzonych do jam narządów wewnętrznych, podał w 1927 r.).

Mściwój Semerau-Siemianowski, urodzony 19 maja 1885 r., studja lekarskie odbył w Uniw. Berlińskim i Strassburskim, tytuł doktora medycyny uzyskał w r. 1912. Początkowo pracował w poliklinice chorób wewnętrznych prof. Meyera w Strassburgu, następnie w klinice prof. Wenckebacha, od sierpnia 1918 do lipca 1924 jako adjunkt kliniki chorób wewnętrznych Uniw. Warsz. w szpitalu Św. Ducha, wreszcie od lipca 1924 jest ordynatorem Oddziału Chorób Wewnętrznych w szpitalu Św. Łazarza w Warszawie. W 1927 r. był przedstawiony przez Komisję Wydziału Lek. Uniw. Warsz. jako kandydat secundo loco na katedrę djagnostyki lekarskiej i ogólnej terapii w Uniw. Warsz. W r. 1929 otrzymał tytuł profesora.

Dane bibliograficzne nie zostały nadesłane.

Michał Marjan Grzymała Siedlecki urodził się 8 września 1873 r. w Krakowie, z ojca Adolfa i matki Tekli z Dydyńskich, religji rzymsko-katolickiej. Po ukończeniu szkoły powszechnej oraz gimnazjum im. Św. Jacka w Krakowie zdaje egzamin dojrzałości w r. 1891. Zapisuje się na Wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, najpierw na chemję. Po roku zostaje demonstratorem przy Katedrze Chemji nieorganicznej i pracuje pod kierunkiem ś. p. Karola Olszewskiego. Następnie przechodzi na zoologję i w r. 1893/4 zostaje demonstratorem przy Katedrze anatomji porównawczej, pracując pod kierunkiem prof. K. Kostaneckiego. Doktorat filozofji zdaje

w r. 1895 i zaraz potem wyjeżdża na studia do Berlina, gdzie w ciągu roku 1895 i 1896 pracuje w pracowni zoologicznej pod kierunkiem prof. F. E. Schulge'go. W r. 1896 po raz pierwszy pracuje przez trzy miesiące w Stacji zoologicznej w Neapolu. W r. 1897 pracuje w Paryżu, w Instytucie Pasteura pod kierunkiem prof. E. Mieczniko'fa, zaś 1898—99 po raz drugi, przez przeszło rok, w Stacji zoologicznej w Neapolu. Powróciwszy do kraju, habilituje się w r. 1900 jako docent zoologii na Wydz. filozoficznym Uniw. Jagiellońskiego w Krakowie. W r. 1901 otrzymuje za swe prace nagrodę z Akademii Paryskiej, oraz tytuł laureata tejże Akademii. W r. 1904 spędza pół roku w stacji zoologicznej w Wimmereux. W r. 1906 odbywa dłuższą podróż do Egiptu, zaś w r. 1907 i 1908 przebywa na Jawie, Wyspach Oceanu Indyjskiego, w Indjach i na Ceylonie, pracując głównie w pracowni zoologicznej ogrodu botanicznego w Buitenzorgu. W r. 1904 zostaje mianowany nadzwyczajnym profesorem zoologii, zaś w r. 1902—zwyczajnym profesorem tegoż przedmiotu na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W r. 1915 do 1918, w czasie wielkiej wojny, pracuje w Krakowskim Biskupim Komitecie dla spraw pomocy ludności dotkniętej wojną i prowadzi tam sekcję opieki nad uchodźcami wojennymi. W r. 1918—19 zostaje wysłany do Paryża celem uzyskania pomocy dla ludności polskiej oraz celem wręczenia dyplomów honorowych doktorów prezydentowi Wilsonowi i prezydentowi Clemenceau. W r. 1919 zostaje mianowany doktorem honorowym Uniwersytetu w Strasburgu. W połowie roku 1919 zostaje mu powierzona misja zorganizowania Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Przez rok 1919, 20 i 21 organizuje ten Uniwersytet i wyklada na nim zoologję. Wybrany rektorem tegoż Uniwersytetu w r. 1921, zrzeka się tej godności i wraca do Krakowa. W r. 1922 zostaje mianowany stałym delegatem Rządu R. P. do Międzynarodowej Rady Badań Morza w Kopenhadze, gdzie w r. 1931 zostaje powołany do Zarządu i wybrany prezesem komisji limnologicznej. W r. 1932 zostaje członkiem zarządu Międzynarodowego biura Ochrony Przyrody w Brukseli. W r. 1925/26 był dziekanem Wydz. filozoficznego, a w r. 1929/30 — prorektorem Uniwersytetu Jagiellońskiego. W r. 1931 otrzymał honorowy doktorat Uniwersytetu Stefana

Batorego w Wilnie. Jest członkiem czynnym Polskiej Akademji Umiejętności, Towarzystwa Naukowego we Lwowie, Tow. Przyjaciół Nauk w Wilnie, członkiem korespondentem Société de Biologie w Paryżu oraz Zoological Society w Londynie, obywatel honorowym miasta Wilna oraz Komandorem orderu Odrodzenia Polski z gwiazdą.

Ogłosił drukiem następujące prace:

1) O budowie leukocytów oraz o podziale ich jąder i jaszczurów. Rozpr. Akad. Umiej. Kraków, 1895; 2) Ueber die Struktur und Kernteilungsvorgänge bei den Leukocyten der Urodelen. Bull. de l'Acad. Sc. Kraków 1895; 3) wspólnie z K. Kostaneckim. Ueber das Verhältniss der Centrosomen zum Protoplasma. Arch. f. mikr. Anat. Bd. 48, 1896; 4) Reproduction sexuée et début de la sporulation chez la Coccidie des tritons. C. R. Soc. Biol. Paris 1898; 5) (wspólnie z F. Schaudinnem). Beiträge zur Kenntniss der Coccidien. Verh. deut. Zool. Ges. 1897; 6) Reproduction sexuée et cycle évolutif de la coccidie de la seiche. C. R. Soc. Biol., Paris 1898; 7) Étude cytologique et cycle évolutif de la coccidie de la seiche. Ann. de l'Inst. Pasteur. 1898; 8) Étude cytologique et cycle évolutif de Adelea ovata Schneider. Ann. de l'Inst. Pasteur, Paris 1899; 9) Ueber die geschlechtliche Vermehrung der Monocystis ascidia. Bull. Acad. Sc. Kraków, 1899; 10) Contribution á l'étude des changements cellulaires provoqués par les Grégarines. Arch. d'anat. microsc. 1901; 11) Sur les rapports des Grégarines avec l'épithelium intestinal. C. R. Soc. Biol. Paris 1901; 13) O rozwoju płciowym gręgaryny. Rozpr. Akad. Umiej. Kraków, 1902; 14) Herpetophrya astoma n.g.n.sp. Rozpr. Akad. Umiej. Kraków, 1902; 14a) (to samo po francusku). Bull. Acad. Sc. Kraków, 1902; 15) Cycle évolutif de la Caryotropha Mesnilii. Bull. Acad. Sc. Kraków, 1902; 16) Quelques observations sur le rôle des Amibocytes dans le coelome d'un annélide. Ann. Inst. Pasteur, Paris, 1903; 17) Sur la résistance des Épinoches aux changements de la pression osmotique du milieu ambiant. C. R. Acad. Sc. Paris, 1903; 18) L'action des solutions des sels alcalins et alcalino-terreux sur les Épinoches, C. R. Acad. Sc. Paris, 1903; 19) (wspólnie z M. Caullery). Sur la résorption phagocytaire des produits génitaux inutilisés chez l'Echinocardium cordatum. C. R. Acad. Sc. Paris, 1903; 20) O znaczeniu karyosomu. Rozpr. Akad. Umiej. Kraków, 1905; 21) (wspólnie z F. Krzyształowiczem). Krętek bładz Schaudinna w zmianach kiłowych. Przegl. Lek., Kraków, 1905; 22) (z tymże). Spirochaete pallida Schaud. in syphilitischen Erscheinungen. Monatshefte f. Prakt. Dermatologie. 1905; 23) Ueber die Bedeutung des Karyosom. Bull. Acad. Sc. Kraków, 1905; 24) (wspólnie z F. Krzyształowiczem). Contribution à l'étude de la structure et du cycle évolutif de Spirochaete pallida Schaud. Bull. Acad. Sc. Kraków, 1905; 25) (z tymże). Spstrzeżenia nad budową i rozwojem Spirochaete pallida. Rozpr. Akad. Umiej. Kraków, 1905; 26) (z tymże). O stosunku rozwoju krętka bładz do okresów kiły. Przegl. Lek. 1905; 27) (to samo po niemiecku). Monatshefte f. Prakt. Dermatologie, 1906; 28) O przemianie materji wśród morza. „Kosmos“, Lwów,

1907; 29) O budowie i rozwoju *Caryotropha Mesnilli*. Rozpr. Akad. Umiej. Kraków 1907; 30) (to samo po niemiecku). Bull. Acad. Sc. Kraków, 1907; 31) (wspólnie z F. Krzyształowiczem). Badania doświadczalne nad kiłą; morfologia krętka bladego; Rozpr. Akad. Umiej. Kraków, 1908; 32) (to samo po francusku). Bull. Acad. Sc. Kraków; 1908; 33) Ueber Bau, Lebensweise und Entwicklung des javanischen *Flugfrosches*. Bull. Acad. Sc. Kraków, 1908; 34) Zur Kenntniss des javanischen *Flugfrosches*. Biol. Zentralbl. 1909; 35) Veränderungen der Kernplasmarelation während des Wachstums intrazellulärer Parasiten. Bull. Acad. Sc. Kraków, 1911; 36) Die Haftballen des javanischen *Flugfrosches*. Bull. Acad. Sc. Kraków, 1910; 37) O zakresie i znaczeniu badań zoologicznych. „Wszechświat“, 1912; 38) Zmienność zwierząt pod wpływem warunków zewnętrznych. Akademickie wykłady rolnicze. Warszawa, 1913; 39) O wartości osobnika wśród istot żywych. Roczn. Akad. Umiej. Kraków, 1914; 40) Ueber die lymphatischen Gefässe in den Flughäuten der fliegenden Drachen. Bull. Acad. Sc. Kraków. 1915; 41) Wstęp do „Fizjologii człowieka“. Rozdział ze zbiorowej fizjologii pod redakcją Cybulskiego, Warszawa, 1915; 42) Państwa zwierzęce. Kraków (Gebethner i Sp.), 1916; 43) Spadochronowy lot niektórych owadów. Rozp. Akad. Umiej. Kraków. 1918; 44) (to samo po niemiecku). Bull. Acad. Sc. Kraków, 1918; 45) Nauka polska na terenie międzynarodowym. „Nauka Polska“ t. I. Warszawa, 1920; 46) Quelques remarques sur ce qu'on appelle „Position terrifiante“ des animaux, C. R. Soc. de Biologie. Paris, 1919; 47) J. H. Fabre. 1823—1915. (Wspomnienie), Kraków, 1922; 48) O zorganizowaniu polskich połowów rybackich na pełnym morzu. Arch. Rybactwa Polskiego. 1925; 49) Morze jako przedmiot badań. Przyrodnik 1925; 50) Na rafach koralowych. Cieszyn, 1926; 51) O połowy na Morzu Północnym. Morze. Warszawa, 1926; 52) Ekonomiczne wyzyskanie wybrzeża w zakresie rybołówstwa morskiego. Ankieta Ministerstwa Robót Publicznych. Gdynia, 1927; 53) Naukowe podstawy racjonalnej gospodarki rybackiej na morzu. Bydgoszcz. 1929; 54) La Pologne et le Conseil permanent international pour l'Exploration de la Mer. Tom jubileuszowy Międzynarodowej Rady Badań Morza w Kopenhadze, 1929; 55) Remarks relative to the question of the Salmon and Sea-trout Fishery in Poland. Rap. et proc. verbaux, Copenhague 1928; 56) The Sea Fishery Statistics in Poland. Bulletin Statist. des Pêches Marit. 1929; 57) Quelques remarques sur la protection de la faune dans les fleuves limitrophes. Conseil Nation. pour la Protection de la Nature. Kraków, 1930; 58) Niewyzyskane walory morza. Instytut Bałtycki, Toruń 1930; 59) Wpływ morza na psychikę narodową. Kronika o Polskim Morzu. Warszawa, 1930; 60) Wielorybnictwo i ochrona wielorybów. X-ty Rocznik Ochrony Przyrody. Kraków, 1931; 61) Uwagi o ochronie fauny na rzekach granicznych. Ochrona Przyrody T. X; 62) Sprawy dotyczące się ochrony przyrody na zjeździe Międzynarodowej Rady Badań Morza w Kopenhadze 1930. Ochrona Przyrody, t. X; 63) Sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Ornitologicznego w Amsterdamie, 1930. Ochrona Przyrody, t. X; 64) Sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Ochrony Przyrody w Paryżu 1931. „Ochrona Przyrody“ t. XI; 66) Ochrona ryb. Odbitka ze „Skarbów Przyrody“. Warszawa, 1932; 66) Remarks on the programme of work of the Salmon

and Trout Committee. Rap. et proc. Verbaux, 1932; 67) Ochrona wielorybów a wielorybnictwo. Ochrona Przyrody, t. XII; 68) Sprawa nowelizacji konwencji o ochronie ptaków pożytecznych dla rolnictwa, zawartej w Paryżu w r. 1902. Ochrona Przyrody, t. XII; 69) Sprawy pozostające w związku z ochroną przyrody, poruszone na posiedzeniu Międzynarodowej Rady Badań Morza w Kopenhadze w czerwcu 1932. Ochrona przyrody t. XII. *Prócz tego książki:* 1) *Jawa, przyroda i sztuka*. Warszawa, 1913; 2) *Skarby wód*, Warszawa, I wyd. 1923, II wyd. 1928; 3) *Głębiny*. Kraków, I wyd. 1919, II wyd. 1927. *Prócz tego publikacje literackie:* 1) *Paryż, 1919*, Kraków 1919; 2) *Z Ziemi Lubelskiej*. Kraków, 1915; 3) *Opowieści malajskie*. Warszawa. 1928; 4) *Wspomnienia z pierwszych lat organizacji Uniwersytetu Wileńskiego*, Wilno, 1929.

Franciszek Xawery Skupieński urodził się dn. 21 listopada 1888 r. we wsi Tumie pod Łęczycą (obecnie wojew. Łódzkie). Wykształcenie początkowe otrzymał w szkole elementarnej w Tumie oraz w 6-cio klasowej Szkole Miejskiej w Łęczycy. Wykształcenie średnie otrzymał w 7-io klasowej Szkole Handlowej w Pabjanicach oraz Kolegium Humanistycznym Tow. Kursów Naukowych w Warszawie. W roku 1911 wyjechał do Paryża na studia wyższe. W pierwszym roku studjował filozofję na Wydziale Filozoficznym Instytutu Katolickiego w Paryżu. W r. 1912 rozpoczął na Wydziale Matematyczno-przyrodniczym Uniwersytetu paryskiego studia przyrodnicze. W roku 1915 otrzymał stopień licencjata nauk przyrodniczych i rozpoczął pracę doktorską w pracowni botanicznej ś. p. profesora L. Matruchot. Po ukończeniu pracy wstąpił, w r. 1918-ym, do tworzącej się Armji Jen. Hallera. Na wiosnę 1919 roku wrócił wraz z Armją do kraju. We wrześniu tego samego roku wyjechał, na podstawie uzyskanego urlopu, do Paryża w celu wydrukowania pracy doktorskiej, napisanej przed wstąpieniem do wojska. Dnia 21 czerwca 1920 roku otrzymał stopień doktora nauk przyrodniczych, z najwyższem odznaczeniem, na podstawie pracy p. t. „Recherches sur le cycle évolutif de certains Myxomycètes”. W grudniu 1920 r. otrzymał nominację na starszego asystenta przy katedrze botaniki ogólnej U.W. W r. 1922 objął wykłady botaniki i mikrobiologii oraz kierownictwo Zakładu Botanicznego na Politechnice Warszawskiej. W roku 1929 habilitował się z zakresu botaniki na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Warszawskiego.

Ogłosił drukiem następujące prace :

A) *Prace ogłoszone przed habilitacją.* 1) Note sur un nouveau Myxomycète et liste de quelques espèces du même groupe trouvées dans la forêt de Fontainebleau. Bull. de la Société Mycologique de France, T. 32, 1 et 2 fasc., 1916; 2) Sur la sexualité chez les Champignons Myxomycètes, Comptes Rendus de l'Académie des Sciences, Paris, t. 165, 1917; 3) Sur la sexualité chez les Champignons Myxomycètes. C. R. Académie des Sc., Paris, t. 167, 1918; 4) Sur la sexualité chez une espèce de Myxomycète Acrasiée. C. R. Ac. Sc. Paris, t. 167, 1918; 5) Influence du milieu nutritif sur le développement des Champignons Myxomycètes. C. R. de la Soc. Biologique, Paris, 1918; 6) Recherches sur le cycle évolutif de certains Myxomycètes (praca doktorska, ogłoszona w 1920 r.); 7) Réponse à la critique de M. Buchet, concernant un récent travail sur les Myxomycètes. Bull. de la Soc. Mycol. de France, t. 37, fasc. 11; 8) Z Biologii Słuzowców. Kosmos XLVII, 1922; 9) Nouvelles espèces de Myxomycètes: *Physarum polonicum* et *Matruchoitiella splendida*. Bull. Ac. Polon. des Sc. et des Lettres, 1924; 10) Contribution à l'étude des Myxomycètes en Pologne. Bull. Soc. Mycol. de France, t. XLII, 1926; 11) Sur le cycle évolutif chez une espèce de Myxomycète endosporée *Didymium difforme* (Duby). C. R. Ac. Sc. Paris, 1926; 12) Sur le cycle évolutif chez une espèce de Myxomycète endosporée *Didymium difforme* (Duby). C. R. Ac. Sc., Paris, 1927. B) *Praca habilitacyjna.* 13) Badania bio-cytologiczne nad *Didymium difforme*. Część 1-a. Acta Soc. Botanicorum Poloniae, Vol. V, 1928 r. Praca nagrodzona 1-ą nagrodą na Konkursie Zrzeszenia Asystentów Wyższych Szkół Rzeczypospolitej Polskiej. C) *Prace ogłoszone po habilitacji.* 14) Sur la coloration vitale de *Didymium nigripes* (Fr.). Acta Soc. Bot. Pol. Vol. VI, 1929; 15) Influence de la température sur la fructification de *Didymium nigripes* (Fr.). Acta Soc. Bot. Pol., Vol. VII, 1930; 16) Influence du rouge neutre sur le développement de certains Myxomycètes. Acta Soc. Bot. Pol., Vol. VIII, 1931; 17) Influence du substratum sur le développement des Myxomycètes. Acta Soc. Bot. de Pologne, Vol. IX, 1932.

Adolf Szyszko-Bohusz urodził się w Narwie (Estonja) 1 września 1883 r. Ukończył ze złotym medalem gimnazjum X klasyczne w Petersburgu w roku 1902; w tymże roku na zasadzie egzaminu konkursowego został przyjęty na Wydział Architektury w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu, który ukończył jako pensjonariusz w roku 1909. Korzystając ze stypendjum rządowego (Prix de Rome), studjował barok w Austrii i Niemczech. Od roku 1910 osiadł w Krakowie jako wolno praktykujący architekt oraz jako sekretarz Komisji do badania historii sztuki w Polsce przy Krakowskiej Akademii Umiejętności. Współpracownikiem tej Komisji jest od roku 1905, członkiem

rzeczywistym — od r. 1907-go. Począwszy od r. 1905, z ramienia tej Komisji przeprowadził szereg badań nad naszymi zabytkami sztuki, których rezultatem jest kilkanaście rozpraw, ilustrowanych zdjęciami pomiarowymi i fotograficznymi, znajdujących się w tekach Komisji, względnie drukowanych w „Sprawozdaniach” teje Komisji. W roku 1912 otrzymuje propozycję objęcia docentury architektury w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. W początku roku 1913 zostaje mianowany profesorem nadzwyczajnym architektury nowoczesnej na Wydziale Budownictwa lądowego i Architektury na Politechnice we Lwowie. W roku 1915 wstępuje do Legionów polskich i po szeregu walk nad Styrem i Stochodem, jako podchorąży 6-go pułku piechoty, reklamowany wraca na uruchomiony w międzyczasie Wydział Architektury. W roku 1916 otrzymuje urlop bezpłatny celem objęcia z ramienia Wydziału Krajowego kierownictwa odnowienia Zamku na Wawelu, które piastuje do dzisiaj. W roku 1921, zwolniony z profesury na Politechnice, otrzymuje katedrę zwyczajną konserwacji zabytków w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą zamienia w roku 1932 na katedrę Architektury monumentalnej na Wydziale Architektury na Politechnice w Warszawie. Od roku 1929 jest kierownikiem robót w gmachach reprezentacyjnych w Warszawie (Zamek Warszawski i Łazienki). Prawo wykonywania robót budowlanych posiada od roku 1908, inżynierem cywilnym budownictwa i architektury jest od roku 1918. Doktorat nauk technicznych na Politechnice Lwowskiej uzyskał w roku 1919 na podstawie pracy doktorskiej pod tytułem „Rotunda N. P. Marji na Wawelu”. W ciągu całej dwudziestoletniej pracy architektonicznej brał udział w 22 konkursach architektonicznych, w których otrzymał 18 nagród. Wymienić, jako większe prace konkursowe, należy projekty Uniwersytetu we Lwowie, Akademii Górniczej w Krakowie, domu Banku Przemysłowego w Krakowie, seminarjum w Pszczynie, Katedry w Katowicach, gmachu Kasy Chorych w Krakowie, pensjonatu „Lwiągód” w Krynicy, Domu Zdrojowego w Krynicy, kościoła na Łyczakowie we Lwowie, świątyni „Opatrzności bożej” w Warszawie, bazyliki morskiej w Gdyni i t. d. Ponadto wykonał cały szereg projektów na zamówienia, jak naprzykład projekt hotelu „Bristol” w Krynicy, Muzeum

Narodowego w Krakowie, pałacu w Gumniskach i t. d. nie zrealizowanych, względnie projektów budów wykonanych, jak naprzykład: dom czynszowy w Krakowie, Zwierzyniecka 15, dom w Krakowie, plac Marjacki 7, dom w Krakowie, Rynek Główny róg św. Jana, pensjonat „Felicja” w Krynicy, Dom Zdrojowy w Żegiestowie, willa „Warszawianka” tamże, mauzoleum Bema w Tarnowie, poczta w Częstochowie, Zameczek P. Prezydenta w Wiśle. Z prac konserwatorskich, poza zamkami na Wawelu i w Warszawie, restaurował gmach biblioteki Jagiellońskiej, budynki klasztoru na Jasnej Górze, kościół na Skałce w Krakowie.

Z prac drukowanych wymienić należy wspomniany szereg rozpraw w „Sprawozdaniach Komisji do badania historii sztuki w Polsce”, jak naprzykład: „Kościoły dwunawowe w Polsce”, „Kościoły hallowe”, „Kościoły warowne”, „Kościoły na Mazowszu”, „System Krakowski”, „Bożnice w Polsce”, i t. d. W wydawnictwie „Rocznik Krakowski Tow. Miłośników Zabytków i Historji m. Krakowa” wydrukowano trzy monografie: „Rotunda N. P. Marji — św. Feliksa i Adaukta na Wawelu”, „Z historii romańskiego Wawelu” i „Wawel Średniowieczny”.

W roku 1921 został oficerem orderu „Polonia Restituta”, w roku 1928 — komandorem tegoż orderu, w roku 1931 otrzymał złoty krzyż zasługi, w roku 1932 — krzyż Niepodległości.

Georges Tzitzéica urodził się dnia 4. X. 1873 r. w Turnu-Severin (Rumunja). W latach 1896—1899 studjował w Ecole Normale Supérieure de Paris; w r. 1899 otrzymał w Paryżu doktorat nauk matematycznych. W r. 1909 został członkiem Akademji Rumuńskiej w Bukareszcie. Jest członkiem Rumuńskiego Towarzystwa Naukowego, Commission Internationale de l'Enseignement Mathématique, Rumuńskiego Towarzystwa dla popierania badań naukowych i wielu innych instytucyj naukowych. Wykłada geometrię analityczną na Wydziale matematyczno-przyrodniczym Uniwersytetu w Bukareszcie. Jest członkiem redakcji Gazeta Matematica. W maju 1934 r. Uniwersytet Warszawski nadał mu tytuł doktora honoris causa.

Ogłosił drukiem następujące prace:

Książki: 1) Géométrie différentielle projective des réseaux, Paris, Gauthier-Villars, Bucarest, Imprimerie de l'Etat; 2) Introduction à la géomé-

trie différentielle projective des courbes. Mémorial des Sciences Mathématiques; 3) Aplicatiuni ale transformarei figurilor. Comptes rendus des Séances de l'Académie des Sciences, Paris; 4) Sur un théorème de M. Cosserat, 1898; 5) Sur les systèmes orthogonaux, 1898; 6) Sur les surfaces à courbure totale constante, 1899; 7) Sur certains systèmes d'équations de Laplace, 1899; 8) Sur la déformation de certaines surfaces liées aux surfaces de second degré, 1899; 9) Sur les équations de Laplace à solutions quadratiques, 1900; 10) Sur la déformation continue des surfaces, 1900; 11) Sur la nouvelle transformation des surfaces à courbure totale constante, 1903; 12) Sur la déformation continue des surfaces, 1904; 13) Sur les équations différentielles linéaires du second ordre renfermant un paramètre, 1905; 14) Sur les équations différentielles linéaires du second ordre renfermant un paramètre, 1905, str. 492; 15) Sur la déformation de certaines surfaces tétraédrales, 1906; 16) Sur la déformation de certaines surfaces tétraédrales 1906; 17) Sur une nouvelle classe de surfaces, 1907; 18) Sur certaines surfaces réglées, 1907; 19) Sur les surfaces réglées, 1908; 20) Sur certains réseaux à invariants égaux, 1908; 21) Sur certains systèmes cycliques, 1909; 22) Un problème sur les systèmes triples orthogonaux, 1910; 23) Sur une nouvelle classe de surfaces, 1910; 24) Sur un théorème de M. Darboux, 1910; 25) Sur les congruences W. 1911; 26) Sur certains réseaux conjugués, 1911; 27) Sur les réseaux R, 1911; 28) Sur les surfaces isothermiques, 1912; 29) Sur les équations de Laplace à solutions quadratiques, 1912; 30) Sur les réseaux isothermiques, 1912; 31) Sur les réseaux dérivés, 1913; 32) Sur les réseaux réciproquement dérivés, 1913; 33) Sur une généralisation des surfaces minima non euclidiennes, 1913; 34) Sur les réseaux à invariants égaux et à suite de Laplace périodiques, 1914; 35) Sur les réseaux de points; 36) Sur la représentation géodésique affine des surfaces, 1914; 37) Sur certaines courbes gauches, 1925; 38) Sur certaines congruences, 1926; 39) Sur une nouvelle classe des congruences, 1926; 40) Sur un certain système d'équations aux dérivées partielles, 1927; 41) Sur les courbes quadratiques, 1931; 42) Sur la représentation conforme, 1932. Bulletin des Sciences Mathématiques, Paris; 43) Sur les systèmes cycliques, 1898; 44) Sur la déformation des quadratiques de révolution, 1899; 45) Sur certains systèmes triplement conjugués, 1899; 46) Sur une classe d'équations de Laplace, 1900; 47) Sur une propriété caractéristique des surfaces de révolution, 1899. Bulletin de la Section Scientifique de l'Académie Roumaine; 48) Sur les réseaux dérivés, 1913; 49) Sur une généralisation des surfaces minima, 1913; 50) Sur les réseaux R à suite de Laplace périodique, 1914; 51) Sur les surfaces réglées à lignes flecnodales confondues, 1914; 52) Sur une classe spéciale de surfaces, 1914; 53) Sur une classe spéciale de surfaces, 1914; 54) Sur les réseaux conjugués à suite de Laplace périodique, 1915; 55) Sur les couples de surfaces applicables, 1915; 56) Sur un problème de M. Guichard, 1916. Revue Générale des Sciences; 57) La géométrie différentielle projective des réseaux, 1920. Journal de Mathématiques pures et appliquées, Paris; 58) Sur certaines congruences de droites, 1928. Bulletin de Mathématique et de Physique de l'Ecole Polytechnique

de Bucarest; 59) Sur certaines propriétés quadratiques, 1929. Annales de l'École Normale Supérieure de Paris; 60) Sur les congruences cycliques et sur les systèmes triplement conjugués, 1899; 61) Sur certaines courbes gauches, 1911; 62) Sur une nouvelle classe de courbes, 1924. Buletinul Societatei „Amicii Științelor Matematice” (1894—1896); 63) Teoreme de geometria triunghiului; 64) Suprafete definite prin ecuațiuni cu derivate parțiale. Rendiconti del Circolo Matematico di Palermo; 65) Sur une nouvelle classe de surfaces, 1909; 66) Sur une nouvelle classe de surfaces, 1925; na Międzynarodowych Kongresach Matematyków; 67) Sur une nouvelle classe de surfaces, Rzym, 1908; 68) Sur les surfaces isothermiques, Cambridge, 1912; 69) Sur les courbes quadratiques, Zürich, 1932; na kongresach Stowarzyszenia rumuńskiego dla popierania badań naukowych (Asociației Române pentru înaintarea și răspândirea științelor); 70) Sur les substitutions linéaires à deux variables, 1902; 71) O problema din teoria suprafețelor. Buletinul Societatei de Științe din București; 72) Rețele conjugate pe o suprafață, 1901; 73) Sur la courbure totale des surfaces réglées, 1909. L'Enseignement Mathématique, Paris — Genève; 74) Un cas particulier du théorème de Clifford. Gazeta Matematica, Bucarest; 75) Relațiuni între elementele unui tetraedru. 1895—96; 76) Note de géométrie, 1895—96; 77) O clasă de ecuațiuni elementare, 1895—96; 78) Asupra patrulaterelor inscriptibile. 1896—97; 79) Asupra unor infașuratoare de cercuri și sferă. 1896—97; 80) O eliminare. 1897—98; 81) O proprietate a hiperbolei echilateră, 1898—99; 82) Câteva proprietăți ale cercurilor. 1899—1900; 83) Câteva proprietăți ale conicelor, 1899—1900; 84) Aplicațiuni ale unei teoreme de geometrie, 1900—1901; 85) Asupra vectorilor, 1900—1; 86) O problema de proiectie, 1900—1901; 87) O problema de proiectie, 1900—1; 88) O chestiune de minimum, 1901—2; 89) Un mod de a determina o involuțiune, 1902—3; 90) Geometria în învățământul secundar, 1903—4; 91) O chestiune de teoria numerelor, 1903—4; 92) Reducerea ecuației de gradul al II-lea, 1904—5; 93) Ecuația drepte și a planului, 1905—6; 94) Teorema lui Hesse și aplicațiunile ei, 1904—6; 95) Determinarea curbelor prin puncte, 1905—7; 96) Teorema lui Miquel și generalizarile ei, 1907—8; 97) O teorema a lui Euler, 1907—8; 98) Teorema lui Poncelet, 1908—9; 99) Rezolvarea în numere întregi a ecuației $x^2 + y^2 = z^2$, 1903—9; 100) Funcțiuni simetrice, 1909—10; 101) Asupra cercurilor armonice înscrise într-o conică, 1911—12; 102) Așezarea a trei planuri în spațiu, 1912—13; 103) Proprietăți ale conicelor, 1912—13; 104) Teorema lui Frégier, 1915—16; 105) Raportul anarmonic a patru puncte imaginare, 1920—21.

Teodor Mieczysław Vieweger, născut în septembrie 1889 r. în Piotrków, a absolvit școala medie în Varșovia în 1907 r. Studii superioare a făcut în universitate în Leodza la facultatea de științe naturale și medicale și în universitate în Bruksel (doctorat în științe naturale). Acolo a lucrat în laboratorul de histologie și în laboratorul de fiziologie a animalelor la Insty-

tutu im. Solvay'a. W latach 1912—1916 był nauczycielem w 8-kl. szkole handlowej w Siedlcach. Tamże zajmował się pracą organizacyjno-oświatową, jako przewodniczący miejscowego oddziału Związku Nauczycielskiego, V. — przewodniczący Tow. „Światło”, członek Komitetu Obywatelskiego i t. p. Od r. 1916 wykładał nauki przyrodnicze w gimnazjach w Warszawie, pracując jednocześnie w Zakładzie Fizjologicznym Towarzystwa Nauk. Warsz. W 1917 r. został mianowany asystentem, następnie starszym asystentem Zakładu. W 1922 r. Towarzystwo Naukowe Warszawskie przyznało mu nagrodę za prace naukowe z fizjologii pierwotniaków. W 1919 r. został powołany do wykładów fizjologii na Wolnej Wszechnicy Polskiej, w r. 1920 zatwierdzony w charakterze profesora fizjologii zwierząt, a następnie fizjologii ogólnej. W 1924 r. powołany na Dziekana Wydziału Matematyczno-przyrodniczego, zaś w 1925 wybrany Rektorem Wolnej Wszechnicy.

Ogłosił drukiem następujące prace:

- 1) Les cellules trachéales chez Hypocrite Jacobeeae Linn. Arch. de Biol. XXVII, 1912; 2) Recherches sur la sensibilité des infusoires (alcalio-oxytaxisme, reflexes moteurs, action des sels). Tamże i w Trav. du Labor. Physiol. Inst. Solvay, XII, 1913; 3) Linje ciągłe Colpidium colpoda Ehrbg. Spraw. Tow. Nauk. Warsz. XI, 1918; 4) (Z J. Viewiegerową). Badania czynników rozwoju kultur Colpidium colpoda Ehrbg. Wpływ pokarmu — głód. Tamże; 5) Zależność rozwoju wymoczków od rozwoju bakteryj. Tamże; 6) (Z J. Viewiegerową). Badanie czynników rozwoju kultur Colpidium colpoda Ehrbg. Wpływ ilości pokarmu. Prace Inst. im. Nenckiego. 1, 1921; 7) Działanie produktów przemiany materji w hodowlach wymoczków. Tamże, 1922; 8) O warunkach przyswajania białka w czasie restytucji pogłodowej u zwierząt zmiennoocieplnych. Tamże; 9) Les rapports entre le développement des bactéries et des protozoaires. Journ. de Physiol. et de Pathol. Génér. XXI, 1923; 10) O wytwarzaniu zapasów bezazotowych podczas przyswajania białka u zwierząt zmiennoocieplnych. Prace Inst. im. Nenckiego. II, 1923; 11) Wpływ temperatury na przyswajanie białka u zwierząt zmiennoocieplnych. Tamże; 12) Sur les facteurs de l'assimilation des protéines chez les animaux poikilothermes. Arch. intern. de Physiol. XXVI, 1925; 13) Sur la production des réserves du glycogène et des graisses pendant l'assimilation des protéines chez les animaux poikilothermes. Arch. intern. de Physiol. XXV, 1925; 14) L'influence de la température sur le métabolisme protéique des animaux poikilothermes. Journ. de Physiol. et de Pathol. génér. XXIII, 1925; 15) Pomiar zawartości soli w wodach polskiego Bałtyku. Roczn. Fizjol. Pol. Akad. Umiej. LXXII, 1927; 16) Skład chemiczny węgorzy głodzonych. Acta Biolog. Exp. I, 1928; 17) L'influence de l'inanition sur la composition chimique des anguilles. Arch. intern. de Physiol. XXX, 1928.

Rudolf Weigl.

Dane biograficzne i bibliograficzne nie zostały nadesłane.

Ludwik Zembrzuskі urodził się w r. 1871 w majątku ojca Brzezice wojew. Lubelskiego. Szkołę średnią ukończył w Lublinie w 1891 r., Wydział Lekarski Uniw. Warszawskiego z odznaczeniem (cum eximia laude)—w r. 1897. Po otrzymaniu dyplomu lekarza pracował przez 4 lata przy chirurgu prof. Julianie Kosińskim. W r. 1901 udał się na kilka miesięcy zagranicę dla dalszych studjów medycznych, mianowicie do Wiednia, a następnie do Bernu w Szwajcarii i do Wrocławia. Po powrocie do Warszawy został asystentem D-ra Fr. Kijewskiego w oddziale chirurgicznym Szpitala Wolskiego i konsultantem chirurgiem Szpitala Jana Bożego. W r. 1905 powołany został na stanowisko ordynatora w Warszawskim Szpitalu dla dzieci. Pragnąc przedtem zaznajomić się z chirurgią i ortopedją wieku dziecięcego, udał się przed objęciem tego stanowiska do Paryża, do kliniki prof. Kirmissona i do Berck-sur-mer do zakładów leczniczych Ménard'a i Calot'a. W szpitalu dla dzieci pracował do r. 1919 czyli 14 lat. W r. 1919 został powołany do szeregów wojska polskiego w randze kapitana najpierw w charakterze ordynatora szpitali wojsk. chirurgicznych, następnie po skończonej wojnie polsko-bolszewickiej — w charakterze kierownika wydziału szpitalnictwa i lecznictwa do Dep. Zdrowia Ministerstwa Spraw Wojskowych ze stopniem podpułkownika. W r. 1922 mianowany został dyrektorem nauk Wojskowej Szkoły Sanitarnej (lekarskiej) w Warszawie i na tem stanowisku przebył do r. 1928, t. j. do czasu pozostawania w szeregach armji polskiej, którą opuścił z powodu osiągnięcia przepisowego wieku w stopniu pułkownika-lekarza. W międzyczasie w r. 1925 otrzymał w Uniwersytecie Warszawskim stopień doktora wszechnauk lekarskich. Po wystąpieniu z wojska habilitował się na Uniwersytecie Warszawskim w r. 1929 na docenta historii i filozofji medycyny. W r. 1930 otrzymał zaproszenie z Uniwersytetu Wileńskiego na katedrę historii i filozofji medycyny po ś. p. prof. Stanisławie Trzebińskim, lecz katedrę tę Min. W. R. i O. P. unieruchomiło. W r. 1931 został wybrany na profesora historii i filozofji medycyny przez Wydział Lekarski i Senat

Uniwersytetu Warszawskiego po ustąpieniu z katedry tego przedmiotu prof. D-ra Fr. Giedroycia, lecz i w Warszawie katedra ta uległa unieruchomieniu i wobec tego objął, jako docent, wykłady zleczone z propedeutyki lekarskiej oraz z historii i filozofji medycyny na Uniw. Warszawskim i prowadzi je wraz z Seminarjum do dnia dzisiejszego. Równocześnie zajmuje stanowisko Szefa Wydziału Sanitarnego Polskiego Czerwonego Krzyża. Jest członkiem: Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego od r. 1903, Towarzystwa Chirurgicznego Warszawskiego, Towarzystwa Krakowskiego Miłośników historii medycyny, Towarzystwa Francuskiego historii medycyny, Członkiem honorowym Królewskiego Rumuńskiego Tow. historii medycyny, Członkiem Propagandy Medycyny Lotniczej w Polsce, Członkiem Komisji Sanitarnej do spraw tradycji uniwersyteckiej, Członkiem zastępcą Rady Zarządzającej Instytutu Spraw Społecznych. Nagrodzony jest: Orderem Polonia Restituta, Złotym Krzyżem Zasługi, Orderem Polskiego Czerwonego Krzyża, Krzyżem Rumuńskim „Meritul Sanitar”, Królewskim Krzyżem Rumuńskim „Prin Cultura Libertate”, dwoma medalami wojskowemi.

Ogłosił drukiem następujące prace:

- 1) Przyczynek do chirurgji pęcherzyka żółciowego. Medycyna. 1899 r.;
- 2) O wynikach przecinania cewki moczowej sp. Maissonneuve'a. Medycyna. 1900;
- 3) Stan współczesny nauki o pasorzytniczem pochodzeniu raka. Nowiny Lek. 1900 r.;
- 4) Przypadek wydalenia błony śluzowej przełyku po oparzeniu ługiem żrącym. Gazeta Lek. 1901 r.;
- 5) Przypadek zgorzeli moszny zagadkowego pochodzenia. Gazeta Lek. 1902 r.;
- 6) O szwie nerwów. Nowiny Lek. t. XIV, zes. 7 i 8;
- 7) O racjonalnych sposobach operowania raka języka. Nowiny Lek. t. XVII, zes. 3;
- 8) Nowe sposoby operowania na narządach klatki piersiowej. Gazeta Lek. 1904 r.;
- 9) Kilka uwag w sprawie doświadczeń nad sterylizacją noży chirurgicznych (praca eksperymentalna). Gazeta Lek. 1906 r.;
- 10) Przyczynek do powstawania ropnicy po czyraku skóry. Gazeta Lek. 1906;
- 11) W sprawie operowania w przypadkach ran postrzałowych czaszki z uwięzieniem kuli w mózgu. Nowiny Lek. 1906 r.;
- 12) O omentoplastyce. Nowiny Lek. 1908 r.;
- 13) O leczeniu przepuklin pachwinowych wrodzonych. Przegl. chir. i ginek. 1909 r. t. I;
- 14) Torbiel sieci. Gazeta Lek. 1909 r.;
- 15) O zapaleniu otrzewnej w przebiegu chorób zakaźnych u dzieci. Przegl. chir. i ginekolog. 1910 r. t. II;
- 16) O zapaleniu stawów pochodzenia pneumokokowego. Nowiny Lek. 1910 r.;
- 17) Uraz w stosunku do niektórych cierpień wewnętrznych i chirurgicznych. (Odczyt opracowany wspólnie z Dr. Józefem Luxenburgiem i wypowiedziany na zjeździe lekarzy w Łodzi). Przegląd Lek. 1911 r.;
- 18) Przyczynek

do złośliwych wrodzonych nowotworów nerki. Przegląd Pedjatryczny 1912 r.; 19) Przypadek tęcza przyrannego, leczony wstrzykiwaniami kwasu karbолоwego z zejściem pomyślnem. Gazeta Lek. 1912 r.; 20) Gruźlica przepuklinowa. Przegląd chir. i ginekol. 1912 r. t. VII.; 21) Kilka słów o t. zw. obłoniaku (perithelioma). Nowiny Lek. 1913 r.; 22) Przypadek guza mózdzka. Neurologja Polska. 1913 r.; 23) Z dziedziny chirurgji tylnej jamy czaszkowej. Przegląd chir. i gin. 1913 r. t. IX.; 24) O potrzebie utworzenia u nas uzdrowiska dla dzieci, dotkniętych gruźlicą chirurgiczną. Zdrowie 1914 r.; 25) Operacja Albee'go w przypadkach gruźlicy kręgow. Przegl. Pedjatr. 1917 r.; 26) O znieczuleniu miejscowem i ogólnem u dzieci. Odczyty kliniczne 1917 r. zeszyt. 10; 27) Przypadek uporczywej przetoki ślinnej przyuszniczy, wyleczony za pomocą wyrwania nerwu uszno-skroniowego (n. auriculo-tempor.). Gazeta Lek. 1917 r.; 28) Rys dziejów chirurgji wojennej Polskiej. (Książka). Wydawnictwo Wojsk. Rady Sanit. 1919 r.; 29) Powstawanie i profilaktyka odmrożeń w wojsku. Lekarz Wojsk. 1920 r.; 30) Służba zdrowia w wojsku polskiem w okresie napoleońskim. Lekarz Wojsk. 1920. (Odczyt na obchód 100-letniej rocznicy śmierci Napoleona I.); 31) Prawa postępu a dzieje rozwoju służby zdrowia w wojsku. Lekarz Wojsk. 1922 r.; 32) Przyczynek do opatrywania ran po zabiegach operacyjnych z powodu przewlekłych schorzeń kości. Lekarz Wojsk. 1922 r.; 33) Z dziejów szkolnictwa sanitarnego wojskowego w Polsce. Przegląd Wiedzy Wojsk. t. I, zesz. 1. 1924 r.; 34) Służba zdrowia w pułku lekkokonnym polskim gwardji (szwoleżerów) Napoleona I. (Brozura). Wyd. Tow. Wiedzy wojskowej z ilustracjami, 1925 r.; 35) Rola lekarza wojskowego. Odczyt w Stowarzyszeniu lek. polskich. Polska Zbrojna 1925 r.; 36) Przyczynek do słownictwa lekarskiego polskiego. Archiwum historii i filozofji medycyny 1924 r. t. I; (37) W sprawie leczenia przepuklin pachwinowych i pępkowych u niemowląt (Odczyt w Tow. pedjatrów). Gazeta Lek. 1925 r.; 38) Michał Bergonzoni 1748—1819). Lekarz Wojsk. 1925 r.; 39) Służba zdrowia w wojskach starożytnych świata, (książka), Wydawn. Wojsk. Instytutu Naukowego 1926 r. (z rycinami); 40) Lazaret Radziwiłłowski (przyczynek do założenia szpitala wojskowego na Ujazdowie). Odczyt na Zjeździe historyków medycyny w Poznaniu. Lekarz Wojsk. 1926 r.; 41) Ojciec chirurgji polskiej — Rafał Józef Czerwiakowski. Polski Przegląd chir. t. V, zesz. II; 42) Szczepienie ospy w dawnym wojsku polskiem. Lekarz Wojsk. 1926 r.; 43) Złota księga Korpusu Sanitarnego polskiego. 1927 r. Nakład Min. Spr. Wojsk. (po polsku i po francusku), książka; 44) Rola kobiety w dziejach obcej i polskiej wojskowej służby zdrowia. Lekarz Wojsk. 1927 r.; 45) Dzieje wojskowej służby zdrowia (skrypta dla słuchaczy Oficerskiej Szkoły Sanitarnej). 1927 r.; 46) Władysław Matlakowski jako student medycyny. Medycyna. 1928 r.; 47) Zagadnienie rewizji Konwencji Genewskiej w stosunku do charakteru wojny współczesnej. Lek. Wojsk. 1928 r.; 48) Szkoła w Salerno jako pierwsza wyższa uczelnia lekarska w Europie w średniowieczu. Medycyna. z. I, 1929 r.; 49) Działalność d-ra Izydora Kopernickiego w Rumunji od 1864 do 1871 r. (wygl. na Zjeździe historyków medycyny w Krakowie w 1928 r. w październiku). Arch. Hist. i Fil. Med. t. VIII, zesz. 2; 50) Stan chirurgji w pierwszej

połowie XIX w. i kilka uwag o współczesnej chirurgji polskiej. Lek. Wojsk. t. 13, Nr. 8 1929 r.; 41) Prof. Ludwik Bierkowski jako twórca pierwszego w Polsce zakładu gimnastyczno-ortopedycznego. Przegl. sport. lek. 1929 r. nr. 1.; 52) Zarys rozwoju chirurgji polskiej. Przegl. chir. t. VIII, z. 3; 53) Średniowieczny utwór Regimen Sanitatis Salernitanum w oświetleniu niektórych dawnych autorów polskich. Arch. Hist. i Fil. Med. t. X, zes. I; 54) Nauczanie historii medycyny w Polsce. Medycyna. Warsz. nr. 5, 1930; 55) Zarys dziejowy rozwoju bojowych środków chemicznych. Lekarz Wojsk. nr. 12, 1929 r.; 56) i 57) Ś. p. prof. Stanisław Trzebiński. (Medyc. Warsz. i Lek. Wojsk 1930 r.; 58) Dzieje leczenia ran. Odbitka z Med. Warsz. 1930 r.; 59) Utwór średniowieczny Szkoła Salernitańska w oświetleniu autora XVIII w. Józefa Załuskiego (to samo po francusku p. poz. 61); 60) Trepanacja przedhistoryczna. Polski Przegl. Chir. t. X, zes. 1; 61) Le poème médiéval „Szkoła Salernitana” d’après un auteur polonais du XVIII s. l’évêque Joseph Załuski. Atti dell VIII Congresso Internazionale di storia della medicina Pisa 1931. X; 62) Intuicja w medycynie. Medycyna. 1931 r.; 63) L’enseignement de l’histoire de la médecine en Pologne. Bulletin de la Société Française d’histoire de la médecine. 1931 r.; 64) Przyczynki do życiorysu D-ra Walentego Gagatkiwicza. (1750—1805). Pol. Gaz. Lek., nr. 23, 1932 r.; 65) Kilka uwag w sprawie wczesnego rozpoznawania raka języka. Lek. Wojsk., t. 20, nr. 3, 1932 r.; 66) Jan Wolfgang Goethe a medycyna. Medycyna, nr. 16, 1932 r.; 67) Początki akuszerji i ginekologii (z rycinami). Ginekol. polska, t. XI, 1932 r.; 68) Kilka uwag z dziedziny historii i filozofji medycyny. Medycyna, nr. 21, 1932 r.; 69) Mór w dawnej Polsce i sposoby jego zwalczania. Lek. Wojsk., nr. 2, 1933 r.; 70) Orzecznictwo w schorzeniach chirurgicznych. Polskie Czasopismo Sądowo-Lekarskie, zes. 1, 1933 r.; 71) Antonii Schneebergeri de bona militum valetudine conservanda liber. Warsz. 1933. Nakł. Lekarza Wojsk. (brozura po francusku); 72) Konstytucja fizyczna i psychiczna oraz choroby Napoleona I. Lek. Wojsk. t. XXII, 1933 r.; 73) Medycyna i nauki przyrodnicze w Akademji Zamojskiej. Medycyna, nr. 20, 1933 r.; 74) Metody kształcenia lekarzy w Stanach Zjednoczonych Ameryki Półn. Lekarz Polski, nr. 12, 1933 r.

Antoni Zygmund urodził się dnia 26.XII.1900 roku w Warszawie. Szkołę średnią (Rady Głównej Opiekuńczej) ukończył w r. 1919 i w tymże roku zapisał się na wydział filozoficzny (matematyka) Uniwersytetu Warszawskiego. W Warszawie doktoryzował się (1923) i habilitował (1926). Od 1922 do 1929 r. był asystentem przy katedrze matematyki na Politechnice Warsz. W r. 1929 otrzymał 6-io miesięczne stypendjum Funduszu Kultury Narodowej na wyjazd do Paryża, a następnie roczne stypendjum Fundacji Rockefellera na wyjazd do Anglii (Oxford i Cambridge). W roku 1930 został mianowany nad-

zwyczajnym profesorem matematyki na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie.

Ogłosił drukiem następujące prace :

- 1) Sur la sommation des séries trigonométriques conjuguées aux séries de Fourier. Bull. de l'Acad. Polonaise, 1924, 251—258; 2) Sur la dérivation des séries de Fourier. Ibid. 1924, 243—249; 3) Sur la sommation des séries par le procédé des moyennes typiques. Ibid., 1925, 265—287; 4) Sur la sommabilité des séries de Fourier des fonctions vérifiant la condition de Lipschitz. Ibid., 1925, 1—9; 5) Sur un théorème de M. Gronwall. Ibid., 1925, 207—217; 6) (Wspólnie z p. Rajchmanem). Sur la relation du procédé de sommation de Cesàro et de Riemann. Ibid., 69—80; 7) Remarques sur la sommabilité des séries de fonctions orthogonales. Ibid., 1926, 185—191; 8) Remarque sur un théorème de M. Fekete. Ibid., 1927, 343—347; 9) Über einige Sätze aus der Theorie der divergenten Reihen. Ibid., 1927, 309—331; 10) Remarques sur les sommes positives des séries trigonométriques. Ibid., 1927, 333—341; 11) Sur la sommation des séries de fonctions orthogonales. Ibid. 1927, 295—308; 12) (Wspólnie z prof. Sierpińskim). Sur une fonction qui est discontinue sur tout ensemble de puissance du continu. Fund. Math. 4, 316—318; 13) (Wspólnie z Drem Saksem). Sur les faisceaux de tangentes à une courbe. Ibid., 6, 117—121; 14) Sur l'application de la première moyenne arithmétique dans la théorie des séries de fonctions orthogonales. Ibid., 10, 356—362; 15) Sur les fonctions conjuguées. Ibid., 13, 284—303; 16) On the convergence of lacunary trigonometric series. Ibid., 16 (1930) 90—107; 17) (Wspólnie z R. E. A. C. Paley). On the partial sums of Fourier series. Studia Math. 2 1930, 221—227; 18) Un théorème sur les séries orthogonales. Ibid. 2, 1930, 181—182; 19) Quelques théorèmes sur les séries trigonométriques et celles de puissances. Ibid., 3, 1931, 77—91; 20) On a theorem of Privaloff. Ibid., 3, 1931. 239—247; 21) Sur la théorie riemannienne de certains systèmes orthogonaux. cz. 1. Ibid., 3, 1931, 97—107, cz. II. Prace Mat.-Fiz. 39, 1932, 73—117; 22) O module ciągłości szeregu sprzężonego z szeregiem Fouriera. Prace Mat.-Fiz. 1926, 125—132; 23) O teorii średnich arytmetycznych. Mathesis Polska, 1, 1925, 75—85 oraz 119—129; 24) Uwaga o funkcjach ciągłych nieróżniczkowanych. Ibid., 4, 1929, 1—7; 25) O pewnych nierównościach. Ibid., 5, 1930, 83—100; 26) O pewnych zagadnieniach teorii szeregów trygonometrycznych. Ibid., 7, 1932, 49—58; 27) O zbieżności pewnej klasy szeregów. Ibid., 8, 1933; 28) Über einseitige Lokalisation. Jahresbericht der Deutschen Mathematiker Vereinigung 39, 1930, 47—52; 29) Remarques sur les ensembles d'unicité dans quelques systèmes orthogonaux. Atti del Congresso Internazionale dei Matematici, Bologna, 309—311; 30) Sur la théorie riemannienne des séries trigonométriques. Comptes Rendus des séances de l'Acad. de Sciences de Paris, 177, 1923; 31) Sur les séries trigonométriques. Ibid., 177, 1923; 32) Sur les de Fourier restreintes. Ibid., 178, 1924; 33) Sur une généralisation de la méthode de Cesàro. Ibid., 179, 1924, 870—872; 34) Sur la sommation des trigonométriques et celles de puissances par des moyennes typiques. Ibid., 181, 1925, 1122—1123; 35) (Wspólnie z D-rem S. Saksem).

On functions of intervals and their application to analytic functions. *Annali di Pisa*, 3, 1934; 36) (Wspólnie z Drem S. Saksem). Un teorema sulle curve continue. *Bolletino dell'Unione Matematica Italiana*, 4, 1925, 1—4; 37) Remarque sur la convergence absolue des séries de Fourier. *Journal London Math. Soc.* 3, 1928, 194—196; 38) Sur les séries trigonométriques lacunaires. *Ibid.*, 5, 1930, 138—145; 39) On a theorem of Ostrowski. *Ibid.*, 6, 1931, 162—163; 40) On a integral inequality. *Ibid.*, 8, 1933, 175—178; 41) A remark on conjugate series. *Proc. London Math. Soc.*, 34, 1932, 392—400; 42) A note on series of sines. *Quarterly Journal of Mathematics*, 1, 1930, 102—107; 43) (Wspólnie z R. E. A. C. Paley). On some series of functions. *Proc. Cambridge Phil. Soc.*, 26 (1930) 337—357, 458—474, oraz 28 (1932) 190—205; 44) (Wspólnie z R. E. A. C. Paley). A note on analytic functions in the unit circle. *Ibidem* 28, 1932, 266—272; 45) On lacunary trigonometric séries. *Transactions American Math. Soc.*, 34, 1932, 435—446; 46) On continuability of power series. *Acta Universitatis Szeged*, 6, 1933, 80—84; 47) Über die Beziehungen der Eindeutigkeitsfragen in der Theorien der trigonometrischen Reihen und Integrale. *Mathematische Annalen* 99, 1928, 562—589; 48) Contribution à l'unicité du développement trigonométrique. *Math. Zeitschrift*, 24, 1925, 40—46; 49) Sur la théorie riemannienne des séries trigonométriques. *Ibid.*, 24, 1925, 48—104; 50) Sur un théorème de la théorie de la sommabilité. *Ibid.*, 25, 1926, 291—296; 51) Sur les séries trigonométriques par le procédé de Poisson. *Ibid.*, 25, 1926, 274—290; 52) (Wspólnie z p. Rajchmanem). Sur la possibilité d'appliquer la méthode de Riemann aux séries trigonométriques par le procédé de Poisson. *Ibid.*, 25, 1926, 261—273; 53) Sur un théorème de M. Kaczmarz. *Ibid.*, 25, 1926, 297—298; 54) (Wspólnie z R. E. A. C. Paley oraz N. Wienerem). Notes on random functions. *Ibid.*, 37, 1933,, 647—668.

IV.

Wydawnictwa.

W okresie sprawozdawczym ukazały się następujące wydawnictwa Towarzystwa Naukowego Warszawskiego:

Rozprawy Historyczne t. XIII, z. 1 i 2. (Zeszyt 1 zawiera pracę: L. Widerszala — Sprawy Kaukaskie w polityce europejskiej w latach 1831—1864. Zeszyt ten został wydany przez T. N. W. łącznie z Instytutem Wschodnim w Warszawie. Zeszyt 2 zawiera pracę: L. Russjana — Polacy i sprawa polska na Węgrzech w r. 1848—49).

Sprawozdania z posiedzeń T. N. W.:

Wydział I: r, 1933 z. 1—6.